

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

புகழேந்திப் புலவர் - இயற்றிய

பெரிய எழுத்து

ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை

[படங்களுடன்]

B. இரத்தின நாயகர் அண்ட் சன்ஸ்

அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை-1.

ஸ்ரீ மகா பாரதத்திலிருந்து

புகழேந்திப்புலவர் அருளிச்செய்த

ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை

விநாயகக் கடவுள் துதி

கவி விருத்தம்

வாலைச்சந்திரன் போலும் தனங்காண்
வேலையேற்கும் வீரையுரையாரையாம்
வாலைதன்னை வழத்தமிகவும் வெட்
பாலையாணை முகனைப் பணிகுவாம்.

ஆரைசூரை யென்னுமாயிழை
மாரையல்லி மகாராஜன்போர்புணர்
சீறைக்கூறைத் திருச்செந்தூர்க்கந்தநின்
பேரைவாழ்த்தியே பேசலுற்றாமரோ.

ஓரடிச் செந்துறை

முத்திமுத்திவிநாயகனே முக்கணனார் தன்மகனே
சத்திக்கணபதியே தையனல்லாள் புத்திரனே
கந்தருக்குமுன்பிறந்த கணபதியே முன்னடவாய்
என்றுயர் தீர்த்தருளு மெம்பிரான் தன்மகனே
வித்தைக்குவல்லவனே வேழமுகத்தோனே
சத்திக்கணபதியே சண்முகர்க்குமுத்தோனே
அத்திமுகத்தோனே அருள்சடையாள் புத்திரனே
செல்வக்கணபதியே செங்கண்மால்தன்மருகா
ஆலடிப்பிள்ளையாரே அரசடிவிநாயகரே
எடுத்துப்பலகார மின்பமுடன் நான் படைப்பேன்
கசகசபணியாரங் கற்கண்டுசர்க்கரையும்
அவல்கடலை பொறியுண்டை அதிரசந்தேன்குழம்பும்
கொப்பரைத்தேங்காயும் கோதுபடாசர்க்கரையும்
வாழைப்பழமும் வகைக்கொருசெங் கரும்பும்
அப்பமுடன்தோசை ஆனசுகிவடையும்
இந்தப்பலகார மின்பமுடன் முதுசெய்வாய்
கூட்டியமுதுசெய்வாய் குளக்கரையிற்பிள்ளையாரே
பாரதத்தை எழுதிவைத்த பார்வதியாள் புத்திரரே

ஐவரிட நற்கதையை அன்பாகப்பாடுதற்கு
 எனக்குவரந்தருவாய் ஈஸ்வரியாள் புத்திரனே
 பஞ்சவர்ணிகள் நற்கதையைப் பாடவரமருள்வாய்
 நாவுதவராமல் நல்லோசைந்தருவாய்
 ஏடுதவராமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
 உன்பாதந்தஞ்சமென்று உச்சரித்தேன்புத்தியிலே
 பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகு அட்சதையும்
 கொண்டுமேநான்சொரிந்து கோலமுடிசாய்த்தேன்.
 நெஞ்சுதனில்நீயிருந்து நின்றிருக்கும்பிள்ளையாரே
 வழத்தினேனுன்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டேன்
 அருந்தமிழாலாரவல்லி யழகானகதைபாட
 வாணிசரஸ்வதியே ம... திக்குடியிருந்து
 நாவில்தரியுமம்மா நான் முகனூர்தேவியரே
 வேதநால்சாஸ்திரங்கள் விளங்குந்தயாபரியே
 தஞ்சமம்மாவுன்பாதம் தாயேபராபரியே
 பஞ்சவர்ணிகள் தங்கைமகன் பாலனெனுமல்லிமுத்து
 அல்லிமுத்துவீரியத்தை யன்பாகப்பாடுகிறேன்
 வல்லியென்னும்ரெட்டிப்பெண்கள் வாய்த்தபெருமைதன்னை
 மறவாமல்சொல்லுதற்கு மாதாவேமுன்னடவாய்
 குருவினிடசீர்பாதம் கொண்டேன்சிரசுதன்னில்
 கற்றவர்கள்சீர்பாதம் கைகொழுக்கேனிப்போது
 வித்துவனூர்பாதம் மேதனியில்யான்பணிந்தேன்
 நல்லோர்கள்சீர்பாதம் போற்றிவணங்கிநின்றேன்
 பெரியோர்கள்சீர்பாதம் போற்றிவணங்கிநின்றேன்
 அடியேன்நான்பாடுமிந்த அருந்தமிழைக்கேட்போர்கள்
 பிழைகளிருந்தாலும் புலவர் பொறுத்தருள்வீர்
 சொற்குற்றமுண்டானால் தொல்புவியோர் பொறுத்தருள்வீர்
 தாரார்புகழுடைய தருமருடபாரதத்தை
 பத்திலொருகூறு பாங்குடனேசொல்லுகிறேன்
 துரியோதிரனூர்க்கும் சீரானபஞ்சவர்ண்க்கும்
 சூதுபொருந்துமுன்னே சுகமானவாழ்க்கையிலே
 பகைகள்வராதமுன்னே பட்டணத்திலிருக்கையிலே
 உயுத்தம்பொருந்துமுன்னே உத்தமர்களைவருந்தான்
 ஐவர் தனியே யரசுசெலுத்துகையில்
 தாரார்புகழுடைய தருமர்கொல்லுதனிலே
 வீமன்விஜயன் விதமாய்க்கொல்லுவிருக்க
 பத்தினியாள் துரோபதையும் பாங்காய்க்கொல்லுவிருக்க
 மாயர்சகாயன் மனமகிழ்ந்துபார்த்திருக்க
 சந்தோஷமாக தானிருக்கும்வேளையிலே
 மந்திரிராஜாக்கள் மனமகிழ்ந்துவீற்றிருக்க
 தருமருடநாடு தழைத்துமிகவாழ்ந்திருக்க
 ஆயன்பெருமாளிப்போ ஒருவத்சயத்தைத்தானினைந்து

துவாரகைவிட்டுத் தோற்றமுடன்மாயவரும்
 தருமரீபக்கல்வந்தாரே தரணியளந்தோனும்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
 ஒவ்வேலுமுத்துசாலை லவ்வேலுமிந்தசாலை
 வெவ்வேலுமுத்துசாலை இவ்வேலுநாகதாளி
 அக்காளுந்தங்கையுமாய் ஆண்டிருப்பார்பட்டணத்தை
 ஏழுபேர்ரெட்டிப்பெண்கள் இணைபிரியா திருப்பார்கள்
 அந்த-பெண்களை வெற்றிகொள்ள யார்கையிலாகுங்காண்
 குற்றங்கள்பேசித்தான் கூறியேபோனவர்கள்
 இவ்வளவுயென்றுசொல்லி எண்ணமுடியாது
 போனவர்கள்மெத்தவுண்டு பூவுலகில்மன்னவர்கள்
 வெற்றிகொண்டுஜெயித்து மீண்டுவந்தபேர்களில்லை
 அப்படிக்கொத்த ஆரவல்லிபட்டணத்தை
 நீங்கள்போய்வெற்றிகொண்டால் நீணிலத்திப்பேராமே
 என்றுசொல்லிமாயவரும் எடுத்துரைத்தார்பஞ்சவர்க்கு
 அப்போதுபாண்டவர்கள் ஆயனுக்கேதுசொல்வார்
 வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளமாயவரே
 எங்களை-ஆரவல்லிபெண்கள் ஆகடியஞ்சொன்னதில்லை
 குருகுலத்துமன்னர்க்கொரு கொடுமைகளைச்சொன்னதில்லை
 பஞ்சவர்க்காகவொரு பந்தயங்கள்சொன்னதில்லை
 விருதென்றுதாமுரைத்து வேந்தனங்கேபோனாக்கால்
 வழியில்கிடந்த வாளதனைத்தானெடுத்து
 கால்மேலேபோட்டுக்கொண்ட கதையொக்குமாயவரே
 என்றுசொன்னபஞ்சவர்க்கு ஏதுசொன்னார்மாயவரும்
 பாண்டவர்கள்வீரியம் பாருலகில்கிட்டாது
 ஐவரிடவீரியம் யாருமில்லைவையகத்தில்
 வலிமையுள்ளபஞ்சவர்கள் வையகத்தில்கிட்டாது
 உபாயமுள்ளபஞ்சவர்க்கொருவருமெதிரில்லை
 அருச்சுனன்வீமனுக்கு யாருமெதிரில்லை
 விருதுகள்மறித்திடுவார் வெற்றிகொண்டுவந்திடுவார்
 எதிர் த்ததொருமங்கையரை இறக்கடிப்பார்தப்பாது
 குருகுலமன்னவர்க்கு குவலயத்தோர்எதிருமுண்டோ
 வலுமைமிகுந்தவன் வண்மையுள்ளபோர்வீமன்
 பலத்தில்மிகுந்தவன் பேர்பெரியமதவீமன்
 மாயவருமில்வார்த்தைகூற மகிழ்ந்தமேபஞ்சவர்கள்
 போற்றியொருவார்த்தை புகழுவாரப்போது
 உலகம்பதினாலும் உண்டதொருமாயவரே
 ஆலிலைமேல்பள்ளிகொண்ட ஆதிகிருஷ்ண நாராயணரே
 இவ்வுலகிலின்னருளால் எதிர் த்தவரைசங்கரிப்போம்
 வலிமையாலொருவரை மண்ணுலகில்மெத்தவுண்டு
 இவ்வார்த்தைகேட்ட எம்பெருமாள்மேகவர்ணர்
 வந்தசண்டைவிடுவதில்லை வலியசண்டைபோவதில்லை

பெண்கள்மேல்படையெடுத்து போவாரோராஜாக்கள்
 அல்லவென்றுபோனாலும் அரசர்நகைப்பார்கள்
 பூவுலகிலரசர்க்குப் பொருந்துமோமாயவரே
 மண்டலத்துராஜாக்கள் மதிப்பாரோ நம்மையிப்போ
 இப்படியாக எடுத்துரைப்பார்பஞ்சவர்கள்
 கேட்டந்தமாயவரும் கிருபையுடனேதுரைப்பார்
 வீமனைநோக்கி விளம்புவாரொருவசனம்
 ஆரவல்லிகுரவல்லி அழகானபெண்களுந்தான்
 விருதினால்வல்லவர்கள் வேந்தர்களைத்தோற் றிப்பார்
 இவ்வுலகில்ராஜாக்கள் யாவரையும்வெல்லவென்று
 விருதுகளைப்பறிக்கவென்று வேந்தர்கள்போனதுண்டு
 வெற்றிகொண்டு வந்ததில்லை மீண்டும்பிழைத்ததில்லை
 இறந்ததோர்ராஜாக்கள் வையகத்தில்மெத்தவுண்டு
 மாண்டுபோனராஜாக்கள் மெத்தவுண்டு வையகத்தில்
 செத்தவர்கள்போகச் சாகாமலிருந்தவர்கள்
 அடிமைத்தனஞ்செய்தவர்கள் அளவிடப்போகாது
 தொண்டுபட்டராஜாக்கள் தொல்லுலகில்மெத்தவுண்டு
 பெண்கள் வெற்றிகொண்டு பிரபலமாய்ப்பேருலகில்
 இருக்கிறார் பெண்கள் எல்லவர்க்கும்வல்லவராய்
 இவர்களுக்கெதிரியுண்டோ என்றுசொல்லிப்பெண்களுக்கு
 ஆங்காரந்தானிருந்து அரசாளும்பெண்களுந்தான்
 அவர்கையும்வெற்றிகொண்டா லவனிதனிலைவருக்கும்
 பேரும்பெருமையும் பிரபலமாய்நடக்குமென்றார்
 மதவீமனப்போது வாய்திறந்தேதுசொல்வார்
 குருகுலத்துமன்னவர்கள் குற்றமதுவில்லாமல்
 படையெடுத்துப்போவதில்லை பாரளந்தமாயவரே
 என்றுரைத்தான்மதவீமன் எடுத்துரைப்பாரிரகுராமர்
 அவ்வசனம்கேட்டு ஆயன்பெருமாளும்
 மர்மமதைமனதிலெண்ணி மாயவருமப்போது
 வீமனைமெள்ளச் சிக்கவைக்கவேணுமென்று
 போகும்படிக்கொரு புதுமையைத்தானினைத்தார்
 எண்ணிமனந்தனிலே ஏதுசொல்வா ரெம்பெருமாள்
 தவாரகைக்குப்போறெனென்று தோற்றமுடனெழுத்திருந்து
 நடந்தாரேகிருஷ்ணதேவர் நானிலத்தோருமறிய
 மாயவரும்போனபின்பு மன்னவர்களைவருந்தான்
 சிங்காதனத்தில் சேரவேகொலுவிருந்தார்
 மாயவனார்சொன்ன வசனத்தைமனதில்வைத்து
 இருக்கும்ந்தவேகையிலே ஏற்றதொருமதவீமன்
 பொய்கையிலேநீராடிப் புட்பமதுதானெடுத்து
 கொண்டுவந்தவீமன் கொற்றவனார் தருமருக்கு
 பாதம்விளக்கிப் பணிவிடைகள்செய்தபின்பு
 பூவும்புதுமலரும் போதவேதான்சொரிந்து

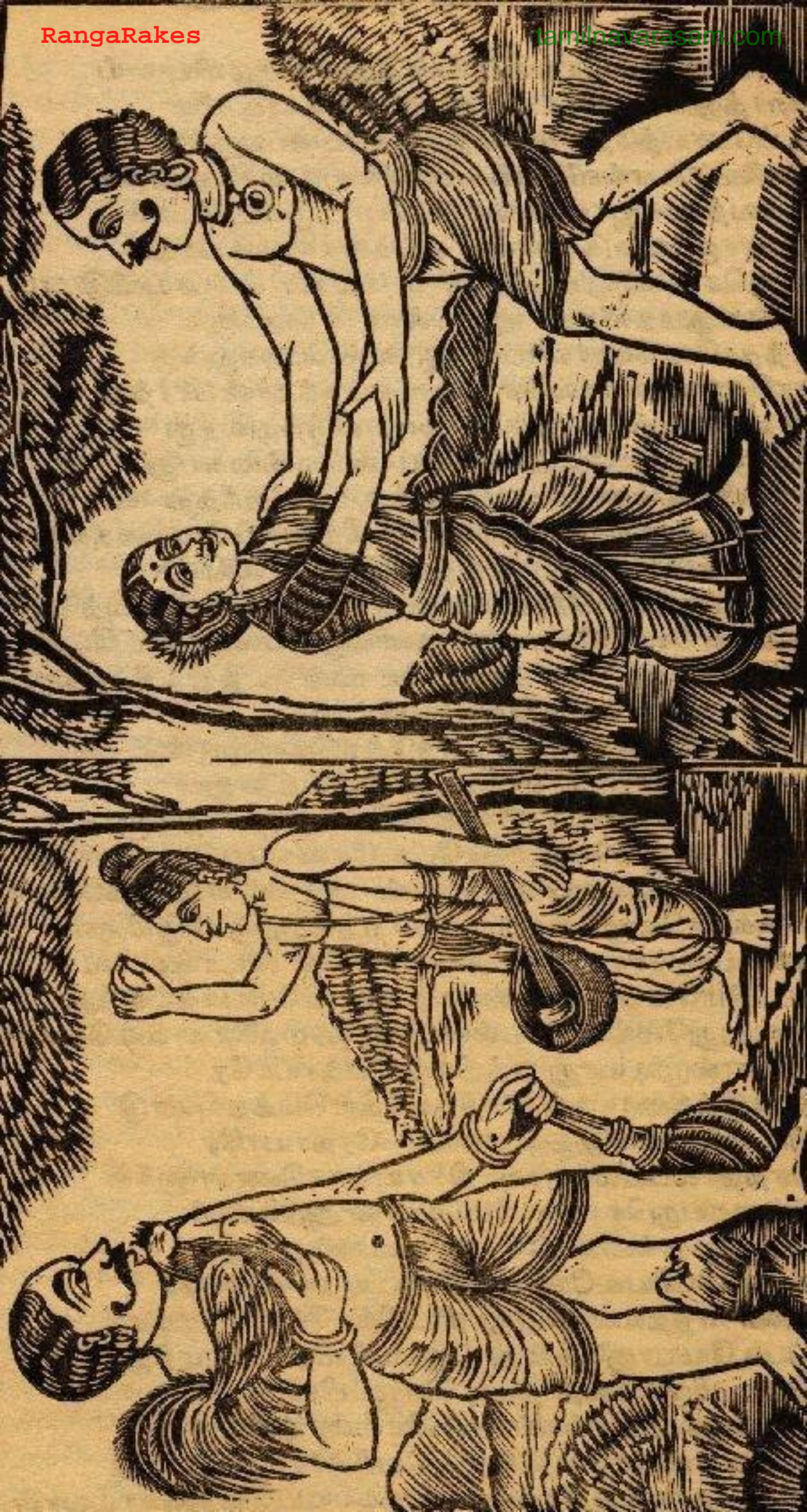
அண்ணரிட சீர்பாதம் அடிபணிந்து தெண்டனிட்டு
 கைதொழுது நித்தியங் காவலணும் வீற்றிருந்தான்
 தருமர்கொலுவிருக்கத் தம்பிமார் வீற்றிருந்தார்
 சிங்காதனமேறிச் சீராக வீற்றிருந்தார்
 எல்லோருமனமகிழ்ந்து இருக்குமந்தவேளையிலே
 ஊரைவிட்டுப் போனபின்பு உலகளந்தமாயவரும்
 நெல்லூருபட்டணத்து நேராகத்திசைநோக்கி
 நடந்தாரேமாயவரும் நல்லதளங்கூட்டி
 ஆரவல்லிகோட்டை அரண்மனைகாவலுக்குள்
 மதிமயக்கமுண்டுபண்ணி மாயவருமுன்புகுந்து
 ஆரவல்லிதான்வளர்த்த அழகானசாவலுக்கு
 சாவலுக்குபதேசம் தான்மொழிந்தாரெம்பெருமாள்
 என்னவென்றுபதேசம் எடுத்துரைத்தாரன்னேரம்
 ஆண்பிள்ளையாய்ப்பிறந்து அரிவையர்க்குநீபிறந்து
 பூணையப்போலொடுங்கி பூமிகளையாளுகிறீர்
 மூக்குமுனையிலலாத மூனியல்லோநீங்கென்று
 ரோஷங்களுண்டானால் நொடிக்குள்ளேவாங்கென்று
 கூவியழையுமென்று கோபாலர்தாமரைத்து
 துவாரகையைத்தானோக்கி துரிதமுடன்புகுந்தார்
 அப்போதுமதவிம னண்ணருக்குப்பூசைசெய்ய
 கோழிசூவம்நேரமதில் கொற்றவனுமெழுந்திருந்து
 பூமலரும்கொய்வதற்கு போனான்காண்மதவிமன்
 அந்தநல்லவேளையிலொரு அதிசயங்கேட்கலுற்றான்
 நெல்லூருபட்டணத்தில் நின்னாந்திசைமுகத்தில்
 கோழிசத்தங்கேட்டானே கொற்றவனும்வீமனுந்தான்
 என்னென்றுகூவிற்று இதமானசாவலது
 தெண்டுவிமென்று திடமாகக்கூவிற்று
 பின்னுமொருசத்தம் பிரபலமாய்க்கூவிற்று
 வீமென்றுபேர்படைத்து மேதினியில்வாழ்ந்தாயே
 எங்களாச்சிபேர்சொல்லி இறந்துன்பார்கோடியுண்டு
 சந்தோஷமாகச் சாதங்கள்போட்டிடுவார்
 அப்படியாக வளர்ந்திருக்குமனேகம்பேர்
 என்றுசொல்லிசாவல் இதமாகக்கூவையிலே
 அந்தமிகச்சத்தம் ஆணழகன்தான்கேட்டு
 செப்பூசிக்கொண்டு செவியினிற்றைத்தாற்போல்
 காதினால்கேட்டான் கணத்தொருமதவிமன்
 கண்கள்சிவக்குதப்போ கடுங்கோபமாகுது
 அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிடர்க்குதப்போ
 ஓடிவந்தானண்ணன்பக்கல் உற்றதொருவீரனவன்
 வந்துபணிந்தான் மதகரியான்வீமனுமே
 சரணம்சரணமென்று சாய்த்தானேதிருமுடியை
 கோபங்கள்மிகுந்து கொற்றவனுமப்போது

மற்றுமொருக்கால் மலர் தூவித்தெண்டனிட்டான்
 தெண்டனிட்டதம்பியரைச் சீராகத்தானெடுத்து
 தாரார்புகழ்படைத்த தருமரங்கேயேதுசொன்னார்
 பொன்னானமேனியிலே தம்பிபுழுதிபடஞாயமென்ன
 வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தபுதுமையென்ன
 என்றுசொல்லிதர்ம ரிதமாகக்கேட்கையிலே
 அப்போமதகரியான் அண்ணன்முகம்நோக்கி
 தேவரீர்நானுந் திருமஞ்சனமாயிப்போ
 பூவும்புதுமலரும் பொறுக்கவேநான்போனேன்
 போனதொருபூந்தோப்பில் புகுந்துதானிருக்கையிலே
 பூங்காவனத்தருகே புட்பமதுயெடுக்கையிலே
 ஒரு-அதிசயங்கொண்டுவந்தேன் ஆண்டவரேகேளுமினி
 நெல்லூருபட்டணம் நேரான திசையிலேதான்
 கோழிசூவினசத்தங் கொற்றவரேதான்கேட்டு
 ஓடிவந்தேன்சுவாமி உற்றதொருசேதியென்றான்
 அந்தநல்லவார்த்தைகளைச் சொல்லியேசூறுமென்றார்
 தளராதனஞ்செயனே தம்பிமதகரியா
 என்னென்றுசொல்லிற்று எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
 அப்போதுமதவீமன் அண்ணரைத்தெண்டனிட்டு
 சொல்லுகிறேன்சுவாமி சூதுகளில்லாமல்
 தெண்டுபெற்றவீமனை திறமகக்கூவிற்று
 உங்கள்பாட்டன் தலைமுறையில் பந்தயங்கள் கூறினது
 விருதுவெற்றிகொள்ளலையா வீமனென்றுகத்துதையா
 எங்களாச்சிபேர்சொல்லி அவள்பாகம்பூமியிலே
 பிச்சைவாங்கித்தின்று பிரபலமாயிருங்குளென்று
 சொல்லாதவார்த்தைகளை சொல்லியேசூவுதென்றார்
 அதுவேகருமமென்று அடியேனுமோடிவந்தேன்
 சூரவல்லிபட்டணமே சுருக்காகபோயினனும்
 பெண்களையுட்பென்று பிரபலமாய்வருவதற்கு
 உம்மையுத்தாரங்கேட்க ஓடிவந்தேன்சுவாமியென்றார்
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துசிறைபிடிக்க
 பயணமாயென்னை பண்பாயனுப்புமென்றார்
 விருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன்
 போவென்றனுப்புமென்று பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டான்
 அப்போதுதருமருந்தா னடைவாகயேதுசொல்வார்
 மதவீமாமதகரியே வார்த்தைசொல்லக்கேளுமினி
 நெல்லூருபட்டணத்து நேர்மைகளைச்சொல்லுகிறேன்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
 மந்திரத்தில்வல்லவர்கள் மகாவித்தைக்காரியர்கள்

சூரியவித்தைதயெல்லாம் சூழ்ந்திருக்கும்பூமியிலே
 பட்டணத்தைச்சுற்றி பதிங்காதங்காத்திருக்கும்
 மூடுபனிபோலே மூதண்டமெல்லாம் நிறைந்திருக்கும்
 எதிர்க்கொருராஜவை ஈடழித்துப்போட்டுவிடும்
 போனொருராஜாக்கள் பேரழிந்துபோனார்கள்
 மந்திரத்தில்வல்லவர்காண் மாயவித்தைக்காரியவள்
 ரெட்டிப்பெண்களென்று ராச்சியங்கள் தானறியும்
 மாண்டவரேயல்லாமல் மீண்டுவந்தாரில்லையென்றார்
 அப்படிக்கொத்ததோர் ஆகடியப்பெண்கள்கிட்டே
 போவதுநியாயமல்ல புத்தியுள்ளமதவீமா
 என்றுதான் தர்மர் சொல்ல இயல்வீமனேதுசொல்வான்
 சீவனழிந்து சீவலோகம்போனாலும்
 காயமழிந்து ஹகலாயஞ்சேர்ந்தாலும்
 முன்வைத்தகாலநான் பின்வாங்கப்போறதில்லை
 என்ணையனுப்புமென்று ஏற்றவேபணிந்துநின்றான்
 அப்போதுதர்மர் மதவீமனைப்பார்த்து
 பெண்கள்மேல்படையெடுத்து ஒழிந்தார்கள் மெத்தவுண்டு
 வேண்டாமந்தவார்த்தை விட்டுவிடுந்தம்பியென்றார்
 அந்தமொழிகேட்டு அண்ணன்பாதம்பணிந்து
 வார்த்தைமறுத்தேனென்று மனதிலேவையாமல்
 குற்றம்பொறுத்து அண்ணா கொண்டவிடைதாருமையா
 போய்வாடாதம்பியென்று புகழ்ந்துவிடைதாருமையா
 அப்போதுதர்மர் அதிவீமனுக்கேதுசொல்வார்
 சொன்னதைச்சொன்னேன் சோதிமுடியானே
 பிரிமாவின் கற்பணையோ புரட்டவென்றால்முடியாது
 போய்வாருந்தம்பியென்று புத்திமதிதானுரைத்தார்
 அப்போதுமதவீமன் அண்ணரையுந்தெண்டனிட்டு
 நடந்தான்பயணமதாய் நயமாகவரண்மனைக்கு
 அரண்மனையில்வந்து ஆபரணந்தானெடுத்தான்
 பூட்டியலங்கரித்தான் பொன்னாணமேனியெல்லாம்
 ஆபரணந்தான்பூண்டு அதிவீமனேதுசெய்தான்
 நகைத்தொருசாவல்தன்னை நலமாயெதிர்க்கவேண்டும்
 சாவலைக்கொல்லுதற்கு தனஞ்செயனுமப்போது
 எதிரேவொருசாவல் எடுத்தானேயன்னேரம்
 சாவலுக்குத்தீனி சம்பாநெல்லுதானெடுத்து
 பத்துகலம்பச்சரிசி பாங்குடனேதான் தீட்டி
 முந்தாணிசீலையிலே முடிநகவனுந்தான்போட்டு
 சாவலையுந்தானெடுத்துத் தார்வேந்தனடக்கலுற்றான்
 தர்மாபுரத்தைவிட்டுச் சம்பங்கிவனங்கடந்து
 முல்லைவனங்கடந்து மூங்கில்வனங்கடந்து
 தில்லைவனங்கடந்தான் செண்பகப்பூவனங்கடந்து
 லுனமாய்வனங்கடந்து வாகாகவருகையிலே

நெல்லூருபட்டணத்தை நேராகத்தான் பார்த்து
 ஆரவல்லிசூரியங்கள் பகர்ந்துநிற்கிறதை
 பார்த்தான்மதவீமன் பைங்கிளியாள்மந்திரத்தை
 நாரதபகவானும் நன்னுகவந்துகண்டார்
 கண்டதொருநாரதரும் கடுகநடக்கலுற்றார்
 ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அன்பாகபோகலுற்றார்
 வந்ததொருநாரதரும் மங்கையர்க்கேசுல்வார்
 கண்டதொருசேதிதன்னைக் கன்னியர்க்குரைக்கலுற்றார்
 அச்சமில்லாநாட்டுக்கொரு நச்சுமுள்ளுவருகுதடி
 நெல்லூருபட்டணந்தான் தூளியாகுதடி
 அப்போதுஆரவல்லி யானதொருநாரதரை
 என்னையாநாரதரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
 என்றவள்கேட்க எடுத்துரைப்பார் நாரதரும்
 வாராண்டியுங்களைத்தான் வாளுக்கிரையாக்கவென்று
 தெண்டுக்கிரையாக்கவென்று சேவகனும்வாராண்டி
 தெண்டுபெற்றவீமன் தீரனவன்வாராண்டி
 உங்களை-பொடியாக்கவேணுமென்று போர்வீமன்வாராண்
 என்றுசொல்லிநாரதரும் இயல்பாகப்போனபின் [டி
 அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லிசூரவல்லி
 அக்காடிதங்கையரே ஆகடியவார்த்தையைத்தான்
 கோபுரத்தின்மேலேறிக் கொற்றவனைப்பாருங்கடி
 ஆரென்றுபாருங்கடி ஆரணங்கேநீங்களென்றான்
 அப்போதுதாதியர்கள் ஆலித்துமதிலேறி
 பார்த்துமனம்நடுங்கி பயந்துமிகத்தானுரைப்பார்
 கெட்டேன்சிவனையென்பார் கேடுவந்துநேர்ந்ததென்பார்
 கருமுகில்போலேயல்லோ காவலனும்வாராண்டி
 கையிலேதண்டெடுத்துக் காலன்போலேவாராண்டி
 வந்ததேயுண்டானால் நமதுவலிமைகுறைத்திடுவான்
 எல்லைதாண்டிவாரவனை இறக்கடிக்கவேணுமென்றான்
 கோட்டையுள்ளேபுகுமுன்னே கொல்லவேவேணுமென்றான்
 அப்போதுபெண்கள் அடைவாகத்தானெழுந்து
 மந்திரப்பொடியெடுத்து வகையாகவுச்சரித்து
 தந்திரத்தினாலே தடுத்தாளேவீமனைத்தான்
 அப்போதுபோர்வீமன் அதட்டிமேமந்திரத்தை
 தெண்டாலடித்தானே சிதறியங்கேதானோட
 மங்கையரும்ப்போ மந்திரப்பொடிதானெடுத்து
 உச்சரித்தாளந்நேரம் ஓடவிட்டாள் கரடிகளை
 கரடிகளோடிவந்து காவலனைவனைத்துக்கொண்டு
 சூழ்ந்ததேயந்நேரம் துரைமகனைவிடாதபடி
 நின்றநிலையிலேதான் நீதியுடன்பார்க்கலுற்றார்
 சுற்றிப்பதிங்காதவழி சூரியங்கள் நிற்குதையா
 அதட்டியேதண்டாலே அடித்தானேயந்நேரம்

பூமியொரு அம்மியுமாய் பொத்தமகைகுழவியுராய்
 அரைத்துமேயந்நேரம் ஆனதொருகரடிகளை
 ஓடிப்போயந்நேர முரைத்ததேபெண் களுக்கு
 எங்களைப்போல்வீரியங்க எல்லையடிவையகத்தில்
 வந்தவந்தராஜாவை வாறிப்போட்டுவிட்டோம்
 இந்தராஜாவைக்கொல்ல எங்களால்முடியாது
 என்றுசொல்லிகரடியெல்லாம் வேகமாய்போய்விடுமாம்
 அப்போதுமதவீமன் ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
 நடந்தானேபோர்வீமன் ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
 வாரதொருமன்னவனை மங்கையருந்தான் பார்த்து
 உள்ளரையிற்பெட்டிகளை ஓடியெடுத்துவந்து
 மந்திரத்தைதானேத வகையானவேங்கையது
 எல்லையிடங்கொள்ளாமல் எங்கும் நிறைந்தது
 எல்லையெங்குங்கொள்ளாம வெகிறிவரும்வேங்கைகளை
 மதவீமனப்போது வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
 அண்ணன்சொல்கேளாம னாரணியந்தன் னில்வந்தேன்
 தமையன்சொல்கேளாமல் தனிவழியேவந்துவிட்டேன்
 மூத்தோர்சொல்வார்த்தைகளை மன்கடந்துவந்தவற்கு
 கண்டுபயந்து கலங்கிமனந்தளர்ந்து
 மதிமயங்கிநின்று வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
 என்னதான்செய்தாலு மேதுபிழைவந்தாலும்
 முன்வைத்தகாலையினி பின்வைக்கப்போறேனே
 என்-தெண்டுக்கெதிருண்டோ சேவகமும்பொய்யாமோ
 வாரதொருவேங்கையைத்தான் வாணுகைவாங்கவேண்டும்
 கொக்கரித்தெழுந்திருந்து கொற்றவனுஞ்சாடுகிறான்
 தெண்டினுல்சாடினான் திசைகள்செட்டோடிடவே
 அடிபடும்வேங்கையெல்லாம் ஆரவல்லிபக்கல்வந்து
 சொல்லுதுவேங்கையெல்லாந் துரைமகளைகாவல்வெல்ல
 எங்களால்முடியாது ஏந்திழையேதாயாரே
 தெண்டுக்கிரையாகி செத்தவர்கள்மெத்தவுண்டு
 கண்டால்பயமாகுதடி கன்னியரேதாயாரே
 நினைத்தால்பயமாகுதடி நிச்சயங்காணென்னுச்சி
 வேங்கையதுசொல்ல மேலென்ன ஆரவல்லி
 அக்காளேதங்கையரே யாரடியவன்தானும்
 நமக்குப்பெரியவனே நலமுடையதங்கையரே
 இவனை-எந்தவகையாலு மீடழிக்கவேண்டும்மா
 அப்படியேயாகுதென்று ஆரவல்லிதானெழுந்து
 அதட்டிமிருகத்தை தட்டியெழுப்பினிட்டார்
 அப்போதுமந்திரங்கள் அவனைவணங்கிநின்று
 என்னடிஎன்தாயே எனக்கறியச்சொல்லுமென்று
 கேட்டதொருமந்திரத்தை கிருபையுடனேதுசொல்வான்
 நமக்குமொருமாற்றினாய் நம்மையெதிர்த்தவனை

சுடழித்துப்போட்டுமல்லோ இங்கேவராதபடி
கொல்லுங்களென்றுசொல்லி கொம்பணையாள் தானுரைத்தா
போவென்றனுப்பினாள் பொற்கொடியாளாரவல்லி [ள்
அப்போதுமந்திரங்க ளடைவாகப்பெண்களைப்போல்

விமசேனனுக்கும் சூரியங்களுக்கும் யுத்தம்

பெண்ணுருவங்கொண்டல்லவோ போகுதேமந்திரங்கள்
ஆயிரம்பெண்ணாக அவதரித்தார் விமன் முன்னே
தெய்வலோகரம்பையைப்போல் தென்னவன்றன்முன்னே
பெண்களைக்கண்டானே பெரியதொருமதவீமன் [வந்தார்
பூவுலகிலேயிந்த பெண்களைப்போல் உண்டதில்லை
நாகலோகத்திலிருந்த நற்பெண்களைக்கண்டதில்லை
ஆயிரங்கன்னியரு மதிரூபக்கன்னியரும்
தெய்வலோகக்கன்னியைப்போல் தேசத்தில்கண்டதில்லை
மயலாகிமெய்மறந்து மதவீமன்பார்த்துநின்றான்
அப்போதுகன்னியர்க ளடைவாகக்கிட்டவந்து
அந்தநல்லவேளைபிலே யானதொருபோர்விமன்
மனதமகிழ்ந்தேறி மன்னவனும்பார்க்கலுற்றான்
வந்ததொருகன்னியர்கள் வாள்சொருகிநிற்கிறதை
கண்டானேபோர்விமன் கண்ணிரண்டும்பொறிபறக்க
வேண்டானேமன்னவனுள் வேறுமுகமாக
இது-கன்னியல்லபெண்ணுமல்ல காலனென்றுதானறிந்து
கொல்லவந்தகூற்றுலன்காண் கொம்பணையாள் ரூபமது
இடையேகத்தியிது யிருக்கவந்தகாரணமேன்
கழுத்தையறுக்கவந்த காலனென்றுதானறிந்து
மதவீமன்போது மங்கையரைமடித்திடவே
கொக்கரித்துத்தண்டெடுத்து கூவியேயார்ப்பரித்து
சாடினாள் கன்னிகளைத் தவிடுபொடியாகவேதான்
மோதினாள் கன்னிகளை மூகையதுதான் றெரிக்க
வீசினாள் தெண்டாலே மெல்லியர்கள் தான்மடிய
அப்போதுகன்னியர்க ளனைவோருந்தான்மடிந்தார்
இறந்தவர்கள் போக மற்றவர்கள் தானேடி
தப்பிப்பிழைக்கோமென்று காணேடி யேதுசொல்வார்
ஆரவல்லிபக்கலிலே யடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
சொல்லுதுசூரியங்கள் சோதனையாய்க்கன்னியர்க்கு
நாங்கள்பட்டபாடுகள் நாயகியேகேளுமடி
அவனாரோதெரியாது ஆரவல்லித்தாயாரே
எங்களைத்-தெண்டாலடித்துவிட்டு சேவகனும்வாராண்டி
நெல்லூருபட்டணந்தான் நிர்ந்தூளியாகுதடி
எங்களால்முடியாது ஏற்றதொருஆரவல்லி
ஆரவல்லிபட்டணந்தான் நிர்ந்தூளியாகுதடி

வாரதொருமன்னவன்மேல் மந்திரங்களேராது
 சூனியங்களேராது சொன்னபடிதோகையரே
 விருதுகள் தானெடுத்து வெற்றியதுகொள்ளுமடி
 பந்தயத்தினாலவனைப் பயப்படுத்தவேணுமடி
 மற்றொருகாரியத்தால் மன்னவனடங்காண்டி
 அதுவேகருமென்று ஆரவல்லிசம்மதித்தான்
 இப்படியிருக்கவந்த யேற்றதொருமதவீமன்
 ஆரடிபெண்ணே நீ ஆரவல்லியென்று சொல்லி
 பேரும்பெருமையுமாய்ப் பிரபலமாய்வாழ்ந்தவள்தான்
 உங்கள் பாட்டன் தலைமுறையில் பந்தயங்களுண்டோடி
 ஆயுதங்களெடுத்தாடி பாராதே ஆரவல்லி
 வீமன் சொன்னசேதிதன்னை மெல்லியருந்தான்கேட்டு
 அக்கினிபோல்கண் சிவக்க ஆரவல்லியேது சொல்வாள்
 சாவலெடுத்தாடி தங்கையரே வீரவல்லி

விமராஜனுக்கும் ஆரவல்லிக்கும் சாவல்யத்தம்

அப்போது சாவலைத்தான் அடைவாகந்தானெடுத்து
 பச்சரிசிபதின் கலமாம் பாங்குடனே எதிரில் வைக்க
 உண்டு யினைப்பாறிற்று உவகையுள்ள சாவலது
 ஆரவல்லி சாவலுக்கு அபினிமதமுட்டி விட்டாள்
 இப்படி - இருக்குமந்தவேளையிலே யியலானவீமனுந்தான்
 தன்னுடைய சாவலைத்தான் கயவாகத்தானெடுத்து
 சிறுசம்பா அரிசு தன்னைச் சீக்கிரமாய் முன்னே வைத்தான்
 அப்போது சாவலுந்தான் அருந்தியிருக்கையிலே
 ஆரவல்லி சாவலது அலறியே கொக்கரிக்க
 கூவச்சேயந்நேரம் கோடையிடித்ததுபோல்
 அந்த நல்லச்சக்தமது அலைகடலைந்ததுபோல்
 ஆரவல்லி சாவலது அலறியே கொக்கரிக்க
 மன்னனிட சாவலது மதிமயங்கி விழுந்தது காண்
 விழுந்ததொரு சாவலைத்தான் வீமனுத்தானெடுத்து
 கத்தி ஊங்கட்டினானே கனமுள்ளவீமனுந்தான்
 கத்திகட்ட சாவலுக்கு கனமயக்கமுண்டாச்சு
 மயக்கத்தைத்தான் பார்த்து மதவீமனப்போது
 எடுத்துக்கையில் பிடித்த இறகடியைத்தான் வாங்கி
 நெஞ்சிலேகைபோட்டு நேராகப்பிடித்துக்கொண்டு
 சாவலைத்தாங்கிக்கொண்டு தானிருக்கும் வேளையிலே
 ஆரவல்லி வந்து நின்று அன்பாக யேது சொல்வாள்
 வாருமையாரா ஜாவே வலிமை தனைப்பேசவந்தாய்
 வெற்றிகொண்டு போவோமென்று வேத்தர்கள் வந்தார்கள்
 விருதுகெலித்ததில்லை வெற்றிகொண்டு போனதில்லை
 வந்தவந்தராஜாக்கள் மாண்டாரேயல்லாது

மீண்டொருவர்போனதில்லை வெற்றிகொண்டுநின்றதில்லை
 நீர்தானெதிரேவந்து நேராகநின்றீர்காண்
 நின்றதொருராஜாவும் நேராகவெற்றிகொண்டால்
 அக்காளுந்தங்கையரும் அடப்பங்கட்டிநிற்கின்றோம்
 இல்லாதேபோனாக்கால் இறக்கடிப்போந்தப்பாமல்
 இதுவேபந்தயமென்று இளங்கொடியுஞ்சொல்லுகின்றான்
 இதுதான்பந்தயமோ இன்னமுண்டோசொல்லுமென்றார்
 அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகயெடுத்துரைப்பாள்
 வாருமையாகவாமி மன்னவரேகேட்டருளும்
 இந்தச்சபதங்க ளிதுதோற்றுப்போனோமென்றால்
 குதுபொருத்தியே தோற்றோமேயானாக்கால்
 சாவலும்பின்வாங்கிச் சநுதியிற்றோற்குமென்றால்
 களிச்சட்டியொன்றுண்டு காவலரேகேட்டருளும்
 அந்தநல்லசட்டியை அடைவாகத்திவலையைத்தான்
 சொரண்டியெடுத்தாலே சேவகம்வெற்றிகொண்டான்
 மற்றுமொருகுது வகையுண்டுசொல்லுகிறேன்
 நடுக்கோட்டைக்குள்ளே நல்லதொருகம்பமுண்டு
 அந்த-வச்சிரக்கம்பமதை வகையாகவெட்டையிலே [ம்
 கம்பம்-வீச்சொன்றையிருக்கவேணும் மூன்றுதுண்டாகவேணும்
 அப்படியேவெற்றிகொண்டால் நாங்களடிமைகண்டாய்
 இல்லாதேபோனாக்கால் இறக்கடிப்போம்தப்பாது
 மங்கைசொன்னவார்த்தைக்கு மறுவார்த்தைசொல்லுகின்றான்
 வாருமடிபெண்ணே அவையத்திலிராஜ மன்னர்
 எத்தனைபேர்மாண்டார்கள் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
 அப்போதுஆரவல்லி ஆணழகன் முகம்நோக்கி
 மாண்டவர்களானாலோ வேணலட்சம்கொடியுண்டு
 எண்ணிக்கைசொல்லவென்று லென்னால்முடியாது
 நல்லதடிபெண்ணே நலமாகச்சாவலைத்தான்
 கொண்டாடிசாவலைத்தான் குத்துக்குவிடுவோமென்றான்
 சற்றுமனங்கலங்காமல் சாவலைக்கொண்டுவந்து
 விட்டாளேஆரவல்லி வீமருடன்சாவலைத்தான்
 கண்டந்தசாவல் கலகலென்றுதான்வெருண்டு
 எட்டியுதைத்ததையா ஈரல்குலைநடுங்க
 விழுந்ததுமலைபோலே வீமருடசாவலது
 சாவலிறந்ததையா தனிவீமன்மனங்கலங்க
 வெற்றிகொண்டாளாரவல்லி வீமனுந்தோற்றுவிட்டான்
 அப்போதுஆரவல்லி அடியக்காளேதங்கையரே
 களிச்சட்டியெடுத்துவந்து காவலனார்முன்னேவையும்
 என்றுசொல்ல ஆரவல்லி ஏந்தியையாள் தானேடி
 சட்டியெடுத்துவந்து சநுதியில்முன்னேவைத்தான்
 கண்டுமதவீமன் கண்ணிரண்டுங்கொள்ளாமல்
 திவலைசுரண்டுமந்த தீரனவன்வீமனுந்தான்

மல்லுகட்டிப்பார்த்தானே வலிமைதனையறியாமல்
 பார்த்துநெடுநேரம் பாவையருக்கேதுசொல்வான்
 திவலையெடுக்கவென்று திரிமூர்த்திகள் வந்தாலும்
 ஆகாதுஎன்கையிலே ஆவதொருசட்டியைத்தான்
 தெண்டுக்கிரைகொடுத்தால் சின்னபின்னமாக்குறேண்டி
 அப்படியேதந்தாலே அடிப்பேனடிதெண்டாலே
 அந்தநல்லசேதியை ஆரவல்லிதான் கேட்டு
 மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி மங்கையர்கள் வெற்றியென்று
 வெற்றிகொண்டோமென்று சொல்லி வீமன் முந்தான் பேசி
 அக்காளேதங்கையரே அவனைமெள்ளப்பிடியுங்கடி
 என்று சொல்லியப்போது எல்லோருந்தானெழுந்து
 மங்கையர்களோடிவந்து மன்னவனைத்தான்பிடித்து
 பிடித்திழுத்துவந்தார்கள் பேர்கொண்டமன்னவனை
 விலங்கிலேபோடுமென்று வீரவல்லிசொன்னாள் காண்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லியேதுசெய்தாள்
 இன்னமொருதுகுது இருக்குதடியம்மானே
 கம்பந்தனைவெட்ட காவலனையழையுமென்றாள்
 அப்படியேசுட்டிவந்தார் ஆரணங்குகாதியரும்
 அப்போது ஆரவல்லி அதிவீமனைப்பார்த்து
 மன்னவரேராசாவே மதவீமகேளுமென்றாள்
 இந்தநல்லகம்பமதை இயல்பாகவெட்டுமென்றாள்
 வெட்டுஒன்றாயிருக்கவேணும் துண்டுமுன்றாகவேணும்
 வெட்டிவைத்துக்கொண்டால் வீரனையாகுமென்றாள்
 அப்போதுமதவீம ன்ரவல்லிமுகம்நோக்கி
 என்னுடையதண்டுக்கு இரைகொடுத்தீராணுக்கால்
 கம்பத்தைநறுக்கித் தளிடுபொடியாக்குவேண்டி
 இல்லாதேபோணுக்கா லேற்றதொருகம்பத்தை
 வெட்டுவேனிரண்டுதுண்டாய் வீரியமாயிப்போது
 முன்றுதுண்டமாகாது மூர்க்கமுள்ள ஆரவல்லி
 இப்படிமதவீம னியல்பாகச்சொல்லியிலே
 அப்போது ஆரவல்லி ஆலித்துக்கொண்டாடி
 வெற்றிகொண்டோம்நாமும் வீமனையடிமைகொண்டோம்
 குருகுலத்துராஜாவை கொண்டோம்நாமடிமையென்றாள்
 மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி மங்கையர்களெல்லோரும்
 மன்னவனைப்பிடித்து மார்விலங்குபோடுமென்றாள்
 வீமனைப்பிடித்து மேல்விலங்குபோடுமென்றாள்
 படுகுழியில்தள்ளி பாறைகொண்டுமுடுமென்றாள்
 அப்படியேதாதியர்கள் னைவருந்தானன்பாய்
 மூலப்பாறைகொண்டுவந்து மூடினார்கள் மன்னவனை
 ஏறும்புறுழையாமல் எங்குநதிரியாமல்
 காற்றுறுழையாமல் காவலனைத்தானடைத்தார்
 அடைத்தபின்பு ஆரவல்லியரண்மனைக்குத்தான்போய்

சிம்மாதனத்தின்மேலே சீக்கிரமாய்த்தானிருந்து
 சொல்லுவாளொழுவசனந் தோகையாளாரவல்லி
 அடி-அக்காளேதங்கையரே இவனாருக்குமடங்காண்டி
 இவனைமிகஜெயிக்க ஆராஜமுடியாது
 நமது-சூதுக்குச்சிக்கிவிட்டான் தோற்றமுள்ளவீமனவன்
 தும்பிகளைவிட்டவனைத் துளைக்கவேவேண்டுமென்றான்
 மந்திரப்பெட்டியை வகையாகத்தான் திறந்து
 உச்சரித்தாள்மந்திரத்தை உருக்குத்தும்பிதான்பறக்க
 பறந்ததுகாண்தும்பியது பேதையுடமந்திரத்தால்
 உருக்குத்தும்பிகளையழைத்து உத்தமியாளேதுசொல்வாள்
 பாறைகொண்டுமூடியே பெருவிலங்குபோட்டவனை
 மங்கையர்களோடி மன்னவனைத்தான்பிடித்து
 பிடித்திழுத்துவந்தார்கள் பேய்கொண்டமன்னவனை
 விலங்கிலேபோடுமென்று வீரவல்லிசொன்னாள்காண்
 அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள்
 இன்னமொருசூது இருக்குதடியம்மாளே
 கம்பந்தனைவெட்ட காவலனையழையுமென்றான்
 அப்படியேகூட்டிவந்தார் ஆரணங்குதாதியரும்
 கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் கொம்பனையாள்முன்பாக
 அப்போதுஆரவல்லி அதிவீமனைப்பார்த்து
 தன்னுடையசாமர்த்தியம் தானுரைத்தாளப்போது
 வீமன்மதிமயங்கி விலவிலத்துஎண்ணுகிருன்
 என்னெதைதராஜாக்க ளேசுவார்வையகத்தில்
 ஏசுவாரேராஜாக்கள் என்னஉடம்பெடுத்தேன்
 கண்டவர்கள் தான் சிரிக்க காசினியிலுடம்பெடுத்தேன்
 பார்த்தவர்கள் தான் சிரிக்க பாவிநானுடம்பெடுத்தேன்
 பெண்கள் சிரிக்கப் பேரெடுத்தேன்வீமனவன்
 எண்ணாதுமெண்ணி ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
 வாடிமுகஞ்சொர்ந்து வர்னமுகம்வேறுபட்டு
 ஓயாத்துயரம்கொண்டு ஒழுகவிட்டான் கண்ணீரை
 மாயாமற்சீவனை மனதிலேவைத்துருகி
 இத்தனையாபத்து எம்பெருமான்செய்தாரல்லோ
 என்றுமதவீம னெண்ணிமனந்தளர்ந்தான்
 ஆயன்பெருமானை அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
 மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைத்தான்
 பெண்கள் கையினால் பிடிபட்டுப்போனேனையா
 ஆபத்துவேளையிலே அடியேனைக்காப்பாற்றும்
 என்றுசொல்லிமாயவரை எண்ணினான் கன்மனதில்
 நினைத்தநினைவுதன்னை நெடியமால்தானறிந்து
 மதவீமன்வருந்தினதை மாயவனார் தானறிந்து
 வண்டுகள்வந்து வருந்தியுரைத்ததுபோல்
 தும்பிகள்வந்து சுருக்காயுரைத்ததுபோல்

துரிதமுடன்தானெழுந்து துவாரகையைத்தான்விட்டு
 வீமனுக்குவந்த வினைதீர்க்கவேண்டுமென்று
 மனதில்நினைத்தாரே மணவாளமூர்த்தியவர்
 வந்துமனதிலே மாயவருமப்போது
 வீமன் - ஆங்காரக்கெருவத்தாலே ஆயனைநினையாமல்
 என்னைநினையாமல் இவர்களைவெல்வோமென்று
 போனதொருவீமனவன் போருகெலிக்காமல்
 பெண்கள் கையில்சிக்கிப் பெருக்கத்தவிக்கிறான்
 முன்னே நினையாமல் பின்னே நினைத்தானே
 ஆனபடியினால் ஆபத்தைதீர்க்கவேணும்
 ஆயன்பெருமாளும் யானையைப்போல்வடிவெடுத்து
 வந்துநின்றமாயவரும் மதவீமனதுயரம்கண்டு
 காணோமேகுன்றிமன்னி காரணரும்நின்றார்கள்
 அப்போதுமதவீமன் ஆஸித்துதானெழுந்து
 எழுந்திருந்துமதவீமன் எம்பெருமானதுதிக்க
 கத்தரித்துவிலங்குதனைக் கடல்வண்ணனத்தனையும்
 கத்தரிக்கவிலங்குவிட்டு கடுகிநடந்துவந்து
 கொம்மைமதிலேறிக் கொற்றவனும்குதிக்கவென்று
 அலைந்துகுதிக்கையிலே ஆனதொருமாயவரும்
 தாமரைப்பொய்கையொன்று தடாகமதுவுண்டுபண்ணி

வீமன் ஸ்நானஞ்செய்யக் கிருஷ்ணன்
 தடாக முண்டு பண்ணுவது

அல்லியுந்தாமரையுந் மண்பாகநிறைந்திருக்க
 உண்டுபண்ணிவைத்தாரே உலகளந்தமாயவரும்
 வீமனதுகண்டு விதமாகத்தான்குதித்து
 முழுகியெழுந்திருந்து மூர்க்கமுள்ளவீமனுந்தான்
 ஓட்டமெடுத்தான்காண் ஒருவரநியாமல்
 காடுவனங்கடந்து தானடுங்கிஓடலுற்றான்
 ஆரவல்லிகண்டாக்கா ளாக்கினைகள் செய்வாளென்று
 பெண்ணரசிகண்டாக்கால் பிடித்தடைத்துகொள்வாளென்
 தோகைவல்லிகண்டாலே துணிப்பாளையென்றுசொல்லி[று
 வீமனுமப்போது வெகுபயமுடையோடலுற்றான்
 மனதுகலங்கி மன்னவனுமோடலுற்றான்
 உடம்புவெடுவெடுத்து ஓடலுற்றான்மதவீமன்
 வனங்கள்வனங்கடந்து வாரானேமதவீமன்
 நெல்லூருபட்டணத்தை நேரானயெல்லைவிட்டு
 வந்ததடங்கூடி மனக்கவலைதான் சிறந்தான்
 பாதைவழிகூடிப் பயத்தெளிந்துநடக்கலுற்றான்
 நடந்துபோய்தருமர் ராச்சியத்தினுட்புகுந்து
 செண்பகப்பூந்தோப்புள் சிறந்ததொருபூங்காவும்

பூவும்புதுமலரும் போதவேதானெடுத்து
 தருமரிடபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனோடவந்து
 சரணஞ்சரணமென்று சாய்ந்தான்திருமுடியை
 கொண்டுவந்தபூவையெல்லாங் கொற்றவனார்பாதமதில்
 சாத்திப்பணிந்து தார்வேந்தன்தெண்டனிட்டான்
 தெண்டனிட்டவீமனுக்குச் சீரானதருமருந்தான்
 வாழ்த்தியெடுத்து மதவீமன்முகம்நோக்கி
 அப்போதுபோர்வீமனண்ணனுக்கேதுசொல்வான்

வீமன் தருமருக்கு ஆரவல்லி பெண்களின்
 சாமர்த்தியங் கூறல்

போனேனாண்ணுவே புகுந்தேனெநெல்லூரில்
 நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானமந்திரங்கள்
 ஆரவல்லிமந்திரங்க ளளவிடப்போகாது
 போரவழிலே பேயும்பிசாசுகளும்
 குறுகக்கட்டிவழிமறைத்துக் கொல்லவேவந்துதையா
 அந்தகத்தீவினையும்வென்று ஆரவல்லியருகுசென்றேன்
 சூதுகெலியுமென்று சொன்னைக் காணண்ணுவே
 நல்லதென்றுசொல்லி நடந்தேன்காணப்போது
 சூதுகெலிக்கமாட்டாமல் தோற்றுவிட்டேனண்ணுவே
 அதுகண்டுஎன்னையவ ளழிவிலங்குபோட்டுவிட்டான்
 விலங்கிலேபோட்டு வெகுபாடுபடுத்திவைத்தான்
 மாயன்பெருமாளால் வல்லுயிர்பிழைத்துவந்தேன்
 ஆயனருளாலே அண்ணாநான்பிழைத்துவந்தேன்
 உலகளந்தோனருளாலே ஓடியிங்குவந்தேனென்றான்
 என்றுமதவீமன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
 அப்போதருமருந்தா னன்பாகவேதுரைப்பார்
 தம்பியரேமதவீமா தார்வேந்தாகேட்டருள்வாய்
 முன்னேநான்சொன்னேனே மூர்க்கமுள்ளதம்பியரே
 நான்சொன்னபடி கேட்கியேயோ சோதிமுடியேனே
 வீமாயென்வார் கதை விஷமாயிற்றேயுனக்கு
 இப்போதெரிந்துதோ ஏந்திழையாள்சேதியெல்லாம்
 வீரவல்லிமந்திரத்தை யறிந்துவந்தாய்தம்பியரே
 பிழைத்துநீவந்ததே போர்வீமாபோதுமென்றார்
 இப்படியும்பிழைத்து என்முன்னேவந்தாயே
 அப்போதுமதவீமன் அண்ணன்பாதந்தான்தொழுது
 உன்னருளால்பிழைத்துவந்தே னுத்தமரே அண்ணுவே
 என்றுசொல்லிமதவீமனெதிரேபணிந்துநின்றான்
 அப்போதுதருமர் அதிவீமனைப்பார்த்து
 வெற்றிசொல்லிநீபோய் வெட்கமுங்கெட்டுவந்தாய்
 பெண்பிள்ளைவெற்றி கொண்டானேபேருலகில்

ஆண்பிள்ளைதோற்றினென்று அனைவருந்தானகைப்பார்
என்றுசொல்லிஐவரு மிருக்குமந்தவேனாயிலே
ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரு மழகானகன்னியரும்
வீமனைத்தேடிவந்து வீரமணிக்குன்றருகே

வீரமணிக் குன்றிடத்தில் ஆரவல்லி சூரவல்லி
வீமனைத் தேடுதல்

மங்கையர்சேர்ந்துவந்து வகையாகப்பார்க்கலுற்றார்
பார்க்கும்பொழுது பலவாணக்காணாமல்
சூருடன்பழிகாரன் கொண்டோடிப்போனாண்டி
ஒளித்தோடிப்போனாண்டி உபாயமுள்ளசேவகண்டி
திருட்டுப்படுவாண்டி திருடனவென்றுசொன்னார்
மாற்றானாய்வந்தாண்டி மறைந்தோடிப்போனாண்டி
கூற்றுவனாய்வந்தாண்டி குதித்தோடிப்போனாண்டி
என்றுசொல்லிப்பெண்களெல்லாம் இன்பமுடன்தான்கூடி
அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகவேதுசொல்வாள்
வாருமடிதங்கையரே மன்னவருக்கோலையிட
ஓலையெடுத்துவாடி என்னெதிரேதாதியரே
ஓலையெடுத்துவந்தா ருற்றதொருதாதியர்கள்
ஓலையைவாங்கி ஒளிவாகக்கரம்பிடித்து
வக்கணைகள்வைத்து வகையாகயெழுதலுற்றார்
என்னவென்றுவக்கணைக ளெழுதினாளாரவல்லி
சந்திரகுலராஜாவே சதிரானமன்னவரே
சூரியகுலராஜாவே சுத்தமானராஜாவே
வார்த்தைகள் தவருதே மண்ணாளும்பஞ்சவரே
சொன்னசொல்தவருதே சூரியகுலவங்கிஷமே
வெற்றியென்றுவந்தால் வெற்றிகொண்டுபோகாமல்
பந்தயங்கெளித்து பார்மன்னாபோகாமல்
ஒளிந்தோடிப்போவாரோ உறுதியுள்ளராஜாக்கள்
கள்ளனைப்போல காணாமற்போவாரோ
பெண்ணுக்குப்பயந்து போவாரோபயப்பட்டு
வீமரேயுன்முகத்தில் மீசைகளில்லையோதான்
ஷத்திரியவம்மிசத்தில் சரத்துக்களில்லையோதான்
நான்வெற்றிகொண்டது நாடறியும்ஊறறியும்
பெண்கள்வெற்றிகொண்டோம் போர்வீமாயென்று
ஓலையெழுதி ஒப்பமிட்டுத்தான்சேர்த்து
செந்திருக்கமுண்டுபண்ணி திறமாகச்சுருள்கட்டி

பெண்துதர் கையில் ஓலை கொடுத்தனுப்புவது

ஓலையைத்தான் கொடுத்து ஓடவிட்டாள் தூதர்களை
தூதர்களோடிவந்தார் நேராகதர்மர்பக்கம்

ஓட்டமாயோடிவந்து ஓலைதனைமுன்னேவைத்தார்
தெண்டனிட்டுக்கைகட்டி சிரம்சாய்த்துநின்றார்
அப்போதுஐவர்களும் ஆலோசனைகள் செய்தார்
சுருளோலைதானெடுத்து தோற்றமுடன்பார்க்கலுற்றார்
சுருளோலைதனைப்பார்த்து உடன்படுத்திபஞ்சவர்கள்
இருந்தவொருவாசகத்தை இன்பமுடன்தான்பார்த்து
பிர்மாவின் கற்பனையோ வேதத்தின் சொற்படியோ
ஆதிசிவன் கற்பனையோ அரசனுட சொற்படியோ
சிவனுடைய கற்பனையோ தேவர்கள் சொற்படியோ
ஆதிநாராயணவென்று ஐவர்மனம்நொந்து
பாண்டவரைவருந்தான் பரமனைத்தானினைந்து
ஏதுரைப்பாரன்னேரம் ஏற்றமுள்ளபாண்டவர்கள்
வந்தவனையனுப்பிவிட்டு வகையானசேதியெல்லாம்
பின்பு-பேசவேண்டியிருந்தால் பேசுவோமென்றுசொல்லி
நாங்களும்வாரோம் நாயகியேஆரவல்லி
என்றுசொல்லிஓலையை எழுதிவிட்டாரவர்களுக்கு
ஆள்களும்போய் ஆரவல்லிவாசனிலே
சேர்ந்தார்கள் தூதுவர்கள் தேன்மொழியாள்பட்டணத்தை
அப்போதுபஞ்சவர்கள் ஐவருமேதுசொல்வார்
பெண்களைவெல்லப் போகாதுமன்னவர்கள்
நம்மையவள்வென்றாலே நாற்றிசையும்பேராக
ஓலையும்விட்டாரே உற்றதொருபெண்பிள்ளைகள்
பெண்களைப்பிடித்துப் பின்கட்டாய்கட்டியல்லோ
கட்டிப்பிடித்துக் கழுதைமேல்வைத்தாலல்லோ
அப்போதல்லோபஞ்சவர்கள் ஆண்பிள்ளைகளென்றுசொல்
லிருதுகள்சொல்லி வேந்தர்களேதுரைப்பார் [வி
பெண்களை நாம்வெல்லாவிட்டால் பின்னேசிரிப்பார்கள்
குருகுலத்தில்நாம்பிறந்து கொற்றவர்களென்றுசொல்லி
பிறந்ததேபோதுமென்று பித்தர்கள்போல்திகைத்து
பெண்ணுக்குத்தான் பயந்து போனார்கள்பஞ்சவர்கள்
என்று-நீடுழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்பேராகும்
என்றுசொல்லிபஞ்சவர்களின்பமுடன்தானினைந்து

தருமராஜர் சகாதேவனை யழைத்து
ஐவருக்கு சாஸ்திரம் பார்த்தல்

தளராதனஞ்செயனார் தருமரங்கேதுசொல்வார்
சாஸ்திரக்கொடிவேந்தே சகாதேவாவாருமென்றார்
அப்போசகாதேவன் அன்பாகவெழுந்திருந்து
தமையனார்பக்கம்போய் தயவுடன்தான்தொழுவே
இருமப்பாதற்பியரே ஏற்றமுடனிப்பொழுது
நெல்லுருபட்டணத்தை நிர்த்தூளியாக்கவேண்டும்

ஆரவல்லிப்பட்டணத்தை அதமாக்கவேண்டுமடா
 சாஸ்திரத்தைப்பாருமடா தம்பிசகாதேவா
 நான்போனுவெற்றியுண்டோ நலமாகப்பாருமென்றார்
 அப்போதுசகாதேவன் ஆனதொருசாஸ்திரத்தை
 சூடாமணிபுத்தகத்தை தோற்றமுடன்பார் த்து
 அண்ணரிடபாதத்தை யடிவணங்கியேதுரைப்பான்
 ராசிப்பொருத்தம் நன்றாகயிருக்கவில்லை
 அப்போதுதருமர் அர்ச்சுனனைப்பாருமென்றார்
 மற்றுமொருக்கால் மனமகிழ்ந்துதான்பார் த்து
 இன்பமுடன்தான்பார் த்து ஏதுரைப்பான்சகாதேவன்
 ஆரவல்லிப்பட்டணந்தான் ஆனதொருநற்கருடன்
 நல்லதோரர்ச்சுனனும் நாகப்பாம்பாய்காணுகுது
 போரதேயல்லாமல் பிழைத்துவரப்போரதில்லை
 அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுதருமரேதுசொல்வார்
 சகாதேவனப்போது தப்பாமல்தான்பார் த்து
 ஆரவல்லிப்பட்டணந்தான் அழகானகிரியுமாய்
 பார்த்தீபன்தானும் பாம்பாயிருக்குமென்றார்
 போரதேயல்லாமல் வாரதில்லையண்ணாவே
 சகாதேவன்போனால் தனிவெற்றியாகுமோதான்
 அப்போசகாதேவ னுலித்துப்பார்க்கும்போது
 பார்த்துக்கவனித்துப் பண்பாகத்தானறிந்து
 பூவையுடபட்டணங்கள் பூனையாய்தோற்றுதுங்காண்
 சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன் ஒருவீட்டெலியாய்காணுகுது
 போனதேயானாக்கால் பூனைக்கிரையாய்விடுவான்
 ஐவருக்குப்பொருத்த மடைவாகவில்லையென்றார்
 அப்படிச்சொல்ல அழகுதர்மர் தான்கேட்டு
 அபிமன்னராஜனுக்கு அடைவாகப்பாருமென்றார்
 அப்போசகாதேவ னடைவாகத்தான்பார் த்து
 ரெட்டிப்பெண்கள்ராஜ்யமொரு டேகையாகக்காணுகுது
 குழந்தையபிமன்னனொரு கோழியாகக்காணுகுது
 அப்போதுதருமர் அன்பாகத்தான்கேட்டு
 நல்லதுதம்பியரே நன்மைந்தரசருக்கும்
 நமதுபட்டணத்திலுள்ள நல்லசெனமத்தனையில்
 ஆணென்றுபிறந்தவற்கும் ஆராய்ந்துபாருமென்றார்
 அப்போசகாதேவ னடைவாகத்தான்பார் த்து
 நெல்லூருபட்டணந்தான் நிகரானராஜாளி
 கொற்றவர்ராஜாக்களொரு கோழியாகக்காணுதென்றான்
 அப்போதுதருமர் ஆலோசித்துசலித்திருந்தார்
 என்னசெய்வோம்தம்பியரே என்றுமனந்தளர்ந்து
 நீடுழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்திலுள்ளவர்கள்
 பேசுவாரிக்கதையைப் பேருலகிலுள்ளவர்கள்
 பாருலகிலுள்ளமட்டும் பாரதமாய்த்தானடக்கும்

வெற்றிகொண்டார் பெண்களென்று மேதீனியில்தானுரைப்
 வெற்றிக்குவெற்றி வீரனென்றுதானெடுத்தால் [பார்
 பூவுலகில்கீர்த்தி பிரபலமாய்த்தானடக்கும்
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை யாமணக்கங்கொட்டையிட்டால்
 பாருலகிலெங்கும் பாரதமாய்தானடக்கும்
 என்றுசொல்லிதருமர் இருக்குமந்தவேளையிலே
 மதவீமனப்போது மறுவார்த்தையேதுசொல்வான்
 ஆண்டவரேசுவாமி அடியேனான்கூறுகிறேன்
 தங்கையுடபிள்ளை தாஷ்டிகவல்லிராஜன்
 பேரால்பெரியவன்காண் புத்தியுள்ள அல்லிமுத்து
 அவணையழைத்து அனுப்பினுளிப்போது
 வெற்றிகொண்டு வருவான்காண் வேந்தனென்னுமல்லிமுத்
 இந்தவிசேஷத்தை எடுத்துரைத்தான்மதவீமன் [து
 அப்போதுதருமர் அன்பாகத்தான்கேட்டு
 வாருமடாதம்பி வண்மையுள்ளபோர்வீமா
 அல்லிராஜாவென்றுசொன்னு லவனறியாதபாலகன்காண்
 குதலைவாய்மொழிபேசங் குழந்தைபிள்ளைதானல்லவோ
 அஞ்சுபிராயமடா அறியாதமதலையாச்சே
 போ வென்றனுப்பினால் போய்வெற்றிக்கொள்வானே
 விருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டு வருவானே
 பந்தயங்கள் தான்கெலித்துப் பாலன்தான் வருவானே
 இப்படியாக இயல்தருமர் தானுரைக்க
 மதவீமன்தானும் மற்றுமொருவார்த்தைசொன்னார்
 அல்லிராஜன்தானொழிய மற்றபேர்கையிலாகாது
 மனம்பொறுத்தனுப்பினால் மைந்தனும் வெற்றிகொள்வான்
 அப்போதுதருமராஜர் அதுவென்னகருமமென்று
 சகாதேவர்முன்னேக்கி சாஸ்திரத்தைப்பாருமென்றார்

சகாதேவர் தருமருக்கு அல்லிராஜன்
 யேர் பொருத்தம் சரியெனல்

சொல்லுகிறேன் சாஸ்திரத்தை சோதிமுடிவேந்தரசே
 ராசிப்பொருத்தம் நன்றாயிருக்குதென்றான்
 பொருத்தமிருக்குதுகாண் போய்வென்று வருவான்காண்
 அல்லிமுத்தென்றால் யாளிசிங்கமாகுதையா
 ஆரவல்லிபட்டணந்தான் அடுந்தாளியாகுதையா
 சூரவல்லிபட்டணந்தான் தூளுபொடியாகுதையா
 அழித்துமிகத்தானிடித்து ஆமணக்கைகவிரைத்திடுவான்
 வெல்லுவானல்லிமுத்து வெற்றிகொண்டு வந்திடுவான்
 வெற்றிகொண்டு வருகையிலே வினைகள்வந்துமுடியையா
 ஒரு-அத்துவானநடுவழியில் அவகேடுவருகுதையா
 அவகேடுவந்தாலு மவசியமில்லையென்றான்

மற்றுமொருகால் மன்னவனும் வெற்றிகொண்டு
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துச் சிறைபிடிப்பான்
 குரவல்லிபட்டணத்தை தூளுபொடியாக்கிடுவான்
 ஆரணங்கைசிறைபிடித்து அவள்மூக்கையறுத்திடுவான்
 கோபுரமும் கொத்தளமும் கோட்டைகளும்பிடித்திடுவான்
 நீடுழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்தானறியும்
 மண்ணுள்ளகாலமெல்லாம் மண்டலத்தில்பாரதமாய்
 நாடுநகர்தானறியும் நானிலங்கள் தானறியும்
 விவற்றிகொண்டானென்று விண்ணோர்கள் தானறிவார்
 மண்டலங்கள் தானறியும் மாயனருளாலே
 இந்தவகையாக எடுத்துரைத்தான் சகாதேவன்
 தாரார்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
 வாருமடாதம்பியரே மன்னவனேகேளுமிப்போ
 வெற்றிகொள்வானல்லிராஜன் வேந்தனென்றேயுரைத்தாய்
 தங்கையரும் மனம்பொறுத்து தாஷ்டிகனையனுப்புவாளோ
 மாதாமனம்பொறுத்து மகனையனுப்புவாளோ
 பெற்றதாய் மனம்பொறுத்து பிள்ளையை யனுப்புவாளோ
 தங்கையரும் மனம்பொருந்தி தயவாயனுப்புவாளோ
 ஐவரும்போய் அடைவாகக்கேட்போமென்றார்
 அப்போதுமதலீமன் அண்ணனைத்தான்பார்த்து
 தாரார்புகழுடைய தர்மகுருதேசிகரே
 சங்கவதிமனது சலிக்காமல்தானேறி
 அபிமன்னராஜனைத்தா னடைவாகநாம்பொருப்போம்
 மைந்தனவள்கொடுக்க மகனைக்கொடுப்போமென்றான்
 தங்கைபிள்ளை தனக்குத் தயவாகவாங்கிடுவோம்
 என்றுரைத்தான் மதலீமனின் பமுடன் தான்கேட்டு
 அதுவேகருமென்று ஐவர்களும் தானெழுந்து

பஞ்சவர்களைவரும் தங்கையிடம் பறப்பட்டுப் போகுதல்

பயணம்பயணமென்று பார்மன்னர் தான்கூடி
 தங்கையிடபக்கலுக்குத் தயவாகப்போகிறார்கள்
 தருமாபுரங்கடந்து சதிராய்வனங்கடந்து
 நாடுகடந்து நடுக்காடுதான்கடந்து
 காடுகடந்து கற்சனைதான்கடந்து
 ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனங்கடந்து
 ஓடைதடாகங்கடந்து ஊர்வசிவனங்கடந்து
 பாண்டவர்களைவரும் பாஞ்சாலிதுரோபதையம்
 நன்றாகக்கூடி நடந்துவருகையிலே
 ஆரியமக்களுட னல்லிராஜன் தான்கூடி
 கோடிச்சிலம்பமும் கேள்வியானவித்தைகளும்
 சாதனையாய்க்கற்றுத் தாண்டிவினாயாடையிலே

கோபுரத்தின்மேலேறிக் குமாரர்கள் தான் தாண்டி
 ராஜாக்கள் மக்களுடனவந்தமாய்ச்சேர்ந்து
 குமாரமக்கள் தான் சேர்ந்து கோலாட்டம்போடையிலே
 செட்டிமக்களுடன் சேர்ந்து செண்டாட்டமடையிலே
 கவிப்புலவர் மக்களுடன் கவிகளும்பாடையிலே
 நாகரீகமாகவேதான் கீதங்கள் பாடையிலே
 ஐவரவர் சேர்ந்து ஆரணங்குதுரோபதையும்
 வருவதைக்கண்டானே வனிமையுள்ள அல்லிமுத்து
 திக்கென்றெழுந்திருந்து கிறமான அல்லிராஜன்
 தாயாரிடபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனோடிவந்து
 ஓடிவந்து அல்லிராஜன் உற்ற விதாருதாயாரை
 அடிபணிந்து தெண்டனிட்டு அல்லிராஜனன்னேரம்
 தெண்டனிட்டபாலகனைத் திறமாகத்தானெடுத்து
 வாழ்த்தியெடுத்து மதிமகத்தைமுத்தமிட்டு
 ஏதடாதம்பியரே இதுபுதுமைசொல்லுமென்றார்
 அப்பொழுதல்லிராஜன் அன்பாகயேதுசொல்வான்
 மாதாவேநீர்கேளும் மைந்தனான் சொல்லுகிறேன்
 ராஜாக்களுடன் கூடி நலமாய்வினையாடையிலே
 வினையாடி திற்கையிலே ஒருவெற்றிகொண்டு வாரேறெனென்றார்
 அப்போதுதாயாரும் அன்பாகச் சொல்லுமென்றார் [ர
 வேந்தர்கள் யாவருந்தான் மேலானதுரோபதையும்
 பாண்டவர்கள் என்மாமன்மார் பத்தினியாள் துரோபதையும்
 அரண்மனைதேடியே அன்பாகவருகிறார்கள்
 வாரூர்கள் யாவருந்தான் மாதாவேயென்று சொன்னான்
 அப்போது சங்கவதி ஐவரிங்கேவாரதெப்போ
 அவராரோதெரியாது அறியாமல் சொன்னாய்நீ
 எவரோதெரியாது என்பாலாநீயறியாய்
 நான் சொன்னவார்க்கதையை நம்பாமல் போனாக்கால்
 கோபுரத்தின்மேலேறிக் கொம்பணையேபாருமென்றான்
 அப்போது மைந்தனையும் எடுத்துஇடுக்கிக்கொண்டு
 கோபுரத்தின்மேலேறிக் கொற்றவரைப்பார்க்கலுற்றான்
 பஞ்சவர்கள் வருகிறதைப் பைங்கிளியாள் தானுங்கண்டு
 வருவதைக்கண்டானே வனிமையுள்ள சங்கவதி
 கண்டுமகிழ்ந்து காரிழையாள் சங்கவதி
 பாண்டவர்கள் ராஜாக்கள் பத்தினியாள் தான் வாரூர்
 ஆலாத்திஜோடியுங்கள் ஆரணங்குதாதியரே
 என்று சொல்லிமகனாரை எடுத்துமிகமுத்தமிட்டு
 அண்ணன்மார்கள் வார அதிசயங்கள் தானேதோ

சங்கவதி பஞ்சவர்கள் வருகிறது குறித்து பிராபிக்கிறது

என்னையறியாமலவர்கள் இங்கே உவரக்காரணமேன்
 காரிழைநானறியாத கலியாணமுண்டோதான்

தங்கையறியாத சாஸ்திரங்களுண்டோதான்
 நமக்குச்சொல்வாரோ நானிலத்தில்பஞ்சவர்ர்கள்
 நம்முடையபட்டணத்தில் நாதனுமில்லையேதான்
 போனாரேவேட்டைக்கு போர்மன்னராஜருந்தான்
 இந்தநல்லவேளையிலே நம்மண்ணமார்வாரர்கள்
 வந்தவர்களிப்போது ஒருவாக்குவரம்சொன்னாக்கால்
 ஏதுகானுரைப்பேனென்று இருந்தாளேசங்கவதி
 பின்னுமொருயோசனைதான் பிரபலமாய்தானினைந்து
 அண்ணன்மார்பக்கம்போ யழைத்துவரவேணுமென்று
 எழுந்திருந்துநின்று எடுத்துரைப்பாள்சங்கவதி
 அத்தாதிக்குத்தாதி தலையானதாதியரே
 ஆலாத்திசோடியுங்கள் ஆரணங்குதாதியரே
 என்னுசொல்லிசங்கவதி யியல்பாகக்கேட்கையிலே
 தாதியர்களோடிவந்து தயவாகயேதுசொல்வார்
 சோடித்தோம்ஆலாத்தி துரைமகளேஎன்றுசொன்னார்
 ஆலாத்திஎடுங்களடி அரண்மனைசோடியென்றான்
 நல்லதென்றுதாதியர்கள் நலமாகவோடிவந்து
 அலங்காரதாதியர்கள் அரண்மனைகளுள்ளதெல்லாம்
 பூவெடுத்துசொரிவாரும் புதுமலர்கள்சொரிவாரும்
 ரத்னகம்பளிதானெடுத்து நலமாகவிரிப்பாரும்
 பூச்சரங்கள்தொங்கவிட்டுப் புதிதாயலங்கரித்து
 சாந்தால்தரைமெழுகிச் சந்தனத்தாற்கோலமிட்டு
 சாம்பிராணிதூபங்கள் சதுரெங்கும்போட்டுவிட்டு
 நவரத்தனமுத்துக்களால் நலமாகத்தொங்கவிட்டு
 சிங்காதனத்தைச் சிறப்பாயலங்கரித்து
 தாதியர்களோடிவந்து சங்கவதிக்குச்சொல்லலுற்றுச்
 அப்போதுசங்கவதி அன்புடனேதான்கேட்டு

சங்கவதி பஞ்சவர்க்குத் திருஷ்டி கழிப்பது

ஆலமெடுத்தாடி ஆரணங்கேதாதியென்றான்
 என்னுசொல்லிசங்கவதி யியல்பாகக்கேட்கையிலே
 பட்டுப்பணிகள்பூண்டு பாங்கரயலங்கரித்து
 புட்பமதுதானெடுத்து போதவேகைபிடித்து
 பன்னிருஒருசாம்பில் புதுநீருதானெடுத்து
 தாதியரை நடத்திக்கொண்டு சங்கவதிவாருள்காண்
 நடந்தாள்வனத்துறையாள் நல்லதொருசங்கவதி
 ஐவரைக்காண வாருளேசங்கவதி
 பாண்டவர்கள்வரவுகண்டு பண்பானசங்கவதி
 வாருளேசங்கவதி நலமுடனேபூவெடுத்து
 பாண்டவரைக்கண்டல்லோ ஆலித்துசங்கவதி
 ஆலித்துநின்று அந்நேரம்சங்கவதி

பாதம்துலக்கியப்போ பட்டாலடி துடைத்து
கொண்டு வந்தபுட்பமெல்லாம் குபுகுபுவென்று தான் சொரிந்து
தெண்டனிட்டுக் கைகட்டி சிரம்வணங்கி நின்றாள் காண்
ஆலாத்திதானெடுத்து அல்லவற்குமந்நேரம்
பாண்டவரைவருக்கும் பாவைதுரோபதைக்கும்
எடுத்தார்களாலாத்தி ஏந்திழைகள் ரம்பையைப்போல்
முத்தினாலாலாத்தி முன்னாகச்சுற்றினார்கள்
பவழத்தாலாலாத்தி பாங்கியர்கள் சுற்றினார்கள்
சுண்ணாம்புசோறும் சுழற்றியெரிந்தார்கள்
கொண்டு வந்தபுட்பமதை குபுகுபென்று தான் சொரிந்து
சாம்பிராணிதூபந் தானெங்கும் போட்டார்கள்
பாண்டவர்களைவருக்கும் பாவைதுரோபதைக்கும்
எடுத்தார்களாலாத்தி ஏந்திழைகள் ரம்பையைப்போல்
சரணஞ்சரணமென்று சங்கவதிதாள் பணிந்தாள்
பணிந்ததொருதங்கையரைப் பஞ்சவர்களைவருந்தான்
வாரியெடுத்துமவர் மார்போடணைத்துக்கொண்டு
பாண்டவருந்துரோபதையும் பாங்காய் நடக்கலுற்றார்
சங்கவதிநாயகியும் தனஞ்செயனாரைவருமாய்
கூடவேகூட்டிக் கொம்பணையாளரண்மனைக்கு
வந்தார்களப்போது வண்மையுள்ளபஞ்சவர்கள்
சிங்காதனத்திலே சிறப்பாகவீற்றிருந்தார்
அப்போதுசங்கவதி அண்ணன்பக்கம்வந்துநின்று
தேவரீர்பாதம் திருவடிகள் சரணமென்று
சங்கவதியந்நேரந் தான் பூண்டுநிற்கையிலே
உன்னைக்காணவேணுமென்று வந்தமடிதங்கையரே
அப்போதுமதவீமன் அண்ணார் முகம்நோக்கி
வாருமையாசுவாமி வார்த்தைவந்துநேர்ந்ததென்றால்
மனதிலடக்குவாரோ மறைத்துவைத்துப்பேசுவாரோ
மோருக்குவந்தமொந்தை மோசமாயொளிப்பாரோ
பின்னுக்குமந்தவீமன் பிரபலமாய்பேசலுற்றான்
தங்கையரேசங்கவதி தர்மமுள்ளதாயாரே
நான் சொல்லக்கேட்டருளுந் தாயாரேசங்கவதி
நெல்லாருபட்டணத்தை நிர்ந்தூளியாக்கவென்று
அல்விராஜாவை யழைத்துமேபோகவந்தார்
உன்னுடையபாலகளை போருக்கனுப்புமென்று

அல்விராஜன் யுத்தத்திற்குப்போக கேள்விப்பட்டான்

இதுதான் விசயங்க ளேதுமில்லைசேதியென்றான்
அந்தநல்லசேதி அல்விராஜன் தான்கேட்டு
ஆலித்துக்கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்துத்தானெழுந்து
முன்லாகுபின்லாகு மூர்க்கமுடன் தான் பாய்ந்து

போறெனென்று ஆர்ப்பரித்து பிரபலமாய்குவலையிட்டான்
சண்டையென்றபோதே தாட்சியெனுங்குவலையிட்டான்
கச்சையிறுக்கிக்கட்டி கட்டாரிதானெடுத்து
அதட்டியேதுடைதட்டி ஆர்ப்பரித்து அல்லிமுத்து
நெல்லூருபட்டணத்தை நெருப்பாயெரிப்பேனென்று
விருதுமேல்கைபோட்டு வீரனும் வீற்றிருந்தான்
அப்போது சங்கவதி அண்ணரைப்பார்த்தேது சொல்வாள்
ஓடமலர்கண்ணாளுக்கு ஒருமகனேயுள்ளதுகாண்
தேங்காய்க்குழன்றுகண் உண்டென்பார்வையகத்தில்
ஒருபிள்ளையைப்பற்றி யுலகாள்வோமென்றிருந்தோம்
நான் - தவமிருந்தபிள்ளைக்கு நீங்கள் மாற்றினாய்வந்தீரோ
என்னமனதுகொண்டு என்பாலகணக்கேட்கவந்தீர்
மனதுதுணிந்துநான் மகனைக்கொடுப்பேனோ
என் - மைந்தனை நான்கொடுத்து மாபாவியாவேனோ
பிள்ளையைத்தான்கொடுத்துப் பெரும்பாவியாவேனோ
குழந்தையை நான்கொடுத்துக் கொடும்பாவியாவேனோ
புத்திரனைக்கொடுத்துவிட்டுப் பூமியிலிருப்பேனோ
மண்டலத்திலில்லாத மகனை நான் பெற்றெடுத்தேன்
வையகத்திலில்லாத மைந்தனை நான் பெற்றெடுத்தேன்
பிள்ளையைக்கொல்லவென்று எண்ணிவந்தீரண்ணாவே
குழந்தையைக்கொல்லவென்று குறித்துவந்தீர் பஞ்சவர்கள்
மைந்தனைக்கொல்லவென்று மனந்துணிந்துகேட்கவந்தீர்
பாலகணக்கொல்லவென்று பார்மன்னர்வந்தீர்களோ
நான் பெற்றபாலகனை நன்றாகக்கொல்லவென்று
எண்ணிநீர்வந்தீரோ என்பிறவியண்ணாவே
என்று சொல்லிசங்கவதி எண்ணியழகலுற்றாள்
அப்போது தர்மராசர் அருகிலழைத்துமேதான்
கண்ணீரைத்தான்துடைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அழவந்தகாரியமேன் அறிவுள்ளதங்கையரே
ஐவர்கள் தானிறந்து அமர்லோகம்போனாலும்
பாண்டவர்கள் தானிறந்து பரலோகம் சேர்ந்தாக்கால்
உத்தமியேதங்கையரே நீயருகியழவேண்டும்

பாண்டவர்கள் சங்கவதிக்கு தைரியங் கூறுதல்

நாங்களிருக்கச்சே நாயகியழுவானேன்
உயிரோடேநாங்க ளுடன்பிறப்பிருக்கும்போது
ஆபத்துகள்வந்தாலும் அதிகபிழைவந்தாலும்
இத்தப்படைமுகத்தில் ஏதுபிழைவந்தாலும்
நாங்களல்லோவுத்திரவாதம் நன்றூச்சுதங்கையரே
ஐவருந்தானிருக்குமட்டு ஒரு அபகேடுவாரதில்லை
பஞ்சவர்களிருக்குமட்டும் பாலனுக்கு அழிவுண்டோ

பாலணையிறக்கடித்துப் பாண்டவர்களிருப்போமோ
 ஐவரிருக்கையிலே அச்சமென்னதங்கையரே
 இப்படிக்குத்தருமர் இதமாகச்சொல்லையிலே
 சங்கவதியாள் சற்றேமனந்தெளிந்து
 சொல்லுவாளொருவசனந் தோகையருமப்போது
 ஓலைகள்எழுதினதும் உத்தமர்கள்வந்ததுவும்
 அந்தநல்லஓலைக்கு அடைவாகநாங்களுந்தான்
 விருதுகெளக்க வேந்தர்கள்வாரோமென்று
 பதிலோலைதானெழுதி வகையாகபோகவிட்டோம்
 அந்தநல்லவோலைக்கு அடைவாகநாங்களுந்தான்
 பெண்களுக்குப்பயந்து போனார்கள்பஞ்சவர்கள்
 என்றுசொல்லிதான்சிரிப்பார் எல்லவரும்ராச்சியத்தில்
 அதுவேதுக்கமென்றூர் ஆனதொருதருமருக்கே
 என்றுசொல்லமதவீமன் ஏதுசொல்வாள்சங்கவதி
 என்னதான்சொல்லி இதமாயுரைத்தாலும்
 நான்தான்சம்மதித்தால் என்னுயகற்குஏற்குமோதான்
 என்மனம்சம்மதித்தால் என்னுயகற்குஏற்குமோதான்
 எனக்குப்பிரிவாகும் என்னுள் காண்சங்கவதி
 அந்தநல்லசேதி ஐவருந்தான்கேட்டு
 வேட்டைக்குப்போன வேந்தன்வருந்தனிலும்
 அவனிவேட்டைபோன மன்னன்வருந்தனிலும்
 நாங்களிருந்தாக்கால் நல்லதல்லதங்கையரே
 எழுதும்படி நன்றாய் ஏந்திழையேகேட்டருளும்
 ஆரவல்லிபெண்ணொருத்தி ஓலையனுப்பிவைப்பாள்
 ஏற்குமோ அண்ணாவே இரங்கியேபோர்வீமா
 கணவனுமில்லாமல் கைப்பிள்ளைகொடுப்பாரோ
 புருஷனில்லாமல் பெற்றபிள்ளைகொடுப்பாரோ
 மன்னவரறியாமல் மைந்தனைக்கொடுப்பாரோ
 மன்னவனும்வேட்டைக்கு மகிழ்வாகபோயிருக்க
 தென்னவரும்வேட்டைக்கு சீராகப்போயிருக்க
 இந்தநல்லவேளையிலே நானெப்படிக்கொடுப்பேனண்ண
 என்றுதான்சொன்னாள் ஏற்றதொருசங்கவதி
 அப்போதுஐவருந்தான் ஆரணங்குதனைப்பார்த்து
 வாரும்மாதங்கையரே மன்னவனுமிப்போது
 வேட்டைக்குப்போனென்ன வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
 ஐவருந்தானிருக்க ஆலோசனையேனுனக்கு
 பாண்டவர்கள்நாங்கள் பார்மன்னரிருக்கையிலே
 உனக்கென்னதங்கையரே உத்தமியேசங்கவதி

அபிமன்னனைத் தந்து எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லுது

கொடுக்காமனமில்லாத கொம்பணியேகேளுமடி
 மைந்தனுக்குமைந்தன் வானபிமந்தனையிப்போ

மஞ்சள் நீர்க்குடித்து வாழ்த்துமம்மா தங்கையரே
ஏற்றியபாலகளை எடுத்துவளருமம்மா
மைந்தனை நீயெடுத்து மஞ்சள் நீர்க்குடியுமம்மா
என்றுசொன்னாரைவருந்தான் ஏற்கவேதங்கையற்கு
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருசங்கவதி
அப்போதுசங்கவதி அன்பாகயேதுசொல்வாள்
நல்லதென்றுசம்மதிக்காள் நாயகியாள்சங்கவதி
சம்மதித்துமனமகிழ்ந்து தங்கையருமேதுசொல்வாள்
ஐயரேயண்ணவே அபிமன்னனையழையுமென்றாள்
அப்போதுஐவருந்தான் அன்பாகமனமகிழ்ந்து
அழைக்கிறேமென்றுசொல்லி ஆள் தனை தானனுப்பி
ஓலையெழுதிபோட விட்டார்கள் தூதுவரை
தூதுவரும்போய் சொன்னார்கள் சேதிதன்னை
அபிமன்னராஜருடன் அன்பாகக்கூறலுற்றார்
அபிமன்னராஜரெல்லாம் யாருக்குமடங்கானே
சொல்லுக்கடங்கானே சோதிமுடியானும்
என்றுசொல்லுமளவில் ஏற்றமுள்ளஐவருந்தான்
தங்கையரைத்தான்பார்த்து சதுரானவார்த்தைசொல்வார்
சம்மதித்தாலைவருந்தான் தானிருப்பான்வாளபிமன்
ஐவர்சொல்மீராது ஆரணங்கேதங்கையரே
பிள்ளைசொல்மீறிப் பேசுமோதங்கையரே
நீசம்மதித்தால்பேசுமோ தயவானதங்கையரே
இந்தநல்லபேச்சுக்கு இணையிலலைதங்கையரே
தேவரீர்பாலர் செல்வக்குழந்தையரே
பாண்டவர்கள் தான் கூடிப் பாவைதுரோபதையும்
அழைத்துவரச்சொன்னார்கள் அன்புடையமன்னவர்கள்
என்றுசொல்லித்தானழைத்தார் ஏற்றவபிமன்னனையும்

அபிமன்னன் புறப்பட்டு வருகிறது

சந்தோஷமாகத் தயவாகத்தானெழுந்து
ஆணைகுந்திநாடுவிட்டு அபிமன்னன் வருகலுற்றான்
வனங்கள் வனங்கடந்து வாளபிமன் வருகலுற்றான்
மதகரியைநோக்கி வருகிறான்மன்னவனும்
பட்டணத்துக்குள்ளே பரிவாகத்தான்புகுந்து
ஐவரையுங்கண்டு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
நின்றதொருபிள்ளைதனை நேராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்து மணிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
சேர்த்துயெடுத்தார்கள் செம்பவளக்கையாலே
சங்கவதிநாயகியைத் தயவாகத்தானழைத்து
பிள்ளையிந்தாவென்று பிரியமுடன்தான்கொடுத்தார்
அப்போதுமங்கையரும் அன்பாகவாங்கலுற்றாள்

வாங்கிமனமகிழ்ந்து மஞ்சள் நீர் தான் குடித்தாள்
 போர்மன்னன் பிள்ளையென்று பிரபலமாய்க்கூறலுற்றார்
 சங்கவதிபிள்ளையென்று சகலஜனஞ்சொல்லலுற்றார்
 வாடாமகனையென்று வாய்திறந்துகூறலுற்றார்
 கூப்பிட்டுதானழைத்து கொற்றவர்களெல்லோரும்
 அப்போதுமதவீமன் அண்ணன் முகம்நோக்கி
 நாமும்தான்மஞ்சள்நீர் நலமாகக்குடிக்கவென்றார்
 மங்கையரைத்தானழைத்து மஞ்சள்நீர் கலக்குமென்றார்
 அப்போதுசங்கவதி அண்ணன்சொல்தட்டாமல்
 மஞ்சள்நீர் கலக்கி வகையாகமுன்னேவைத்தார்
 அல்லிமுத்துஐவருக்கும் அன்பாகப்பிள்ளையென்று
 மஞ்சள்நீர்குடித்தார்கள் மன்னவர்களப்போது
 துரோபதைநாயகியும் தோற்றமுடன்நீர்குடித்தாள்
 உத்தமியாள்பிள்ளையென்று உலகமெல்லாம்பேராச்சு
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை யழித்துச்சிறைபிடிப்பான்
 இந்தவிசேஷம் எல்லோரும்சொன்னபின்பு
 மடியிலேதானிருத்தி மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 மகனையெடுத்தனைத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
 எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர் ஏழைகளை ஆதரிப்பீர்
 விருதுகெளித்திருவீர் வெற்றிகொண்டுநீவருவாய்
 தாயாரும்வாழ்த்தித் தாபரித்தாளந்நேரம்
 அல்லிராஜாவை அருகேவழைத்துக்கொண்டு
 தங்கையரைத்தானழைத்து தார்வேந்தரேதுசொல்வார்
 மெல்லியிடபட்டணத்தை வெற்றிகொண்டுபோனபின்பு
 உந்தனிடமெந்தனைத்தா னுன்னருகேசேர்த்துக்கொள்ளும்
 நம்முடையமைந்தன் நலமானவபிமன்னனைத்தான்
 எங்களிடம்விட்டுவிடு ஏந்தியையேதங்கையரே
 உன்பேச்சுகேளானம்மா உத்தமியேதங்கையரே
 அபிமன்னராசருந்தா னுருக்குமடங்கானம்மா
 கால்லிலங்குபோட்டுக் காக்கவேயுள்ளவரையில்
 அடைத்துவைத்தாலபிமன்ன னடங்கியிருப்பானம்மா
 என்றுசொல்லித்தங்கையற்கு இயல்பாகத்தானுரைத்தார்
 அபிமன்னனைத்தானழைத்து அன்பாகப்புத்திசொல்லி
 தாயார் சொன்னபுத்தி தட்டாமல்நீகேட்டு
 இருமென்றுசொல்லி இயல்பாகத்தானுரைத்தார்
 தங்கையைத்தானழைத்து தார்வேந்தன்புத்திசொல்லி

பஞ்சவர் புறப்பட்டு வருகிறது

பயணம்பயணமென்று பார்வேந்தரெழுந்திருந்து
 தங்கையிடதன் கையாலே தயவாயனுப்பிக்கொண்டு
 பாண்டவர்கள் கூடிப் பயணமென்று நடக்கலுற்றார்

பத்தினியாள் துரோபதையும் பாரவல்லிராஜாவும்
 அல்லிராஜாவுங்கூடி ஆலித்துக்தான் நடந்தார்
 பஞ்சவீரர்கள் தான்கூடி பாரவனங்கடந்தார்
 சீராகத்தானடந்து சேர்ந்தார்கள் தர்மாபுரம்
 சிம்மாதனத்தில் சிறப்பாகக்கொலுவிருந்தார்
 தங்கையின்மனதை தயவாகவுட்படுத்தி
 அல்லிராஜாவை அழைத்துமிகவந்தோமே
 போர்மன்னன் வேட்டைக்குப் போனவன்வந்தாக்கால்
 தங்கைமனம்நோகத் தாஷ்டிகனும் தானுரைப்பான்
 போர்மன்னராஜன் பொருந்திவருமுன்னே
 அல்லிமகாராஜாவை அனுப்பவேவேணுங்கண்டாய்
 என்றுசொல்லியவர்களும் இதமாகப்பேசிக்கொண்டு
 ஆபரணப்பெட்டியை யடைவாகத்தானெடுத்து
 ஆபரணம்தானெடுத்து அன்பாகப்பூட்டலுற்றார்
 அல்லிராஜாவு மன்பாகப்பூண்டு கொண்டு
 கட்டுவர்க்கம்தானெடுத்து கட்டழகரப்போது
 அப்போதந்தஆயுதங்க ளடைவாகத்தானெடுத்து
 பதினெட்டு ஆயுதமும் பாங்குடனேவரிந்துகட்டி
 அல்லிராஜாவும் ஐவரையும்போய்ப்பணிந்தான்
 வாழ்த்தியெடுத்து மார்போடேதானகணத்து
 சேர்த்துஎடுத்துமந்த தென்னவர்கள்முத்தமிட்டார்
 நீடுழிகாலமட்டும் நீணிலத்தில்வாழ்ந்திருப்பாய்
 மண்ணுள்ளகாலமெல்லா மண்டலத்தையாண்டிலாய்
 வாயாரவாழ்த்தியல்லோ மன்னவர்கள்முத்தமிட்டார்
 புத்திமதிசொன்னார்கள் போர்வேந்தரப்போது
 அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகத்தானெழுந்து
 சுவாமிசரணமென்று சாய்த்தான் திருமுடியை
 போய்வாரேன்சுவாமியென்று புண்ணியனுந்தானுரைத்தே
 வீமனைத்தான் பார்த்து விதமாகக்கேட்கலுற்றான்
 நெல்லுருபட்டணத்து நிலைமைதனைச்சொல்லுமென்றான்
 ரெட்டிப்பெண்கள்வித்தை இருப்புகளைச்சொல்லுமென்றான்

வீமன் அல்லிராஜாவுக்கு ஆரவல்லியின்
 பெருமையைச் சொல்லுதல்

அப்போதுமவீம னன்பாகச்சொல்லலுற்றான்
 ஆரவல்லிமந்திரங்கள் அளவிடப்போகாது
 சூரவல்லிமந்திரங்கள் சூழ்ந்திருக்கும்பட்டணத்தை
 வீரவல்லிமந்திரங்கள் விபரீதமாய்த்தானுமுண்டு
 நாகதாளிமந்திரங்கள் நகரெல்லாம்காத்திருக்கும்
 இப்படிக்கொத்ததொரு ஏழுபோர்ரெட்டிப்பெண்கள்
 அவர்களுடையவீத்தையை அளவிடப்போகாது

விருதுகள் மெத்தவுண்டு மெல்லியுடபட்டணத்தில்
 குதுகள் மெத்தவுண்டு தோகையுடபட்டணத்தில்
 பந்தயங்கள் மெத்தவுண்டு பாவையுடபட்டணத்தில்
 என்று சொல்லி மதவீமன் எடுத்துரைத்தானப்போது
 அப்போது அல்லிராஜன் ஆவித்துத்தான்கேட்டு
 அது வெல்லாமெனக்கெதிரோ ஆண்டவரே சுவாமியென்று
 நீங்களிருக்கும்போது நிகருண்டோ வெந்தனுக்கு [ன்
 பஞ்சவர்கள் தாமிருக்க பயமுண்டோ வெந்தனுக்கு
 துரோபதையாள் தாமிருக்க தோல்விகளும் வந்திடுமோ
 வெற்றிகொண்டுவந்திடுவேன் வேந்தர் பெருமானே
 குதுவென்று நான் வருவேன் துரைகள் சிகாமணியே
 எனக்கு மொருபுரவி இதமாகத்தாருமென்றான்
 அப்போது தருமரவ ரானதொரு நகுலனைத்தான்
 அழைத்து மொருவார்த்தை யன்பாகயேது சொல்வார்
 அல்லிராஜா தானேற ஆனதொரு நற்புரவி
 ஏதுக்கு மஞ்சாம லேறி மிகத்தான்போக
 உன்னுடைய புரளியை உத்தமனையலங்கரித்து
 அலங்கரித்துக்கொண்டுவந்து அன்பா நமன்னனுக்கு
 குருவஞ்சிவாகனத்தைக் கொண்டுவன்றாரப்பொழுது

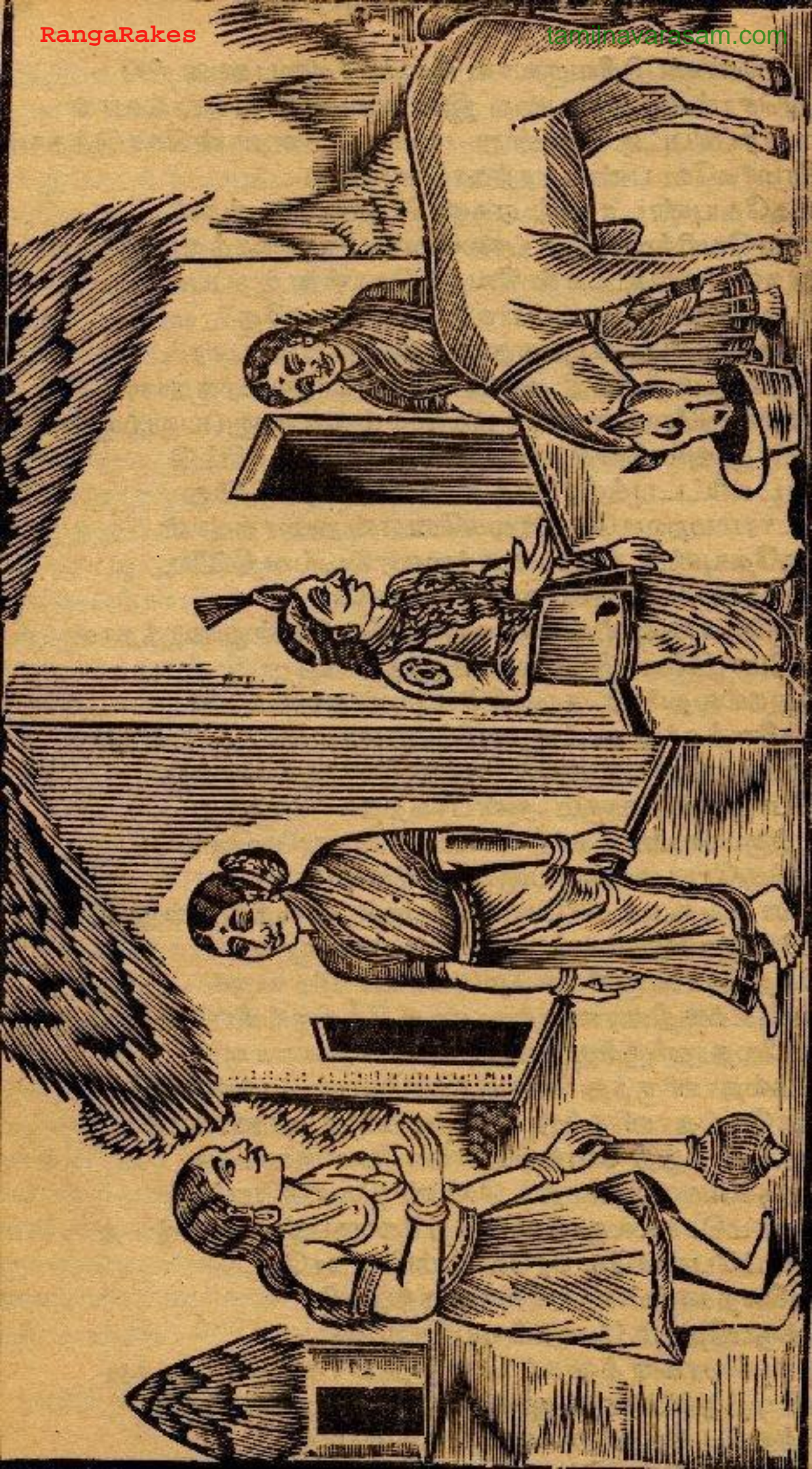
நகுலன் அல்லிராஜனுக்குப் புரவி கொண்டுவருதல்

அப்போது நகுலன் அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
 ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்தாரந்நேரம்
 வையகத்தில் வாழும் வளமான புரவியைப்போல்
 சோடித்தலங்கரித்தான் துரைமன்னன்குதிரைதன்னை
 நல்லநல்ல ஆபரணம் நலமாயலங்கரித்தார்
 கண்ணுமுகமேனியெல்லாம் கனகரத்தினம் நின்றிலங்கும்
 செம்பொன் சிறுசதங்கை சேர்த்ததொரு குமிழிகளும்
 ஆணிப்பொன்னாலே அழகுசடிவாளம்
 மெத்தையதின் புரத்தில் மேலான அங்குபடி
 அலங்கரித்தார் புரவிதனை ஆனந்தமாரனுக்கு
 கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள் கோபாலபுரவிதன்னை
 அப்போது நகுலனும் அன்பாகத்தானேடி
 நகுலனுமேறியல்லோ நாலுதிசையும் விட்டான்
 அல்லிமகாராஜாவை அணைவோரும் தான்பார்த்து
 துரோபதையாள் பக்கலுக்கு துரிதமுடன்கூட்டி வந்தார்

அல்லிராஜன் துரோபதையை வணங்கித் துரோபதை சொல்லல்

தெண்டனிட்டானப்போது திறமான அல்லிமுத்து
 வாழ்த்தியெடுத்து மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு

வெற்றிகொண்டுநீவருவாய் வேந்தர்சபைதானறிய
 என்றுசொல்லிதுரோபதை இன்பமுடனேதுசொல்வாள்
 பண்டாரப்பெட்டியொன்று பாங்கு-னேதான்கொடுத்தாள்
 பத்திரமாகவே பண்டாரந்தானெடுத்து
 இருந்ததேயுண்டானால் ஏவல்பில்லிசூனியங்கள்
 பஸ்பமாயெரிந்துவிடும் பாலனையென்றுரைத்தாள்
 விருதுகள்மேற்பட்டால் வெற்றிகொள்ளத்தப்பாது
 பண்டாரப்பெட்டியை பாலகனேமறவாதே
 எதிர்த்துவந்தமந்திரத்தை ஈடழிக்கும்பண்டாரம்
 அப்படிக்குப்புத்திமதி அடைவாகத்தானுரைத்தாள்
 மாதுநல்லதுரோபதையும் மனமகிழ்ந்து அனுப்பலுற்றாள்
 அப்போதுஅல்லிராசு அன்பாகத்தெண்டனிட்டு
 தெண்டனிட்டபுத்திரனைச் சீராகத்தானெடுத்து
 பண்டாரம்மறவாதே பாலகனேஎன்றுரைத்தாள்
 மறந்ததேயுண்டானால் மாற்றுரைவெல்வதில்லை
 நெஞ்சுதனிலேநீ நினைவாயிருந்தாலே
 இறங்குமடாசூனியங்கள் என்மகனையென்றுரைத்தாள்
 அந்தமொழிகேட்டு அல்லிராஜனப்போது
 நல்லதுநல்லதம்மா நாயகியேயென்தாயே
 மருமகனைத்தான்கூட்டி வழிப்பயணமனுப்பவென்று
 வாராளேதுரோபதையும் மருமகனையருகழைத்து
 அப்போதுஐவர்களும் அன்பாகத்தானெழுந்து
 படைக்குப்பயணமதாய் பாலகனையனுப்பவென்று
 ஐவருந்துரோபதையு யன்பாகவீதியிலே
 எல்லோருங்கூடியல்லோ இன்பமுடன்வந்துநின்று
 அல்லிராஜாவையவள் அன்பாயருகழைத்து
 புத்திமதிசொன்னார்கள் புண்ணியர்களைவரும்
 குறவஞ்சிக்குதிரையைத்தான் குதித்திறங்கிப்போகாமல்
 பரிமேலேதானிருத்து பந்தயங்களாடுமையா
 பூமிமேல்தானிருந்து பொருந்தாதேபந்தயங்கள்
 குதிரைமேல்தானிருந்து கொற்றவனேபந்தயங்கள்
 விருதுகெலித்துநீ வெற்றிகொண்டுவாருமையா
 குறவஞ்சிவாகனத்தைக் கொண்டுலாருமென்று
 உபதேசம்சொல்லலுற்று ருற்றதொருபஞ்சவர்கள்
 பாதாளம்போகாதே பரலோகம்போகாதே
 பாலகனைநீகாப்பாய் பரிவானநற்புரவி
 புரவிக்குபதேசம் போதவேயுச்சரித்து
 குறவஞ்சிவாகனத்தைக் கொடுத்தார்கள்கைபிடித்து
 அல்லிமுத்துராசாவும் ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு
 ஆலித்துப்பூசித்து அசுவத்தின்மேலேறி
 பாண்டவர்களைவரும் பண்பாகப்புத்திசொல்லி
 அல்லிமகராஜாவை யனுப்பினாரப்போது

போய்வாருமென்று சொல்லி புகழ்ந்துவிடை கொடுத்தார்
 பாண்டவர்களை வரும் பார்த்து நிற்க நற்புரவி
 பறந்ததைக்கண்டார்கள் பாலகணைக்கண்டதில்லை
 மற்றுமொருகாவலர் மன்னவனைக்கண்டதில்லை
 கண்ணுக்குக்காணாமல் கடுகிப்பறந்ததையா
 அப்போது ஐவருந்தான் அல்லிராஜாவென்று சொல்லி
 புலம்பினாரைவருந்தான் பூவையருந்தான் கூடி
 மனதில்கிலேசமாய் வந்துவிட்டாரப்போது
 ஐவருந்துரோபதையும் வந்துவிட்டாரப்போது
 போயிருந்தபாண்டவர்கள் பொற்சிங்காதனமேறி
 கொலுவிருந்தபாண்டவர்கள் கோதையுடன் தான் கூடி
 இப்படி மனம் வருந்தி இயல்பாகத்தானிருந்தார்
 அப்போது வெண்புரவி அல்லிமுத்தைத்தானெடுத்து
 கொண்டு வந்துபறந்ததுகாண் கொற்றவரை தன்புரவி
 நேராய்பறந்ததுகாண் நெல்லூருதிசைநோக்கி
 அப்போது அல்லிராஜன் அசுவத்துக்கேதுரைப்பான்
 பத்திரகாளியம்மன் பரஞ்சோதிபக்கலுக்கு
 அப்போது நற்புரவி அம்மனுட்பக்கலுக்கு
 பறந்துவருகுதுகாண் பார்மன்னர் தனைக்கொண்டு
 காளியம்மன்பக்கலுக்கு கருத்துடனே வருகுதுகாண்
 பத்திரகாளிதன்வனத்தில் பாங்காய்கொண்டு வருகுதுகாண்

அல்லிமகாராஜன் பத்திரகாளியை வணங்கி
 வரம் கேட்பது

அல்லிமகாராஜன் ஆலித்துக்கொண்டாடி
 அசுவத்தைத்தான் பார்த்து அடைவாகயேது சொல்வான்
 நில்லுநில்லுமென்று சொல்லி நேராகத்தானிறங்கி
 புன்னைமரத்தடியே புரவியே நில்லுமென்று
 அசுவத்தைத்தானிறுத்தி அல்லிராஜாவப்போது
 கடுகிநடக்கையிலே காளியம்மன்பக்கத்திலே
 பார்க்குமந்தபூதங்கள் பக்கத்திலே நிற்கிறதை
 இருக்குமந்தபூதங்களை இன்பமுடன் தான் பார்த்து
 சட்டைசடாமுனியுஞ் சாத்திரத்துவேதமுனி
 முள்ளைவிழுங்குமுனி மூர்க்கமுள்ளராட்சதரும்
 கல்லைவிழுங்குமுனி கருமுனியும் செம்முனியும்
 பிள்ளைவிழுங்குமுனி பெருமுனியும் ராட்சதரும்
 ஒற்றைச்சடாமுனியும் ஒருபல்லுராட்சதரும்
 முனிசன்குலுவலுவான மூர்க்கமுள்ளராட்சதரும்
 கோடானகோடிமுனி கூடி நிற்கும்வேளையிலே
 அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகவருகையிலே
 கண்டதேமுனிகளெல்லாங் காவலனை யப்போது

இராஜைத்தப்படைத்தலைவன் இராஜமுனியென்றொருவன்
 இராஜமுனிபக்கலுக்கு நடந்தோடி சொல்லுதங்கே
 வாராய்நீமன்னவனே வாய்த்தமுனிராஜாவே
 இதுநாளிதுவரையு மெங்களுக்கிரையுமில்லை
 நாங்களும்வெகுநாளாக நல்லபசியாயிருந்தோம்
 காளியம்மன்வனத்தில் காவலனும்வாருன்காண்
 அழகில்மிகுந்தவன்காண் அறியாதபாலகன்தான்
 நலமானபாலகனை நாங்கள்பசியாறவேணும்
 அம்மனிதபாதமதில் அப்படிக்குக்கேளுமையா
 நல்லதென்றுராஜைதனும் நலமாகத்தானெழுந்து
 காளியம்மன்பக்கலுக்கு கடுகெனவேதானெழுந்து
 அம்மனைக்கண்டு அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 எழுந்திருந்துநின்று எந்தாயேபத்தினியே
 நம்முடையவனத்திலே நலமாகத்தானொருவன்
 வீரியமாய்த்தான்வருவான் வீரமாகாளியரே
 அவனைமெள்ளஎங்களுக்கு ஆகாரம்பண்ணும்மா
 முனிகளுக்கிரைகொடம்மா மூர்க்கமுள்ளஎந்தாயே
 ஆகாரங்கொண்டுநாங்க ளனேகநாளாச்சுதம்மா
 வாரவனைஎங்களுக்கு மனமகிழ்ந்துவிடையருளும்
 என்றுசொல்லராஜமுனி ஏதுசொன்னாளுத்தமியும்
 ஆரடாவருகின்றவ னம்மன்வனத்தனிலே
 வந்தவனைத்தான்பிடித்து வகையாகநீயடித்து
 ஆளுக்கொருபங்கு அன்பாகத்தான்போட்டு

ஈஸ்வரி விடை கொடுத்தது

தின்றுவிடுங்களென்று சீக்கிரமாய்விடைகொடுத்தாள்
 சண்டைகள் போடாமல் தயவாகயெல்லோரும்
 கூடியேதின்னுங்களென்று கொம்பணியாள்ஈஸ்வரியும்
 அப்பணிகள் தான்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டாளந்நேரம்
 நல்லதென்றுசொல்லி நலமாகபூதமெல்லாம்
 சந்தோஷமாகத் தலைபூதமேதுசொல்லும்
 பட்டணத்துபூதமது பரிவாகயேதுசொல்லும்
 வாருங்கள்பூதங்களே வாய்த்ததொருதலையை
 உடம்புவுடல்களெல்லா முற்றதொருபூதங்களே
 எல்லோருக்கும்பங்கா யிதமாகப்போடுங்களென்ன
 அப்போதுலாடமுனி அடைவாகயேதுசொல்லும்
 நாங்களெல்லோருங்கூடி ஏற்றதொருவெற்றிகொண்டால்
 ஆளுக்கொருபங்கு அன்பாகக்கொடுப்பதல்லால்
 தலைநாங்கள் கொடுப்பதில்லை தாஷ்டிகமன்னவனே
 அப்போதுராஜமுனி யடைவாகயேதுசொல்லும்
 அதுவேகருமென்று எல்லோருந்தான்கூடி

வருகுதையாபூதமெல்லாம் மன்னவனைப்பிடிக்கவென்று
 எதிராகவந்தாரே இன்பமுடன்முனிகளெல்லாம்
 நில்லடாவென்றுசொல்லி நேராகத்தானுரைக்க
 சுற்றிவளைத்தார்கள் சூரவளிக்காற்றதுபோல்
 பல்லைக்கடிப்பாரும் பக்கம்வருவாரும்
 நில்லுநில்லுமென்றுசொல்லி நேராகவருவாரும்
 அப்போதுஅல்விராஜ னன்பாகத்தான்பார்த்து
 குஞ்சிரிப்புகொண்டவனும் கொற்றவனும்நடக்கலுற்றான்
 நடக்கிறதைக்கண்டு முனிநாகம்போல்தான்சீறி
 வளைத்ததேமன்னவனை வழியெங்கும்விடாதபடி
 கண்டானே அல்விராஜன் கணபூதவலிமைதனை
 வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
 முன்லாகுபின்லாகு முதலாகத்தான்பாய்ந்து
 சிமிட்டிவிழிக்குமுன்னே தென்னவனும்லகுபாய்ந்து
 அதட்டியபூதமதை அடியோடறுக்கலுற்றான்
 வாளாலேமன்னவனும் வகையாகவீசலுற்றான்
 அப்போதுபூதமெல்லா மையோசிவனையென்று
 அபயமிட்டுதானடங்கி அலறியேஓடுதே
 கால்முறிந்தோடுவாரும் கைமுறிந்தோடுவாரும்
 தலையற்றுவிழுவாரும் தாயாரைநினைப்பாரும்
 பூதத்துக்குமேலான புண்ணியனும்ராஜமுனி

பூதங்கள் அபயமிட்டு காவியிடத்தலோடுதல்

விடுபட்டுக்கொக்கரித்து விதமாகஓடலுற்றார்
 படைத்தலைபூதம் பத்திரகாளிக்கபயமென்று
 காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேயோடிவந்து
 தாயேமகமாயி சா முண்டியீஸ்வரியே
 காளியம்மாதேவி கபாலிநெடுஞ்சூலி
 நாங்கள்பட்டபாடு நாயகியேசொல்லுகிறோம்
 கேளுமம்மாயென்வசனங் கிருபையுள்ளதாயாரே
 சின்னஞ்சிறுவயது சிற்றடிக்குழந்தையம்மா
 நாங்கள்-கோடானகோடிபேர் கூடிசூயமானபூதமெல்லாம்
 எல்லோருங்கூடி இறக்கடிக்கப்போனோமம்மா
 போயவனைவளைத்தோம் பொன்னானபாலகளை
 வளைத்ததைக்கண்டு மன்னவனும்லகுபாய்ந்கான்
 பாய்ந்தபொழுதே படைமன்னபூதமெல்லாம்
 காலொடிந்துபோனவருங் கையொடிந்துபோனவரும்
 மேல்விழுந்துகாலொடிந்து மெய்மறந்துபோனவரும்
 காயங்கள்பட்டு கணபூதமெல்லோரும்
 ஓடியேபோனாக ஞத்தமியேதாயாரே
 நானுமிடுப்பொடிந்து நடந்தோடிவந்தேனம்மா

என்னை நீகாருமம்மா என் ஜீவன்போகாதபடி
 காளியம்மாபார்வதியே கட்டழகன்வாரானம்மா
 அப்போதுகாளியம்மா னூர்ப்பறித்துபற்கடித்து
 வாரவணநானும் வாளாலேயிறக்கடிப்பேன்
 பசியாறுமென்றுசொல்லி பண்புடனேதானுஞ்சொன்னாள்
 படைத்தலைபூதமே பங்குடனேயோடுதென்றார்
 பயப்படாதேயென்று பத்திரகாளிசொல்லுகிறாள்
 நெற்றிக்கண்ணைத்தாந்திறந்து நெருப்பாயெரிப்பேனென்று
 வெளிப்பட்டுப்பார்த்தாள் வீரமாங்காளியம்மா
 அப்போதுஅல்லிராஜனன்பாய்வருகிறதை
 வாரதொருதாயாரும் காளியம்மாளைதுசொல்வாள்
 கண்டதொருதாயாரும் காளியம்மாளைதுசொல்வாள்
 போர்மன்னப்பிள்ளை புண்ணியனுமல்லிராஜன்
 ஐவருக்கும்பிள்ளை அடாசூரனல்லிமுத்து
 ஒருவருக்குமடங்கா னுபாயமுள்ளசேவகண்டா
 கையைநெரித்துச்சொண்டு கடுமோசம்வந்ததென்று
 என்னசெய்வேனென்றுசொல்லி ஏங்கிமனம்வாடி
 முக்காட்டையிட்டு மூகையிலேதான்படுத்தாள்
 அப்போதுஅல்லிராஜனன்பாகத்தானடந்து
 காளியம்மன்பக்கலுக்குக் கடுகெனவேதானோடி

அல்லிராஜன் காளியிடம் வருதல்

கோவிலுக்குட்புகுந்து குழந்தையெனுமல்லிமுத்து
 பாட்டிபாட்டியென்று எழுப்பலுற்றானல்லிராஜன்
 அல்லிராஜன்தானெழுப்ப ஆனந்தமகமாயி
 என்னவென்றுகேட்கவில்லை ஏறெடுத்துப்பார்க்கவில்லை
 அப்போதுஅல்லிராஜனன்பாகஏதுரைப்பான்
 போடிநீபாட்டியரே பேரழகிகாளியரே
 பார்வதியேயென்ன பராசத்திசாமுண்டி
 உன்னை நம்பிநானும்வந்தே னுத்தமீயேகார்க்கவேணும்
 மாயிமகமாயி மைந்தனைக்காப்பாற்றுமம்மா
 பூதப்படையைவிட்டு பொருந்தஎன்னைகொல்லவென்று
 நினைத்துமுடிக்கவல்லோ நித்திரையோநீபோகிறது
 என்னுசொல்லுமவ்வளவில் ஈஸ்வரியுந்தானெழுந்து
 வாடாநீபேரா மன்னவனே அல்லிமுத்து
 அப்போதுஅல்லிராஜன் அடிவணங்கிதெண்டணிட்டு
 பூவும்புதுமலரும் போதவேதான்சொரிந்து
 காணுகிறேன் காணுகிறேன் கனகமுடிசீர்பாதம்
 பத்திரகாளியப்போ பாலகனைத்தானெடுத்து
 வாழ்த்தியெடுத்துமவள் வாய்முகத்தைதான்துடைத்து
 என்னைப்பெறுவீ ரெம்பெருமாள்பதம்பெறுவீர்

என்றுஎடுத்தணைத்து எங்கேவந்தாய்மகனே
தாயேசரஸ்வதியே சாமுண்டிநாயகியே
எல்லார்க்குந்தாயாரே ஈஸ்வரியேஎன்தாயே
பத்தினியேகாளியம்மா பரஞ்சோதிகேளும்மா
எந்தனுக்குவரந்தாரும் ஈஸ்வரியேயென்தாயே
என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஈஸ்வரியேதுசொல்வாள்
வாருமடாதம்பியரே வண்மையுள்ள அல்லிமுத்து
எங்கேபயணமடா எனக்கறியச்சொல்லுமடா
அப்போது அல்லிராஜா அன்பாகயேதுசொல்வான்
நெல்லுருபட்டணம் நேரானதிசைமுகத்தில்
ஆரவல்லிபட்டணமா மன்பானராச்சியந்தான்
அந்தநல்லபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
விருதுகெலிக்க விரியனும்பயணமென்றான்
அவ்வார்த்தைகேட்டு ஆனந்தகௌமாரி
என்னவென்றுசொல்லுகிறாள் ஈஸ்வரியாள்பாலனுக்கு
நெல்லுருபட்டணத்து நிஷ்டிரிரெட்டிப்பெண்கள்
வல்லவர்கள் ரெட்டிப்பெண்கள் மந்திரத்தில்வெகுதுருசு
அவர்கள் - மந்திரத்தைவெல்ல யாராலுமாகாது
சூனியத்தைவெல்ல துரைகளால்முடியாது
ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருக்கும்பட்டணத்தை
அப்படிக்குரெட்டிப்பெண்கள் ஏழுபேர்தானுமுண்டு
சூதினால்வல்லவர்கள் சூனியத்தில்மெத்தவுண்டு
வந்தவந்தராஜாவை வாணாள்மடித்திடுவாள்
அப்படிக்கொத்த ஆண்மையுள்ளபெண்டுகளை
எப்படிப்போய்வெல்வாய் ஏற்றமுள்ளபாலகனே
என்றுதானீஸ்வரியா ளியல்பாகத்தானுரைக்க
என்தாயேஈஸ்வரியே எனக்குவரம்நீகொடுத்தால்
சூனியங்களெல்லாம் துரத்தியடிப்பேனம்மா
பந்தயங்களெல்லாம் பறக்குமம்மாபார்வதியே
வாக்குவரங்கொடுத்தால் வகையுடனேநான்ஜெயிப்பேன்
இப்படி அல்லிராஜா இணக்கமுடன்கேட்கையிலே
அப்போதுபத்திரகாளி அன்பாகயேதுசொல்வாள்
அப்படியேவாக்குவரம் அன்பாகத்தாரேஎன்று
என்றுசொல்லிமுந்திருந்து இதமாகநீரெடுத்து
இந்தநல்லவெண்ணீறு இன்பமுடன் நான்தாரேன்
வெண்ணீறுபட்டால் வேகுமடாமந்திரங்கள்
திருநீறுகண்டவுடன் தீப்பட்டுவேகுமடா
பஞ்சாக்கிரங்கண்டவுடன் பஞ்சாய்ப்பறக்குமடா
எதராளிமேற்போட்டால் எரிந்திடுவார்கப்பாது
ஏவல்பில்விசூனியங்கள் எதிர்த்துவருமந்திரங்கள்
ஓட்டிபிள்விசூனியங்கள் உருவேற்றுமந்திரங்கள்

எங்களிடநீறுபட்டா லெரிந்துவிடும் தப்பாமல்
 என்று சொல்லிகாளியம்மன் இயல்பாகமடலெடுத்து
 திருநீறுமடலெடுத்து சீக்கிரமாய்த்தான் கொடுப்பாள்
 அல்லிராஜன் தன்கையிலே அடைவாகவாள் கொடுப்பாள்
 அல்லீமகாராஜாவும் அன்பாகத்தான் வாங்கி
 அடிமடியில் வைத்துக்கொண்டு அடைவாகவாள் சொருகி
 சரணஞ்சரணமென்று சாய்த்தான் திருமுடியை
 அப்போதுபத்திரகாளியடைவாகவாளெடுத்து
 கொடுத்தாளேயப்போது கொம்பணியாள் பாலன்கையில்
 வாங்கினானல்லிராஜன் வரம்பெற்றான் மந்திரவாள்
 மந்திரவாள் வாங்கி மாதாவைதெண்டனிட்டு
 பயணம்பயணமென்று பாலகணுங்கூறலுற்றான்
 உமையவளேயுன்னை நம்பி பயணமென்றானல்லிராஜன்
 ஆலவாய்நீறுதன்னை அசந்துமறவாதே
 மறவாதேபாலகணே மனமஞ்சிநில்லாதே
 புத்திமதிசொல்லிப்போ வென்றனுப்பிவைத்தாள்
 அனுப்பினதாயாரை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
 தாயாரே நான்வாரேன் சாம்பிராணிவாசகியே
 என்று சொல்லிப்போனானே ஏற்றமுடனல்லிராஜன்
 புரவியிடபக்கலுக்குப்போயவனும் தெண்டனிட்டு
 வல்லூற்றுக்குருவிமீயான்று வகையாகத்தானெடுத்து
 நடத்தியபுரவிகன்னை நலமாகக்கைப்பிடித்து
 ஏறினாரப்போ ஈஸ்வரியாள் தானறிய
 போய்குதிரைமேலே புண்ணாயனுந்தானமர்ந்தான்
 கொண்டுபறந்தது கொற்றவரீதன்புரவி
 நெல்லூருபட்டணத்து நேரானதிசைநோக்கி
 எல்லைவந்து அடுக்கையிலே எதிர்த்ததே மந்திரங்கள்
 ஆரவல்லிசூனியங்கள் அதட்டியேபறக்குதையா
 எல்லையெல்லாம்தான் மறைந்து எங்குந்தெரியாதே
 மறைந்தமேநிற்கின்ற வஞ்சனையாஞ்சூனியத்தை
 கண்டானே அல்லிராஜன் கண்கள் சிவப்பேற
 பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தானெடுத்து
 உள்ளங்கையிலேவைத்து ஊதிவிட்டானப்போது
 ஏகமாய்நிறைந்திருந்த ஏற்றதொருசூனியத்தை
 பண்டாரவிபூதியுந்தான் பஸ்பமாயெரித்ததையா
 தீயாயெரித்ததையா திறமுள்ளசூனியத்தை
 கண்டாரே நாரதரும் கண்கள் ரெண்டுந்தன்னாலே
 அல்லிராஜாவந்தானென்று அறிந்துகொண்டு நாரதரும்
 ஓட்டமாயோடிவந்து உண்மைதனைச் சொல்லலுற்றார்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
 பெண்களேகேளுங்கடி பேருலகிச்சேதிதன்னை
 வாராண்டியுங்களைத்தான் வல்லுயிரைவாங்கவென்று

நெல்லூருபட்டணத்தை நிர்க்தாளிபண்ணவென்று
 ஆரவல்லிபெண்டுகளை அடிமுக்கையறுக்கவென்று
 நாரதரும்சொல்லவே ரெட்டிபெண்கள் தான்கேட்டு
 ஆரையாநாரதரே அடியேனுக்குச்சொல்லுமென்றார்
 பஞ்சவர்கள் தங்கைமகன் பார்மன்னன்வாராண்டி
 குருகுலத்துராஜமன்னன் அல்லிராஜன்வாராண்டி
 ஆணுலமுகுமன்னன் அல்லிராஜன்வாராண்டி
 நான்-கண்டதொருகாரியத்தை காரிகையைசொன்னேனடி
 என்றுசொல்லிநாரதரும் ஏகிவிட்டாரந்நேரம்
 அக்காடிதங்கையரே யாரென்றுபாருங்கடி
 அப்போதுதாதியர்கள் அவரவர்கள் தானேடி
 கோபுரத்தின்மேலே கொம்பணையாள் பார்க்கலுற்றாள்
 ஏறிநின்றுபார்த்தார்கள் ஏந்திழைமாரெல்லோரும்
 பார்த்துமயங்கி பாவையர்கள் தான்கூடி
 அக்காளேபெண்களே ஆணதொருசூனியத்தை
 கண்ணிலேயுங்காளேனாடி காவல்நின்றசூனியத்தை
 சூரியனைக்கண்டால் தொலையும்பணிபோல
 ஓடியேபோச்சுதடி ஒளியானசூனியங்கள்
 என்றுசொல்லிஆரவல்லி இதுவென்னமோகமடி
 அந்தமொழிகேட்டு அழகானசூரவல்லி
 மேடையின்மேல்தானே வேந்தனைத்தான்பார்த்து
 சொல்லுவாளொருவசனம் கோதையவள்சூரவல்லி
 காவல்நின்றசூனியத்தை கட்டழகிகாணேனம்மா
 பற்றியெரித்துவிட்டுப் பாலகனும்வாராண்டி
 கண்டதொருகாளையைக் கண்குளிரத்தான்பார்த்து
 அடியக்காளே ஆரவல்லி ஆணமுகன்வாராண்டி
 மேகவர்ணபுரவியேறி வீரியனும்வாராண்டி
 சின்னஞ்சிறுவயது சிற்றடிபாலகண்டி
 அறியாக்குழந்தையடி ஆணமுகன்வாராண்டி
 சூரியனைப்போலேயல்லோ துலங்குதடிதேகமெல்லாம்
 சந்திரவுதயம்போல தயங்குதுமுடிவேந்தனுக்கு
 போர்வேந்தன்மேனியெல்லாம் பொன்னுருக்கிவார்த்தாப்
 பரியேறிவாராண்டி பாண்டவர்கள் கூட்டமடி [போல்
 ஐவரிடமைந்தனைப்போல் அழகுதான்காணுதடி
 பட்டணத்துவலிமைகளைப் பார்த்தானேமதவீமன்
 வீரியத்தைப்பார்த்தல்லவோ வினைகொண்டுவந்தாண்டி
 வீமனும்போயல்லோ வினைகொண்டுவந்தாண்டி
 நல்லதொருவீமனுந்தான் நமக்குநச்சுமுள்ளாச்சு
 அல்லடி அக்காளே ஆரவல்லிநாயகியே
 என்னசெய்வேன்மக்களே இப்போதவன் தனக்கு
 சொல்லடி பெண்மயிலே தோகையரேயென்றுரைத்தாள்
 ஆரவல்லிதங்கையரும் அன்பாகத்தான்பார்த்து

மனதுசலிப்பானேன் மனமஞ்சிநிற்பானேன்
 எடுத்தாடிபெட்டியைத்தான் ஏற்றதொருகூனியத்தை
 அப்போதுதாதியர்க ளடைவாகத்தானெடுத்து
 கொண்டு வந்துமுன்வைக்க கொம்பணையாளந்நேரம்
 உச்சரித்தாள்மந்திரத்தை உருவேற்றகரடிகளும்
 ஆயிரங்கோடி அடைவாகப்பிறந்ததுகாண்
 பிறந்ததொருகரடிகளும் பிரபலமாய்எல்லையெல்லாம்
 வந்தவனைத்ததுகாண் மன்னவணையப்போது
 அல்லிமகாராஜாவும் ஆர்ப்பரித்துதான் பார்த்து
 ஆதிநாராயணுவென்று ஆயனைத்தானினைந்து
 துரோபதையாள்நாயகியைத் தோற்றமுடன்தானினைந்து
 பத்திரகாளியைப் பாங்குடனேதானினைந்து
 மாமன்மாரணவரையும் மனதிலேதானினைந்து
 மனதிலேயுச்சரித்து மன்னவனுமல்லிராஜன்
 பண்டாரவிபூதியைப் பாங்குடனேதானினைந்து
 உள்ளங்கைகதனிலேவைத்து ஊதினானப்போது
 எரிக்குகையாகரடிகளை எங்கும்விடாதபடி
 அப்போதுகரடியெல்லாம் அனல்பற்றிசெத்துகையா
 அதிலேயொருகரடி ஆரவல்லிபக்கலுக்கு
 ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அபயமிட்டுவந்தகையா
 அரவமதுகேட்டாளே ஆரவல்லிதங்கையவள்
 போடி அக்காளே இடறுவந்துநேர்ந்ததென்று
 ஏதாயிருக்கையிலே பேரானகரடியது
 அபயமிட்டுக்கரடியும் அலறியே ஓடிவந்து
 என்னமோதெரியாது ஏதொன்றுநானறியேன்
 அடிமடி தட்டிக்கையை யன்பா கத்தானெடுத்தான்
 உள்ளங்கையில்வைத்து ஊதினான்கொற்றவனும்
 பஸ்பமாயெரித்துதடி பட்டுதடிகரடியெல்லாம்
 நானொருத்தன் தப்பிவந்தே னாயக்யே ஆரவல்லி
 என்றுசொல்லுமவ்வளவில் ஏற்றதொருஆரவல்லி
 அக்காடி தங்கையரே அவனைமெள்ளப்பாருங்கள்
 எங்கேதான் வாரானே எவ்விடத்தில்நிற்கிறானே
 தங்கையர்களோடி தானேறிகோபுரத்தில்
 ஏறியேபார்த்தார்கள் ஏற்றதொருமன்னவரை
 மன்னவனுமப்போது மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
 ராமமன்னன்வாரானென்று நவநீதமாய்க்கொக்கரித்து
 வாரதைக்கண்டாள் மங்கையவள் பெண்ணரசி
 வாராண்டி அக்காளே மங்கையரே ஆரவல்லி
 அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகத்தானெழுந்து
 உள்ளறையில்மந்திரத்தை ஓடியெடுத்துவந்து
 உச்சரித்தாளந்நேரம் ஒட்டபில்விசூனியத்தை
 மந்திரிக்கவேங்கையது வன்மையுடன்தான் பிறந்து

அதட்டியெழுந்திருந்து ஆக்கரித்துவருகையிலே
 அல்லிராசன்பக்கலுக்கு ஆனதொருவேங்கையெல்லாம்
 வருகுதேயப்போது வாணானையிறக்கடிக்க
 வந்துவளைத்தகையா வகையானமன்னவளை
 அப்போது அல்லிராசன் அன்பானவேங்கையைத்தான்
 கண்டுமனமகிழ்ந்து காரணமப்போது
 வந்ததொருவேங்கைகளை வாணானைவாங்கவென்று
 பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாலகனுந்தானெடுத்து
 விட்டெறிந்தான் அப்போது வேங்கையெல்லாம்பட்டெரிய
 வளைத்ததொருவேங்கையெல்லாம் வகையாயெரிந்ததையா
 அப்போதொருவேங்கை யடைவாகத்தப்பியதே
 ஓடிவந்தோமென்று சொல்லி ஒளித்தோடிப்போச்சுதிங்கை
 உச்சரித்தாளந்நேரம் ஒருடில்லிசூனியத்தை
 அல்லிராஜாபக்கலுக்கு ஆக்ரமித்துவருகையா
 வந்ததொருராட்சதிகள் வந்துமேமன்னவளை
 நிற்குதேபூதங்கள் நேராகத்தான் பார்த்து
 சொல்லுவானல்லிமுத்து சோதிமணிமுடியான்
 ஆரவல்லிசூனியத்தை அளவிடப்போகாது
 மந்திரத்தில்வல்லவள்காண் மாயவித்தைக்காரியவள்
 என்று சொல்லி அல்லிராஜா இதமாகப்பார்க்கலுற்றான்
 வந்ததொருராட்சதியை வாணானைவாங்கவென்று
 எடுத்தானே பண்டாரம் ஏற்றதொரு அல்லிராஜன்
 ஆலவாய்நீறுதன்னை அன்பாகத்தானெடுத்து
 நாலுதிக்கும்விட்டெறிந்தான் நலமான அல்லிமுத்து
 விட்டெறிந்தபோதல்லோ வேகுதராட்சதிகள்
 ஒன்றும்விடாதபடி உத்தமனுந்தானெரித்தான்
 அசுவத்தைக்கண்டு அடைவாகத்தட்டிவிட்டான்
 அசுவமுமசையவில்லை அப்புறமுட்போகவில்லை
 குதிரைசற்றுமசங்காமல் தத்தளித்து நிற்குதுகாண்
 குதிரைபோகாததுகண்டு கொற்றவனுமேதுரைப்பான்
 ஆரவல்லிசூனியங்கள் அகப்பட்டதென்று சொல்லி
 சூரவல்லிமந்திரங்கள் சுழன்றுதேயென்று சொல்லி
 குதிரையின் கீழே குளிந்துமேபார்க்கலுற்றான்
 புரவியின் கீழொரு பூவையரும்ராட்சதிதான்
 மறைந்துமெள்ள நிற்குதையா மன்னவளைச்சங்கரிக்க
 நிற்குமந்தவேளையிலே நேராகத்தான் பார்த்து
 கையினுல்பிடித்தானே காவலனுமல்லிராஜன்
 பிடித்துக்கொண்டுமன்னவனும் பூதத்தைப்பார்த்துரைப்பா
 ஆரடிபெண்ணை அறியவேசொல்லுமென்றான் [ன்
 அப்போதுபெண்பூதம் அடிபணிந்தேதுசொல்லும்
 அடியேனைன்பெண்ணுமல்ல ஆரவல்லிமந்திரங்கள்
 ஆரவல்லிசூனியங்கள் ஆண்டனையென்றுரைத்தாள்

பெண்பூதமத்தனைக்கும் பேரானமோப்பியென்றார் [ன்
 வெற்றிகொண்டுபோவோமென்று வேந்தரேநானும்வந்தே
 வெற்றிகொண்டுபோனால் விருதுகளைத்தான்கொடுப்பாள்
 சந்தோஷமாக சர்வாபரணந்தான்கொடுப்பாள்
 வந்தவந்தராஜாவை வாணனைவாங்கிடுவோம்
 ஆண்டவருநீருமிப்போ ஆரவல்லிபட்டணத்தை [டாய்
 என்-கூடவந்தபடைகளெல்லாம் கொற்றவனென்கொன்றுவிட்
 நானொருத்தித்தப்பினேன் நாயகனெயென்றுரைத்தாள்
 அப்போதுஅல்லிராஜன் உங்களாரவல்லிதன்னுடனே
 என்னவென்றுசொல்லுவாய் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
 அப்போதுராஜனிடம் அடைவாகயேதுசொல்லும்
 வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளராஜாவே
 என்னவென்றுசொல்லுவேனெதென்றுநானுரைப்பேன்
 எல்லோருமிறந்துவிட்டா ரேந்திழையென்றுரைப்பேன்
 அந்தநல்லவார்த்தை அடைவாகநானுரைப்பேன்
 அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகயேதுசொல்வான்
 உந்தனுக்குச்சொல்லவென்றால் வாயில்லைராட்சதியே
 நான்சொல்லக்கேளுமடி ராட்சதியேமோப்பியரே
 அப்போதுபுரவி அசையவில்லைநாயகியே
 புத்தியுள்ளமன்னவனும் பூமியைப்பார்க்கலுற்றார்
 அசுவத்தின்வயிற்றில் ஆராய்ந்துபார்க்கலுற்றார்
 கண்டவுனென்கைக் காவலனுமப்போது
 அண்டையிலேதானழைத்து அடிமுக்கையறுத்துவிட்டான்
 எதிர்த்தாரையீடழிப்பான் ஏழைகளைஆதரிப்பான்
 ராட்சதியும்அவ்வசனம் நலமாகச்சொன்னபின்பு
 அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகஏதுசொல்வாள்
 வாடியம்மாதங்கையரே வல்லவனையீடழிக்க
 வாரவழிநீலே மன்னவனைவழிகாட்ட
 பொய்க்குழியைவெட்டுங்கடி புத்தியுள்ளதங்கையரே
 வந்ததொருபுரவியுந்தான் மனமஞ்சிநிற்குகையா
 நின்றதொருபுரவிதன்னை நேராகமன்னவனும்
 அடித்தானேஅல்லிராஜன் அப்போதுபுரவிதன்னை
 அப்போதும்புரவியது அவ்விடம்விட்டசையவில்லை
 பின்னுமொருவிச்சு பிரபலமாய்ச்சாடினான்
 புரவியதுஅந்நேரம் பின்னுக்குவாங்குகையா
 அதுகண்டுஅல்லிராஜன் அறிந்தானேஅப்போது
 பண்டாரவிபூதியைப் பாங்காகத்தானெடுத்து
 இரைத்தானேமுன்னாக இந்திரனும்அப்போது
 அப்போதுபொய்க்குழியும் அடைவாகத்தான்மறைந்து
 இரும்புபோல்தானுருகி இலையெல்லாம்பாறையைப்போல்
 பொய்க்குழியுமறைந்து போச்சுகையாஅந்நேரம்
 அப்போதுஅசுவமது அடைவாகநடக்குகையா

பாரைமேல்குதிரை பாங்குடனே நடந்துசென்று
 வாரதொருபாலகளை வகையாகத்தானுங்கண்டு
 ஆரவல்லியப்போது அலறியேயேதுசொல்வாள்
 அல்லடிதங்கையரே அவனுக்கனர் த்தம்வந்துநேர்ந்ததடி
 அறியாதபாலனென்றால் அவனைவிடக்கூடாது
 குழந்தையென்றுவிட்டால் கொல்லுவான் தப்பாது
 வந்துமிகஉட்புகுந்தால் வதைப்பானே தப்பாது
 எந்தவிதமானாலும் அவனையீடழிக்கவேணுமடி
 அருகாகத்தானழைத்து அடிமுக்கையறுத்துவிட்டான்
 ஓடிப்போவென்றுசொன்னான் உங்களாரவல்லிபக்கலுக்கு
 முறைகொண்டுபோவென்று முடிக்கிறுந்தப்பாது
 ராட்சதியைமுடுக்கியல்லோ நல்லதொரு அல்லிராஜன்
 அசுவத்தின் காலிலே ஆணைமுகன் தட்டினான்
 கொண்டுபறந்ததுகாண் கோலவர்னப்புரவி
 ஆரவல்லிபட்டணத்து அன்பாகப்புரவியது
 நடுமத்தியெல்லையிலே நல்லதொரு மத்தியிலே
 கொண்டு வருகூடையா கொற்றவனார் நற்புரவி
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருதாதியவள்
 ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அன்பாகத்தானேடி
 அடியக்காளே ஆரவல்லி அழிவுவந்துநேர்ந்தகம்மா
 நமதுபட்டணமும் இன்றோடே ராஜமன்னர் சேனைமன்னர்
 அழிக்குதம்மா தப்பாது ஆரவல்லிநாயகியே
 என்னோடே சேர்ந்துவந்த இணைப்புகமத்தினையும்
 மன்னவனைக்கொள்ளாமல் மடிந்ததுபூதமெல்லாம்
 ஒளித்துயிருந்துமல்லோ உபாயமுள்ளமன்னவனை
 சங்கரிப்போமென்று தனித்திருந்தேன் ஆரவல்லி
 தனித்திருக்கும்வேளையிலே தாஷ்டிகனும் அந்நேரம்
 குருவஞ்சுவாகனத்தை கொற்றவனுமீட்டினான்
 என்றுசொல்லி ஆரவல்லி யிருந்ததொருதங்கைசொல்வாள்
 விட்டவிட்டசூனியத்தை வெற்றிகொண்டான் மன்னவனும்
 அனுப்பியமந்திரத்தை அழித்துமிகவெட்டிவிட்டான்
 தவிடாகஉருக்கியல்லோ தாஷ்டிகனும்வாருண்டி
 அவனைத்தான் கொல்லும்வகை அக்காளே சொல்லுமென்ற
 அவ்வசனந்தான்கேட்டு ஆரவல்லியேதுசொல்வாள் [ள்
 பேர்பெரியமந்திரத்தை பெண்வடிவுசெய்தாளே
 கண்டானே அல்லிராஜன் கண்கள் சிவப்பேற
 பெண்கள் குழந்துவந்தார்கள் பேர்பெரியமன்னன் முன்னே
 இடையிலேசூரி இருக்கவந்தகாரியமேன்
 கழுத்தையறுக்கவந்த காரியந்தானுமல்ல
 குத்திகுடல்பிடுங்கும் கூர்மையுள்ளகத்தியிது
 பெண்ணுமல்ல கன்னியல்ல பேரழிக்குஞ்சூனியங்கள்
 கன்னியல்ல அரிவையல்ல காலனென்றுதானறிந்து

கொம்பணியாள் தானுமல்ல கொல்லவந்தகூற்று வன்காண்
 என்று சொல்லி அல்லிராஜன் இதமாகத்தானழைத்து
 திரௌபதையைத்தானினைந்து தோத்தரித்தாரந்நேரம்
 பத்திரகாளியம்மனையும் பாங்குடனே தானிந்து
 பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தானெடுத்து
 விட்டெறிந்தானப்போது வெந்துதான் விட்டார்கள்
 ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடைவாகளரிந்துபோனார்
 அவளுமொருபுறமாய் அப்புறம் ஒதுங்கி நின்றாள்
 ஒதுங்கி நின்ற கன்னி உபாயமாயேடிவந்து
 ஆரவல்லிபக்கலுக்கு அலறிவாறளம்மாவென்று
 அப்போது ஆரவல்லி அடிபெண்ணை கன்னியரே
 அபயங்கொண்டு வந்ததென்ன ஆரணங்கேசொல்லுமென்
 வந்ததொருமந்திரகன்னி வாய்திறந்து சொல்லுற்றாள் [ராள்
 வாய்குளறிமனதுகுன்றி வல்லவண்டிவர்த்தகண்டி
 ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடைவாகத்தான் டோயி
 வந்ததொருமன்னவனை வழிமறித்துக்கொண்டோமம்மா
 அப்போது ராஜமன்னன் அடைவாகத்தான் பார்த்து
 கண்ணுலேபார்த்தவுடன் கன்னியர்கள் வெந்துவிட்டார்
 என்று சொல்ல ஆரவல்லி ஏங்கிமனந்தளர்ந்தாள்
 ஆனாலுமென்னடி ஆகட்டுமென்று சொல்லி
 தேறிமனந்தெளிந்து தெரிவையருமேது சொல்வாள்
 தான்கற்றதோர் வித்தையெல்லாம் காரியையுச்சரித்தாள்
 உள்ளரையிலிருந்ததொரு உத்தமியாள் வித்தையெல்லாம்
 உச்சரித்து நின்றமவள் ஒருமுகமாய்தானினைந்தாள்
 அப்போது சூனியங்கள் அழகான பெண்வடிவாய்
 மந்திரங்கள் தான் திரண்டு மங்கைவடிவமானாள்
 எதிர்வந்து நின்றையா எனக்காகப்பூதமது
 அப்போது ஆரவல்லி அவள் முகத்தைத்தான் பார்த்து
 பெண்ணாய்ப்பிறந்து நாங்கள் பேருலகில்கீர்த்திபெற்றோம்
 கன்னியரே நாங்கள் கலங்காமலரசாண்டோம்
 ஆண்டிருக்கும்நாயகியிலே அரசமக்கள் வந்ததுண்டு
 வந்தவந்தராசர்களை வாணாளிறக்கடிப்போம்
 இந்தநல்லபாலகளை இறக்கடிக்கவேணுமடி
 பலபலசூனியத்தைப் பரிவாக அனுப்பிவிட்டாள்
 என்னென்னவஞ்சனைகள் ஏந்தியையாள் செய்துவிட்டாள்
 அந்தநல்லவித்தைகளை அடைவாகக்கொண்டு நிற்க
 வந்தவந்தசூனியத்தை வகையாக நீங்கள் சென்று
 கொண்டு முடித்து நீங்கள் குலாவிநிற்கவேண்டுமம்மா
 அப்போது மந்திரக்கன்னி அடைவாகயேது சொல்வாள்
 வந்ததொருமன்னவனை நாங்கள் வழிமறித்து நின்றோமானால்
 நின்றதொருகன்னிகளை நீருகயெரித்திடுவான்
 எங்கையுங்கொன்று எமலோகம்சேர்த்துவைப்பான்

தப்பாது ஆரவல்லி தயவாகவந்துவிடும்
வண்மையுடன் நீங்களும்போய் மனமகிழ்ந்துகூட்டிவாரும்
கூட்டிவந்தால்மன்னவனைக் கொம்பணையேயுபாயமதாய்
எதிர் த்துவந்தமன்னவனை இடறுகள்செய்யவேணும்
உன்னாலுமென்னாலும் யுகமுடிந்துபோனாலும்
மன்னவனைக்கொல்லவே மகாதேவர்வந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலும் திரும்பிப்பிறப்பாண்டி
மாண்டுபிறந்தாலும் மங்கையரேதான்பிழைத்து
அழுத்திச்சிறைபிடித்து ஆள்வாண்டிபட்டணத்தை
என்றுசொல்லிமந்திரக்கன்னி இயல்பாகநின்றுகொண்டு
ஆரவல்லிதான்சினந்து அதட்டியுரைக்கலுற்றான்
அப்போதுமந்திரக்கன்னி அடைவாகயேதுசொல்வாள்
நான்-சொன்னதைச்சொன்னேண்டி தோகையரேஆரவல்
ஆபத்துவரும்போது ஆர்க்குந்தான் தெரியாது [வி
வந்தால் தெரியுமே மங்கையரேயுந்தனுக்கு
பூமியிலரசனைப்போல் புண்ணியனைக்கொல்லவென்றால்
உனக்கவன் அடங்காண்டி உற்றதொருஆரவல்லி
மந்திரத்தில் சிக்காண்டி மன்னவனுஞ்சூரனுந்தான்
வித்தையில் சிக்காண்டி வீரனுமல்லிராஜன்
கேட்பார்க்குபுத்திகளைக் கிளிமொழியேசொல்லுவார்கள்
உனக்குமேபுத்திசொன்னால் உரைக்குறோநாயகியே
வந்ததைப்பட்டுக்கொள்ளும் வரும்வினையைச்சொன்னபடி
என்றுசொல்லிக்கன்னியர்கள் உரைக்கவேநடந்துவந்து
ஆயிரங்கன்னியர்கள் அடைவாகவந்துமே
வந்ததொருகன்னியர்கள் வழிமறைத்துக்கொண்டார்கள்
அப்போது அல்லிராஜன் ஆசாரநடைநடந்து
கொஞ்சிநடைநடந்து குதிரைமேல்தானேறி
தென்னவனுமப்போது தெம்மாங்குபாடிக்கொண்டு
வாரானே அப்போது மன்னவனுமல்லீழுத்து
அந்தநல்லவேளையிலே ஆயிரங்கன்னியரும்
எதிர்பட்டார் மங்கையர்கள் எனக்கானரம்பையைப்போல்
நடையும் நடையழகும் தோகைநல்லாள்மார்பழகும்
வயிறும்வயிறழகும் வாய்த்தொருதோளழகும்
கண்கள்குறியழகும் கன்னியர்கள் பேரழகும்
கைவிரலுங்காலழகும் கடைந்தெடுத்தபாவனைப்போல்
முகத்துத்திருவழகும் மூன்றும்பிறையதுபோல்
கண்ணழகும் காலழகும் பாருலகிலாருமில்லை
கொஞ்சுகிளிபோலே கொம்பணையாள் தன்னழகும்
கிளிமொழிமாதர்கள் கீதங்கள் பாடிக்கொண்டு
தோகையர்களைப்போது கூடியேயோடிவந்து
அல்லிராஜன் முன்னே அழகாக நின்றார்கள்
தெய்வலோகக்கன்னியென்று சிந்தையிலேதானினைந்து

கன்னியரைக்கண்டவுடன் காதலனுமல்லிராஜன்
 சொல்லுவாநொருவசனந் தோகையுட்பெருமைதன்னை
 ஆரவல்லியென்றுசொன்னால் அவனிநடுங்குதையா
 இந்தநல்லவல்லமையா யிருக்கிறுள்பெண்பெருமாள்
 அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தாள் ஆரணங்குமாரவல்லி
 இல்லாதுபோனாகால் ஈடழிந்துபோவாள் காண்
 இதுவெல்லாமெந்தனுக்கென்மாமன் மார்தானுரைத்தார்
 என்றுசொல்லஅல்லீராசனிதமாகத்தான்பார்த்து
 மயங்கிமனமுருகி மங்கையரைத்தான்பார்த்து
 மந்திரக்கன்னியென்று மனதிலேதானறிந்து
 மன்னவனுமல்லிமுத்து மயக்கத்தைத்தானிருத்தி
 ஆராத்துயர்நீக்கி ஆணமுகன்பார்க்கலுற்றான்
 பார்க்குமந்தவேளையிலே பாவையுடகன்னியென்று
 கண்டதொருமன்னவனும் கரியமால்தஞ்சமென்று
 என்னை-கொல்லவேணுமென்று வந்ததொருகொம்பணியாள்
 துரோபதையைத்தானுமங்கே தோத்தரித்தானந்நேரம்
 தோத்தரித்துமன்னவனும் துரைமகனுமேதுசெய்தான்
 மாயவனைத்தானினைந்து மந்திரவாஸொடுத்து
 மந்திரத்தையுச்சரித்து மங்கையர்மேல்லிடுத்கான்
 மந்திரக்கன்னிகளெல்லாம் மாண்டார்களப்போது
 அப்போதொருகன்னி -அடைவாகநின்றாள் காண்
 நின்றதொருகன்னிகையும் நிஷ்டிரிஓடலுற்றாள்
 ஓடியல்லோஆரவல்லி உத்தமியாள்பக்கலுக்கு
 போயவளும்நின்றுமே போற்றிமொழியலுற்றாள்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
 எங்களால்முடியாது ஏந்திழையேபோற்றியென்றாள்
 வந்தவந்தராசாவை மடியடித்தோம்ஆச்சியரே
 தேசத்துமன்னவரைச் சேரவேகொன்றுவிட்டோம்
 இந்த-மன்னவனைக்கொல்ல எவனாலுமுடியாது
 மந்திரவாஸொடுத்து மன்னவனும்விசிவிட்டான்
 அப்போதுமெல்லியர்க ளக்கினியாயெரிந்தார்கள்
 நானொருத்தித்தப்பியே நடுவழியேயோடிவந்ததேன்
 தப்பிப்பிழைத்துத் தாயேநான்வந்தேனம்மா
 இந்தநல்லவார்த்தை இதமாகத்தானுரைத்து
 மற்றுமொருவார்க்கதை வகையாயுரைக்கலுற்றாள்
 ஆரவல்லியென்தாயே அன்பாகக்கேளுமென்றாள்
 ஐவர்குலத்தரசு அன்பானகுருகுலத்தான்
 பஞ்சவர்கள்சுபட்டமம்மா பார்வேந்தராசமன்னன்
 குருகுலத்துராசமன்னன் கொற்றவனும்வாராண்டி
 என்னவென்றுவாராண்டி ஏற்றதொருமன்னவனும்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
 சூதுகளைவென்று துரைத்தனங்களாண்டிருந்தாய்

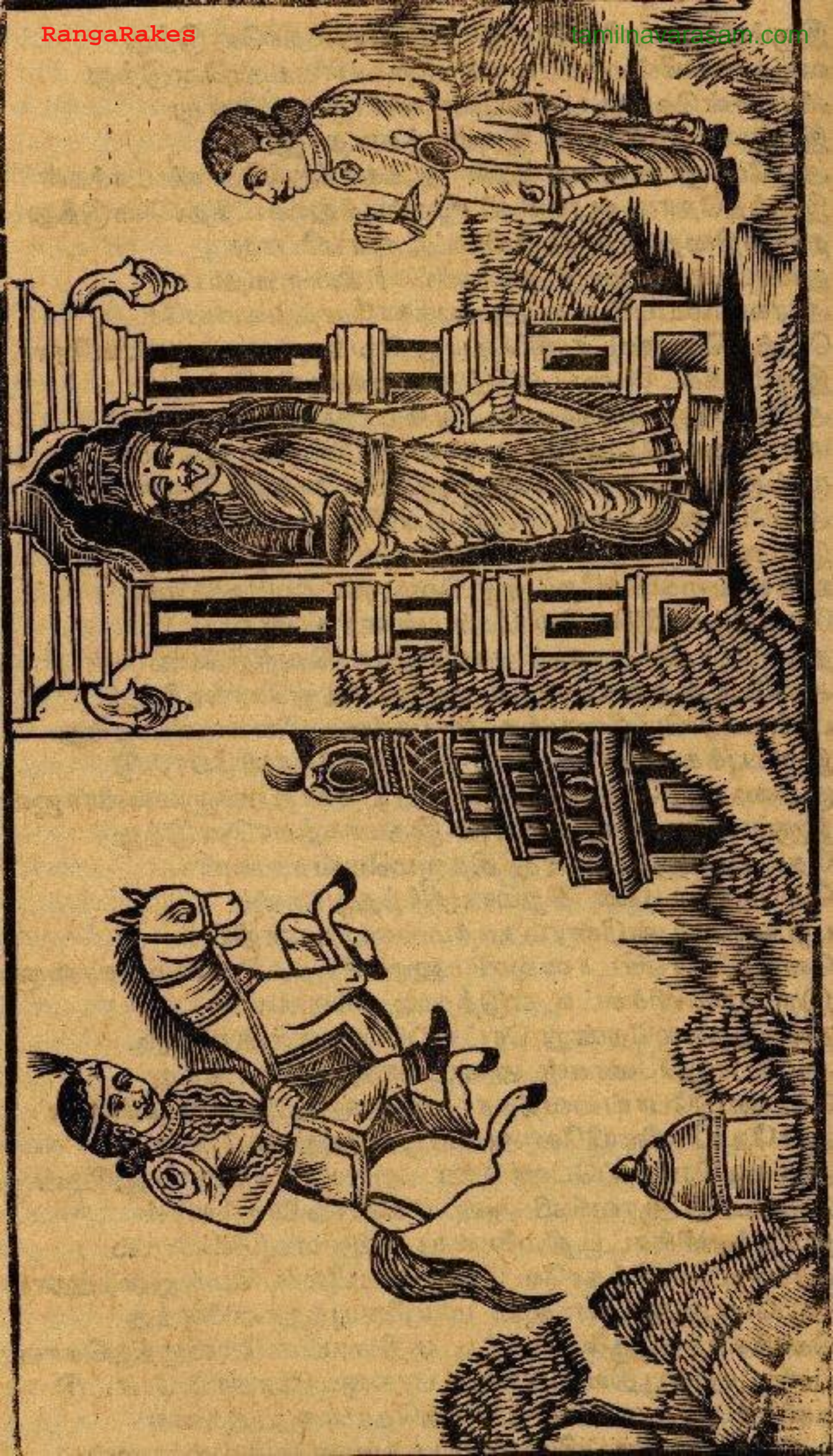
விருதுசொல்லிவெற்றிகொண்டு வெகுநாளரசாண்டார்ய
 நீயாண்டபட்டணத்தை நீராக்கவேண்டுமென்று
 ஆண்பிள்ளையென்று பாலகனும்வாருண்டி
 என்று-சொல்லியிருக்கையிலே ஏந்திழையாளெதிராக
 கோட்டைக்குமுன்னாகக் கொற்றவனுந்தானிறங்கி
 வல்லூறுகுருவிதன்னை வகையாகத்தானெடுத்து
 இருக்குமிடந்தனிலே இதமாகத்தூக்கிவிட்டான்
 அப்போதுஆரவல்லி அன்பானபெண்களைத்தான்
 அறியாதபாலகன்தான் அறிவழிக்கப்பேசுருண்டி
 பார்த்தால்சிறுபிள்ளை நமக்குப்பழிகாரன்வந்தாண்டி
 ஆக்காளேதங்கையரே அணிவகுத்துக்கொள்வாண்டி
 என்னவகைகண்டு இவனைக்கெளித்திடுவோம்
 என்றுசொல்லபெண்ணொருத்தி ஏந்திழையாளேதுசொல்வா
 பந்தயத்தினாலவனை படைவெல்லவேணும்மல்லோ [ள்
 என்றுசொல்லிஆரவல்லி இருக்குமந்தவேளையிலே
 அப்போதுஅல்லிமுத்து ஆரவல்லியென்றுரைத்தான்
 என்னடிபேசவில்லை ஏந்திழையேயென்றுரைத்தான்
 அடியென்றசத்தம் ஆரவல்லிதான்கேட்டு
 கண்கள்சிவக்குதப்போ கடும்கோபமாகுதப்போ
 வந்தமன்னராசாக்கள் வகையாயெதிர்த்துநின்று
 ஆரடியென்றுசொல்லி அதட்டியுரைத்ததில்லை
 தேசத்துமன்னவர்கள் சேரவேவந்தார்கள்
 வந்தவர்களெல்லோரும் வாக்குரைத்தபேருமில்லை
 கொற்றவர்கள் வந்ததுண்டு கூறியேயழைத்ததில்லை
 அறியாதபாலகண்டி அடியென்றுதானழைத்தான்
 அடியென்றுசொன்னவனை ஆக்கினைகள்பண்ணவேணும்
 என்றுசொல்லிஆரவல்லி இருந்தாளே அப்போது
 தங்கையர்களப்போது தான்பூண்டுகொண்டார்கள்
 வாருமடியக்காளே வந்ததொருமன்னவன்தான்
 எதிரேவிட்டான்கூடாரம் ஏற்றதொருமன்னவனும்
 கூடாரம்போட்டு கொற்றவனுந்தானிருக்க
 நாமிகேதானிருக்க போகாதுஆரவல்லி
 போய்கண்டால்நல்லதென்றாள் பூவையருந்தாளுநுத்தி
 அப்போதுஆரவல்லி அடைவாகயேதுசொல்வாள்
 தங்கையரைப்பார்த்து தயவாகயேதுசொல்வாள்
 ஆணுலமகுமன்னன் அவனறியாதபாலகண்டி
 பாலகன்தன்னிடத்தில் பத்தினியாளப்போது
 கோட்டையுந்தான்கடந்து கொத்தளமுந்தான் கடந்து
 வாசலுந்தாண்டி வாருர்கள் பெண்களுந்தான்
 ஆரையாராஜனே அடியேன்நான்சரணமென்று
 சிறுபிள்ளைராஜாவே தேசத்துமன்னவனே
 வாருமையாராஜாவே வந்தாரேபெண்களுந்தான்

அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகத்தான் பார்த்து
 அடி-ஆரவல்லி சூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
 சூதுகளெங்கேயென்று துரைமகனுங்கேட்டானே
 என்று சொன்னான் அல்லிராஜன் ஏந்திழையாள் பெண்கள் முன்
 வாருமையாசுவாமி வண்ணமுடிவேந்தரே [னே
 தேசங்கள் தண்ணைவிட்டு செருக்கடைந்துவந்தீரோ
 நாடுகள் தண்ணைவிட்டு நடந்துமிகவந்தீரோ
 வணங்கள் வணங்கடந்து வந்தீரோ ராஜாவே
 தண்ணீர் தனைக்குடித்து தாகவிடாய்தீர்ந்தபின்பு
 இருப்பாயினைப்பாறி ஏகாந்தமாயிருந்து
 சந்தோஷமாயிருந்து தாள்வேந்தரப்போது
 பந்தயங்களாடவேண்டும் பார்மன்னையென்று சொன்னான்
 அந்தவிசேஷம் அல்லிராஜன் தான்கேட்டு
 ஏதுரைப்பான் அல்லிமுத்து ஏற்றகொருமன்னவனும்
 தண்ணீர் தவக்கமில்லை தாகவிடாய்தானுமில்லை
 வயிறுபசிக்கவில்லை வாழ்மயிலே ஆரவல்லி
 நமக்கொன்றும் வேண்டாங்காண் நலமான ஆரவல்லி
 அசுவந்தானிப்போது ஆரவல்லிபக்கம்வந்து
 வாருமடிதங்கையரே மன்னவனைக்கொல்லவென்றால்
 மன்னவன் சிக்கவில்லை மாறட்டும்பேசுகிறாய்
 அப்போது தங்கையரும் அன்பாய் உரைக்கலுற்றாள் [வான்
 குதிரையைக்கொன்றுவிட்டால் கொற்றவனும் மாண்டிடு
 இதுக்கென்ன விபர மேந்திழையே சொல்லுமென்றாள்
 அப்போது ஆரவல்லி ஆரணங்குயேது சொல்வாள்
 நஞ்சுகள் பச்சைநாபி நான்குமுடாயிதுதான்
 இருக்குதம்மா முடாவினிலே எடுத்தாடி நாயகியே
 அந்தட்சணமே அரண்மனைக்குத்தானேடி
 நஞ்சுகளெல்லாம் நலமாக எடுத்துவந்து
 கொள்ளுமொருகலமும் கொம்பனையாளந்நேரம்
 ஆயிரமுடாவினிலே அடைவாகவைத்தார்கள்
 குழந்தையுட பக்கலுக்குச் கூசாமல் நான்போனால்
 பார்த்தவர்கள் சிரிப்பார்கள் பட்டணத்து ஜனங்களெல்லாம்
 நல்லதடி அக்காளே நன்றிச்சுகாரியங்கள்
 கோட்டைதலைவாசலிலே கொற்றவனும் வந்திருக்க
 நாம்-பாராதுபோலிருந்தால் பார்த்தவர்கள் நகையாரோ
 சிறுபிள்ளையென்று சொல்லி இருக்கவுங்கூடாது
 அதா சூரன்வீரனுந்தான் அழித்திடுவான் பட்டணத்தை
 ஆரவல்லி சூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
 சூதுகள் முன்னாக சூழ்ந்திருக்கவிட்டோமென்றாள்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆனதொருசூதுகளை
 சூதுகளைக்கண்டல்லவோ தோற்கடிக்கவேணும்மா
 இல்லாதுபோனால் இறக்கடிக்கதப்பாது

அந்தமொழிகேட்டு ஆரவல்லிதானெழுந்து
 தங்கையவள்கேட்டுத் தயவாகத்தானடந்தாள்
 கோழிக்குமுன்னாகரெண்டு கொள்ளெடுத்துப்போடுமென்ற
 அப்போதுசூரவல்லி அன்பாகத்தானெடுத்து [ள்
 கோழிக்குமுன்கக் கூசாமல்தான்போட்டாளே
 கோழிதான் தின்று குறிவப்படுத்துதையா
 படுத்தநல்லகோழிப் பதையாமல்செத்துதையா
 அக்காளுந்தங்கையுமாய் அன்பாகத்தான்பார்த்து
 குதிரையெமெள்ளக் கொள்ளுவோமென்றுசொல்லி
 அல்லிராஜாபக்கலுக்கு வருகிறுளாரவல்லி
 என்னடிபெண்ணே நீ இன்னேரமென்றுகேட்டான்
 ஆரவல்லிதானும் அனர்த்தம்வந்துநேர்ந்ததென்று
 வாயுந்திறவாமல் மன்னவனைநோக்காமல்
 எந்தவிதத்தில் இறக்கடிப்போம்குதிரையைத்தான்
 ஆகட்டுமென்றுகோபத்தை அடக்கினாள்மனதிலேதான்
 சுவாமிகளையென்று தோற்றமுடன்தானழைத்து
 குதிரைக்குக்கொள்ளு கொண்டு வந்தோமென்றுசொல்ல
 அப்போதுஅல்லிராஜா அன்பாகத்தானவாங்கி
 பண்டாரவிபூதியைப் பாங்குடனெதானெடுத்து
 கொள்ளோடேகலந்தானே கொற்றவனுமப்போது
 கலந்தெடுத்துமன்னவனும் கரியமால்தஞ்சமென்று
 குதிரைக்குமுன்னாலே கொண்டுபோய்வைத்தானே
 அப்போதுகுதிரையுந்தான் அடைவாகவந்ததுகாண்
 ஆரவல்லிதானும் அக்காளுந்தங்கையுமாய்
 குதிரைக்குத்தண்ணீருங் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
 ஓடியேவந்துதங்கே யுற்றதொருகொப்பறையில்
 நஞ்சுகள் பாஷாணம் நலமாகத்தான்போட்டு
 தண்ணீரைத்தானாய் தயவாகத்தானனுப்பி
 காசமுமந்நேரம் கரகரென்றுவிழுந்துதையா
 அதுகண்டுஆரவல்லி அன்பாயெடுத்துவந்து [தாள்
 கொப்பறையைக்கொண்டு வந்து குதிரைக்குமுன்னேவைத்
 பண்டாரந்தானெடுத்துப் பாங்காகத்தான்போட்டு
 விபூதிதானெடுத்து விதவிதமாய்த்தான்பூசி
 குதிரைக்குமுன்னாகக் கொப்பறையையெடுத்துவைத்தான்
 அந்நீரைக்குதிரை அந்நேரம்தான்குடித்து
 தண்ணீர்குடித்து தாகவிடாய்தீர்ந்துதையா
 பச்சைநாபிதானுமப்போ பாலமீர் தமாச்சுதையா
 கொக்கரித்துநின்றது குதிரையுமந்நேரம்
 அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆரவல்லியென்றுரைத்தான்
 ஏதையாசுவாமி எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
 குதுகையெடுத்தாடி தோகையரையென்றுரைத்தான்
 ஆரவல்லிதாயாரு மாணதொருபெண்களெல்லாம்

கொண்டு வந்தோமென்று சொல்லி தோகையருமந்நேரம்
அக்காடி தங்கையரே யார் செய்த குற்றமடி
கொள்ளுகள் தன்னோடே கூடின நஞ்சுகள் தான்
ஆன தொருபுரவிக்கு அழர் தங்களாச் சதம்மா
இதுவே காரணங்கள் இதுவென்ன மாயமென்றாள்
அந்த நல்லவேகையிலே அல்லிராஜர் கூறுகிறார்
அடி-எங்கேயடி ஆரவல்லி எடுத்தாடி சூதுகளை
கொண்டாடி கொண்டாடி கொம்பணையே கொண்டாடி
இதுவேகை இதுசமயம் இதமாகத்தான்கேட்டு
என்று சொல்லி அல்லிராஜன் அழைத்தானேயந்நேரம்
விருதுசமயம் விதமாகத்தான்கேட்டு
பட்டணத்திலுள்ள பலஜெனத்தையழையுமென்றான்
அழைத்து மிகவந்தார்கள் ந்நேரம்பெண்களுந்தான்
வந்த நல்லசபையார் மன்னவரையிருக்கச் சொல்லி
இடங்கள் கொடுக்க எல்லவருமிருந்தார்கள்
அப்போது ஆரவல்லி அடைவாகக் கூறுகிறாள்
சூதுகெலித்துவந்த துரைமகனே வாருமென்றாள்
அப்போது அல்லிராஜர் ஞாற்ப்பரித்துக்கொக்கரித்து
மாயவனைத்தானினைந்து வாருமென்னவனும்
துரோபதையைத்தானினைந்து துரைமகனும் வாருமென
பத்திரகாளியைத்தானினைந்து பாலகனும் வாருமென
ஐவரையுந்தானினைந்து அன்பாய்வருகலுற்றான்
விபூதிபண்டாரம் விதமாகத்தானெடுத்து
பூசிக்கொண்டானப்போது புண்ணியனுமல்லிமுத்து
குதிரையிடமேனியெல்லாங் கொற்றவனும் பூசலுற்றான்
அஸ்வத்தின்மேலேறினான் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
அஸ்வமுங்கொண்டு வந்து அம்பலத்தில் விட்டதுகாண்
கூடின சபைநடுவே கொற்றவனார் நற்புரவி
படுத்துதையாபுரவி பாங்கான சபைநடுவே
சபைநடுவே வீற்றிருந்தான் தார்வேந்தனப்போது
எடுத்தாடி சூதுகளை ஏந்திழையே ஆரவல்லி
இதுவார்த்தைகேட்டு இதமாக ஆரவல்லி
தங்கையரைத்தானழைத்து தாஷ்டிகமாயே துரைப்பாள்
எடுத்தாடியிருப்புத்தடி ஏற்றதொரு தங்கையென்றாள்
சொல்லுகிறாள்ப்போது தோகையவள் மன்னனுடன்
இரும்புத்தடி கொடுத்தேன் இருதுண்டாயாகவேணும்
துண்டமதுதானுஞ் சரிநிறையாயிருக்கவேணும்
இல்லாதுபோனாகால் இறக்கடிப்போம்தப்பாமல்
என்று சொன்னாரவல்லி ஏந்திழையுமவ்வளவில்
விபூதிபண்டாரம் வேந்தனுந்தானெடுத்து
இரும்புத்தடிமேலே இதமாகத்தான்தூவி
பத்திரகாளியைப் பாங்குடனே தானினைந்து

இரும்புத்தடி தனையே இடதுகையில் தானெடுத்து
 வலதுகையில் மந்திரவாள் வகையாகத்தானெடுத்து
 வீரவாள் கொண்டல்லவோ வீசிணைப்போது
 இருதுண்டமாச்சுது இரும்புத்தடி தானும்
 அப்போது பலவசனங்கள் ஆக்கரித்துக்கொண்டார்கள்
 இருந்ததொரு ஆரவல்லி இரும்புத்துண்டந்தானெடுத்து
 தராசு நிறையாக தூக்கிவிட்டாளப்போது
 துண்டமதுரெண்டு துலாவில் சரிநின்றவையா
 ஆரவல்லியப்போது அடியக்காளே தங்கையரே
 வெற்றிகொண்டானிப்போது வேந்தன் தான்கண்டிரோ
 இரும்புக்கடலையை எடுத்தாடி தங்கையரே
 அப்போது தங்கையவள் அன்பாக எடுத்துவந்தாள்
 மன்னனுட பக்கலிலே மங்கையர்கள் வைத்தார்கள்
 முன்னாக வைத்தார்கள் முழுவெள்ளைக்கடலையைத்தான்
 அப்போது ஆரவல்லி ஆர்ப்பரித்து ஏது சொல்வாள்
 இராஜசபையறிய நல்லதொரு கடலையைத்தான்
 உள்ளங்கையிற்றேய்த்து வொரு கடலை பிசகாமல்
 தேய்த்து வுமிபோக்கி தேசமன்னர் தானறிய
 தந்ததேயுண்டா(ல)ல் தார்வேந்தர் வெற்றியென்றாள்
 அப்போது அல்லிராஜன் ஆர்ப்பரித்துக்கொக்கரித்து
 பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தானிறைத்து
 இரும்புக்கடலையின்மேல் இதமாகத்தான்போட்டு
 குதிரையின்மேலேறிக்கொண்டு கொற்றவனுமல்லிராஜன்
 இருப்புக்கடலையைத்தான் இதமாகத்தானெடுத்து
 தேய்த்தானாமப்போது சிதருமலெவ்வளவும்
 தேய்த்தவுடனே திறமாயுதிர்ந்ததுகாண்
 பறந்துதேயன்னேரம் பார்மன்னர் தானறிய
 வெற்றிகொண்டானல்லிராஜன் வேந்தனென்று சொன்னார்
 இரும்புக்களிச்சட்டி எடுத்தாடி தங்கையரே [ள்
 நல்லது நல்லதென்று ரெட்டிப்பெண்கள் தானேடி
 அப்போது பெண்கள் அடைவாகத்தானெடுத்து
 கொண்டபோய்வைத்தார்கள் கொற்றவர்கள் முன்னாக
 அந்தேரவேனையிலே அல்லிமுத்தேதுரைப்பான்
 அல்லடி ரெட்டிப்பெண்ணே அதுவிபரஞ்சொல்லுமென்றான்
 அப்போது ஆரவல்லி அன்பாகயேது சொல்வாள்
 இந்தக்களிச்சட்டி திவலையை எவ்வளவுமில்லாமல்
 சுரண்டியெடுத்தாலே தோர்வையில்லையென்றுரைத்தாள்
 அப்போது அல்லிராஜன் மாயணையுந்தானினைந்து
 கொக்கரித்து ஆலைகொட்டி குதிரையின்மேலிருந்துகொண்டு
 பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்குடனே தான்போட்டு
 களிச்சட்டிக்குள்ளே கனத்ததொரு ஆயுதத்தை
 உள்ளறவே திருப்பினான் உபாயமுள்ள அல்லிராஜன்

ஆயுதமுமப்போது அழகான திவலையைத்தான்
எவ்வளவுமில்லாமல் எடுக்காதையா ஆயுதமும்
எடுத்துமிகமன்னவனும் எதிராகத்தானிறைத்தான்
இரும்புத்திவலைகண்டு ஏதுரைப்பார்பலஜனங்கள்
வெற்றிகொண்டான்மன்னவனும் வேந்தனே அல்லிமுத்து
இருந்தசபையார்கள் எல்லோருஞ்சொல்லலுற்றார்
ஆரவல்லிபார்த்து அசந்துபோய்வெட்கிநின்றாள்
தங்கையைப்பார்த்து தார்குழலுமேதுசொல்வாள்
இன்னமுன்றுவிருதுகள் இருக்குமங்கையரே
வெட்கமென்னவந்ததடி வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
ஆரவல்லியப்போது அல்லிராஜன்முகம்நோக்கி
மன்னவனைப்பார்த்து மறுவார்த்தையேதுசொல்வாள்
களிசட்டிதன்னை காவலனையிப்போது
நுறுங்கவேநூற்றெட்டு நுறுக்கவேணும் அடியுமையா
நூற்றெட்டுசிப்பிகளு னுறுக்கியபின்பாக
நிறையுமொருநிறையாய் நிற்கவேவேணும்மையா
அப்படியிருந்தாலே அதுவெற்றியுன்னதென்றாள்
அப்போது அல்லிராஜன் அசுவத்தின்மேலிருந்து
ஆக்கரித்துவாளெடுத்து அடித்தானேசட்டிதன்னை
சபைகள்சபையறிய சாடினானல்லிராஜன்
இரும்புநல்லசட்டியை இதமாகநொறுக்கியதை
நொறுக்கியசட்டிதானும் நூற்றெட்டுகூருச்சு
நூற்றெட்டுகூறுதனை நேராய்நிறுத்தினார்கள்
இருந்ததொருசபையார்கள் இதமாகமெச்சிக்கொண்டார்கள்
அல்லிராஜன்வெற்றியென் றனைவோருஞ்சொன்னார்கள் [ள்
ஆரவல்லிமுகம்சோர்ந்து அசதிமிகப்பட்டாளே
பாவையர்கள் முகங்களெல்லாம் பஞ்சடைந்துவருகுதையா
அப்போதுதங்கையரும் ஆரவல்லிமுகம்நோக்கி
மன்னவனைதோற்கடிக்க வகையதுதானிருக்க
துக்கமதுவருவானேன் தோகையரே ஆரவல்லி
காலனைத்தோற்கடிக்க கபடுகள் தானிருக்க
ஏங்கிமுகம்வாடி இருப்பானேனேந்திழையே
அப்போது ஆரவல்லி ஆலித்துமுகம்நோக்கி
வெற்றிகொண்டராஜாவே வேந்தரேகேளுமென்று
வீரமணிகம்பமொன்று விதரணமாயிருக்குதையா
அந்தநல்லகம்பமதை அழகுள்ளமன்னவரே
வீச்சொன்றாயிருக்கவேணும் துண்டுமுன்றுகவேணும்
நிறையுமொருநிறையாய் நிற்கவேணும்ராஜாவே
என்றுசொன்னாரவல்லி ஏற்கவேயல்லிராஜன்
குருவஞ்சிலாகனத்தை குயுக்கி அசைத்துவிட்டான்
அதட்டியெழுந்திருந்து அசுவமதும் நடந்துதையா
கம்பத்தினருகாக வந்ததேநற்புரவி

விபூதிபண்டாரம் விதமாகதானெடுத்து
 கம்பத்தின்மேலே காவலனுந்தான்றுவி
 பத்திரகாளியம்மனை பாங்காகத்தானினைந்து
 எடுத்தானேயப்போது இன்பமுடன் தன்வாளை
 வீச்சொன்றாய்விசிணன் துண்டுமுன்றூச்சுதையா
 ஆரவல்லிதானு மப்போதுதான்பார்த்து
 எடுத்தாடிதுண்டுகளை ஏற்றதொருதங்கையரே
 துண்டத்தைவைத்துத் தாக்கிவிட்டான் தராசிலேதான்
 அன்பாய்நின்ற தடைவாயொருநிறையாய்
 இருந்துதையாஒருநிறையாய் எல்லோருங்கண்டார்கள்
 கூடினசபைகளெல்லாம் கொற்றவனெவற்றியென்றார்
 ஆரவல்லிதானும் அன்பாகத்தானுரைத்தான்
 வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ள இராஜாவே
 இன்னமொருபந்தயங்கள் இருக்குதையாராஜாவே
 கோழிச்சாவலுக்கு கொற்றவனெயெதிராக
 சாவலுக்கெதிர்சாவல் சதுரமாகக்கொண்டுவாரும்
 அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அதிவீரனெதுசொல்வான்
 இதுதானேபந்தயங்க ளின்னமுண்டோசொல்லுமென
 அப்போதுஆரவல்லி அடியேனென்சொல்லுகிறேன்
 விருதுகளொன்றுமில்லை வேறெயொருகுதுமாக
 பந்தயங்களொன்றுமில்லை பார்வேந்தேயென்றுசொன்னான்
 அப்போதுஅல்லிராஜ னைத்துயேதுசொல்வான்
 எதிர்சாவல்கொண்டுவாறேன் ஏந்திழையேஎன்றுசொன்னான்
 கூடாரம்வந்தல்லோ கொற்றவனுமுட்புகுந்து [ன்
 புகுந்துமிகவல்லிராஜன் புத்தியுள்ளமன்னவனும்
 இந்திரர்க்குவுத்தரங்கள் எழுதியனுப்பவென்று
 அல்லிராஜனப்போது அடைவாகயெழுந்திருந்து
 காலுமுகம்சுத்திபண்ணி கனிவாயுஞ்சுத்தமிட்டு
 தென்னவனுமப்போது திருநீறுந்கானுமிட்டு
 சிந்தித்துநின்று சிவணையடிதொழுது
 செங்கழுநீர்ஓவெடுத்து சிவணையடிதொழுது
 துளசிமலரெடுத்து துதித்தானேமாயவரை
 அன்பாகநின்று ஐவரையுமடிதொழுது
 பண்பாகநின்று பத்திரகாளியைவணங்கி
 தேவேந்திரனைத் திட்டமுடன் தெண்டனிட்டு
 இந்திரனைமன்னவனும் இயல்பாகவுச்சரித்து
 ஓலையெடுத்து உத்தமனுஞ்சூரிதன்னால்
 வாரியிருபுறமும் வகையாகக்கைபிடித்து
 எடுத்துமிகவக்கனைகள் எழுதலுற்றான்மன்னவனும்
 தேவேந்திரற்கு சிறப்புடையமன்னவனும்
 பாண்டவச்சுனைவருக்கும் சிறப்புடையபேரென்றான்
 ஆரணங்குதுரோபதைக்கு அன்பானமருமகனான்

போர்மன்னராசனுக்குப் புத்திரனுநானென்று
 சங்கவதிநாயகிக்குப் பிரியமானபாலகனான்
 இந்திராணியம்மனுக்கு ஏற்றதொருபேரன்காண்
 சித்திராபுத்திரற்கு சீரானமைத்துனன்காண்
 நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானசூதாட்டம்
 சூதாட்டமாடவேகான் தோற்றமுடன்சாவலது
 சாவலுக்கெதிர்சாவல் தயவாயனுப்புமென்று
 தேவேந்திரனார்க்குச் சீரானபேரனுந்தான்
 நான்-கெலிக்கும்படியாய்க் கிருபைவைத்தனுப்புமையா
 செந்திரிக்கமுண்டுபண்ணி சீரானஓலைதன்னை
 சுருளாகத்தான்சுருட்டிச் சுந்திரனுமல்லிமுத்து
 ஓலையுந்தான்விடுத்தான் உத்தமனுமந்நேரம்
 பறந்துதேயுலகம் பரலோகம்தானறிய
 ஆகாயம்பறந்துதையா அண்டர்கோன்பக்கலுக்கு
 வைத்துதேமடிமேலே மன்னனுடையயுத்திரத்தை
 தேவேந்திரனாரும் சிறப்புடையயுத்திரத்தை
 வாசகத்தைப்பார்த்தவுடன் மகனாரையழையுமென்றான்
 சித்திரசேனனும் சிறப்புடையமேலோர்களும்
 வந்துநின்றடிபணிந்து வாய்திறந்தேதுரைப்பான்
 வாருமையாசுவாமி மன்னவருக்கதிபதியே
 என்னையழைத்ததென்ன எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
 இந்திரனுமப்போது ஏதுரைப்பான்மைந்தனுக்கு
 வாருமடாதம்பியரே வண்மையுள்ளதம்பியரே
 தங்கைவளர்சங்கவதி தயவுடையபாலனவன்
 சங்கவதிபெற்றெடுத்த தாஷ்டிகனுமல்லிமுத்து
 ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பாககுதுவெல்ல
 வந்தானும் அல்லிராஜன் வகைகுதுதான்வேல்ல
 பின்னுமொருகுது பிரபலமாய்வெல்லவென்று
 கோழிச்சேவல்வேணுமென்றா கொற்றவனும்ஓலைவிட்டான்
 ஓலைகண்டநாழிகைக்கு யற்றதொருசாவலுந்தான்
 அனுப்பிவைக்கவேணுந்தம்பி அதாசூரவீரனுக்கு
 நமக்குமொருபேரன் நலமான அல்லிமுத்து
 உனக்கவன்மருமகன்தான் அன்பான அல்லிமுத்து
 சீக்கிரமாயனுப்புமென்று சீராகத்தானுரைத்தார்
 ஐயர்சொல்தட்டாமல் அன்பானசித்திரசேனன்
 தன்னுடையசாவலைத்தான் தகப்பன்முன்னேகொண்டுவந்
 அலங்கரித்துச்சாவலைத்தான் அன்பாகசூரிகட்டி [து
 சாவலுக்குபதேசம் தயவாகச்சொல்லலுற்றான்
 ஆகாயம்போகாதே அந்தரத்தில்சொல்லாதே
 தென்றிசைக்குவடக்குசிசை திகைதப்பிப்போகாதே
 மேல்திசைகிழக்கு மேலிற்பறவாதே
 நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரான ஆரவல்லி

அவளுடையகோட்டையிலே அழகான அல்லிராஜன்
 இருக்கிருனவ்விடத்தில் இதமாகநீபோய்
 அல்லிராஜன்சொற்படி அடைவாகநீகேட்டு
 வாருமடாவென்று வகையாயனுப்பிவிட்டார்
 அப்போதுவருகுதையா ஆண்மையுள்ளசாவலுந்தான்
 நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகவருகுதையா
 பறந்துதான்வருகுதையா பாலனிடபக்கலுக்கு
 வந்ததேமன்னன்பக்கல் வண்மையுள்ளசாவலுந்தான்
 கூவிற்றுச்சாவல் கொக்கரித்து அப்போது
 கூவினசத்தம் கொம்பணையாள்சாவலுக்கு
 நெஞ்சிலீடித்ததுபோல் நினைவுதப்பிப்போச்சுதையா
 ஆரவல்லிவாசலுக்கு ஆண்மைகள்குலைந்ததையா
 மற்றுமொருக்கால் மன்னனிடசாவலுந்தான்
 கூவிற்று அந்நேரம் கொடிமுடியும்தானதீர
 ஆரவல்லிசாவலுக்கு அடிவயிறுநோகுதையா
 அந்தநல்லவேகையிலே ஆர்ப்பரித்து அல்லிராஜன்
 தேவேந்திரனாரைச் சீராகவடிபணிந்து
 சாவலைக்கூப்பிட தயவாகவந்துதையா
 அப்போது அல்லிராஜன் அதட்டியேகூப்பிட்டான்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
 கொண்டாடிசாவலைத்தான் கொம்பணையென்றுரைத்தார்
 அப்போது ஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையரும் [ன்
 சாவலைத்தானெடுக்கத் தள்ளாடிவிழுந்துதையா
 பதிங்கலம்பச்சரிசி பாங்குடனேவைத்தார்கள்
 இனியென்னசெய்வோமென்று ஏந்திழையாளெல்லோரும்
 கையைமெள்ளநெரிப்பாரும் கண்ணீரைவிடுவாரும்
 மந்திரத்தைசெபிப்பாரும் மாயவித்தையிடுவாரும்
 சூனியத்தைவிடுவாரும் தோர்வைவந்ததென்பாரும்
 ஆரவல்லிவந்தல்லவோ அதட்டியேமந்திரித்து
 மந்திரிக்கச்சாவலது அதுசற்றேவெழுந்ததுகாண்
 அப்போதுசாவலது அடைவாகத்தின்னுமையா
 தன்றுமெள்ளநீர்குடித்து தேன்மொழியைப்பார்த்ததையா
 பார்த்ததைக்கண்டல்லவோ பாவையர்கள்அப்போது
 கத்திகளைத்தானெடுத்து கன்னியர்கள் கட்டலுற்றார்
 கட்டினகாலும் கடுகெனவேநடந்துதையா
 காலுரெண்டுமொண்டியையா கன்னியவள்சாவலுந்தான்
 மொண்டி நல்லசாவலுந்தான் முன்னடத்திவாணர்கள்
 அரண்மனையைவிட்டுமல்லோ அப்புறம்வருகையிலே
 மற்றுமொருக்கால் மன்னனுடசாவலது
 சூரலிட்டு அந்நேரங் கூவிற்றுசாவலது
 அந்தக்குரல்கேட்டு ஆரவல்லிசாவலது
 மயங்கிவிழுந்துதையா மங்கையர்களெதிராக

அப்போதுமந்திரத்தை அதட்டியேமங்கையர்கள்
 சொன்னார்கள்மங்கையர்கள் தோகைநல்லாளந்நேரம்
 அந்நேரம் அல்லிராஜா அல்லிக்கொடிக்கேதுசொல்வான்
 கொண்டாடிசாவலைத்தான் கொம்பணையே ஆரவல்லி
 விருதுகள் வெற்றிகொள்ள மெல்லியரேகொண்டாடி
 இதுவேளை இதுசமயம் ஏந்திழையேகொண்டாடி
 அப்போது ஆரவல்லி ஆனதொருசாவலுக்கு
 நெஞ்சிலேகைபோட்டு நேராகத்தான்பிடித்து
 தண்ணீர்கொண்டு வருகலுற்றார் தாதியர்கள்ந்நேரம்
 கூடவேவந்துதையா கொம்பணையாள் சாவலது
 விட்டார்கள் அப்போது வேந்தர் சபைநடுவே
 சாவலுக்கெதிராக சபைகளெல்லாந்தானறிய
 விட்டானேயப்போது வேந்தனுமல்லிமுத்து
 ஆரவல்லிதானும் அந்நேரஞ்சாவலைத்தான்
 எதிராகவிட்டாளே யேந்திழையாள் மனஞ்சலித்து
 கன்னியுடசாவலது கடுகவேமனமயங்கி
 பின்னாலேயோடிப் புறங்காலிலுதைத்ததையா
 அப்போதுயல்லிராஜன் அதட்டியேசாவலைத்தான்
 பண்டாரந்தானெடுத்து பண்பாகத்தானினைத்தான்
 அப்போதுமந்திரங்கள் அலறியேபோகுதையா
 மந்திரங்கள் போகவே மயங்கியேசாவலுந்தான்
 பின்னுக்குநின்றமே பிதறுதடிமங்கையரே
 அப்போதுபலஜனங்கள் ஆரவல்லிசாவலைத்தான்
 வெற்றிகொண்டானல்லிராஜன் வேந்தனென்றுதான் சொல்
 அப்போது ஆரவல்லி அதுவெற்றிதான்கண்டு [ல
 சாவலைத்தான்பிடித்து தள்ளிக்கொண்டு வந்தானையா
 அப்போதுசாவலுக்கு அடிவயிறுதான்குழம்பி
 பிடிக்கப்பறக்குதையா பெண்ணணங்குசாவலது
 மன்னனிடசாவலது மதமீறியந்நேரம்
 ஆரவல்லிசாவலைத்தான் அதட்டியுதைத்ததையா
 உதைத்தபோதல்லவோ உத்தமியாள் சாவலுந்தான்
 ரல்குலையுமற்று யிருதுண்டமாச்சுது
 அப்போதுபலஜனங்க ளெல்லோருந்தான்கூடி
 குருகுலத்துமன்னவன் கொன்றுமேவெற்றிகொண்டான்
 அப்போது ஆரவல்லி அழகுமனந்தான்சொர்ந்து
 எண்ணுதுமெண்ணியே ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
 உருகிமனங்கலங்கி உத்தமியாளேதுசொல்வான்
 எழுதினதெப்படியோ யெழுதினவன் சொல்படியோ
 வந்தவந்தராஜாவை வாணனைத்தான்வதைத்து
 கரணிமுழுதுந் தயலாக ஆண்டிருந்தோம்
 பாலகனாய்வந்த பார்மன்னன் தன்கையிலே
 குழந்தையைப்போல்வந்த கொற்றவனார் தன்கையிலே

கைச்சுறைப்பட்டு கலக்கமும்பண்ணிவிட்டார்
 அருமையழியவென்று ஆயனாரெழுதிவிட்டார்
 நம்மாலேயென்செய்யலாம் நாயகமேதங்கையரே
 மங்கையர்களைப்போது மனக்கவலைதானாகி
 இருக்குமந்தவேளையிலே ஏற்றதொருஅல்லிராஜன்
 தேவேந்திரராஜன் சீராகவனுப்பிவைத்த
 சாவலைத்தான்தேடி சந்தோஷமாகவேதான்
 இந்திரனார்பக்கலுக்கு ஏகுமென்றுமல்லிமுத்து
 போமென்றனுப்பிவிட்டார் போர்மன்னர்மைந்தனுமே
 குக்கிடம்தானும்ப்போ கொற்றவனார்சொற்படிக்கு
 பறந்துதையாசர்வலுந்தான் பரலோகந்தானோக்கி
 தெவலோகந்தன்னிற்போய் சேர்ந்துதையாசாவலுந்தான்
 அல்லிராஜனப்போது அன்பாகயேதுரைப்பான்
 ஆரவல்லிசாவலைத்தான் அனைவோரும்பாருமென்றான்
 பங்காகப்போடச்சொன்னார் பார்மன்னனப்போது
 நல்லதென்றுகாவலர்கள் நலமாகத்தான்கேட்டு
 அப்போதுஅல்லிராஜன் அடைவாகத்தான்பார்த்து
 ஆளாளொருபங்கு அடைவாயெடுங்கென்றார்
 பட்டணத்துஜனங்களெல்லாம் பங்கெடுத்துப்போனார்கள்
 பணிரண்டுநாள்சரியாச்சு பட்டணத்திலுள்ளவர்க்கு
 சாவலைக்கொடுத்துவிட்டான் தையனல்லாளாரவல்லி
 அக்காளுந்தங்கையரு மனைவோருந்தான்கூடி
 வாரும்படிதங்கையரே மன்னவனுமிப்போது
 வெற்றிகொண்டான்கண்டிரோ வேந்தனுமல்லிமுத்து
 வெற்றிகொண்டமன்னவற்கு வேண்படிசெய்யவேண்டும்
 அரண்மனையில்வாழும் ஆரணங்குபதிவிரதை
 வைத்துவளர்த்துமே வண்மையுள்ளபெண்ணைத்தான்
 வெற்றிகொண்டமன்னவற்கு வேண்படிசெய்வதற்கு
 கொடுப்போமென்றுதான்பேசி கொம்பனைமார்நிற்கையிலே
 மன்னவனுமல்லிராஜன் மங்கையரைத்தான்பார்த்து
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அழகானவீரவல்லி
 அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருந்தபட்டணத்தை
 வெற்றிகொண்டேன்கண்டாயோ வேந்தனுமிப்போது
 பட்டணமும்நம்முதடி பரிவாரம்நம்முதடி
 சீமையும்நம்முதடி தேசங்கள்நம்முதடி
 தோழியருந்தாதியரும் தோகையர்களெல்லோரும்
 அடப்பங்கட்டிவாங்களடி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
 என்றுசொல்லிமன்னன் இதமாகத்தானுரைக்க
 அப்போதுஆரவல்லி அன்பாகயேதுசொல்வாள்
 வாரும்படியாகவாமி வண்ணமுடிவேந்தரசே
 வெற்றிகெலித்துகொண்டாய் விண்ணவர்கள் தானறிய
 மெச்சினேனும்மை வெற்றிப்பெண்தானேமையா

தங்கமுடிவேந்தே தனஞ்செயரேயிப்போது
 மாலையிட்டுத்தானும் மங்கிலையந்தான்தரித்து
 கொண்டுபோவென்று கொம்பணையாள் தானுரைத்தாள்
 அவ்வார்த்தைகேட்டு அல்லிராசன்தான்சிரித்து
 ஏதடிபெண்ணரசே ஏழைமதிபோனாயோ
 சொன்னசபதங்கள் தோகையரேயிப்போது
 மதிகெட்டுப்பேசுகிருய் மங்கையரேயிப்போது
 தோர்வையும்வந்ததென்றால் சொல்படிகேளாமல்
 வார்த்தைதப்பிப்பேசுகிருய் மங்கையரேயிப்போது
 அப்போதுஆரவல்லி அடியேனஞ்செய்ககுற்றம்
 பொறுக்கவேணுமென்று பூவையார்களெல்லோரும்
 அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள் ஆசாரம்போற்றிநின்றாள்
 வெற்றிப்பெண்கொடுத்தாளே வெற்றியுமதாச்சுதையா
 சீமையெழுக்கடலுந் தென்னவனேவெற்றியென்று
 பேருகளுந்தானிருக்கும் பெருமைகளுமுண்டாகும்
 நீடுழிகாலமெல்லாம் நீணிலத்தில்பேராகும்
 பாரதமாயெங்கும் பண்பாயிருக்குதையா
 என்னுசொல்லிபெண்களெல்லாம் இடல்பாயுரைத்தார்கள்
 அப்போதுஅல்லிராஜன் ஆரவல்லிதன்னுடனே
 ஏதுரைப்பான் அல்லிராஜன் ஆரவல்லிதன்னுடனே
 நீகற்றதொருவித்தையெல்லாங் காரியையாள்கற்றிருப்பாள்
 வஞ்சனைசூரியமும் வாய்த்ததொருபில்லிகளும்
 கற்றிருப்பாளுன்மகளுங் கன்னியவள்பல்வரிசை
 எங்களுக்காகாது ஏற்றதொருமன்னவர்க்கும்
 குருகுலத்துமன்னவர்க்கும் கொற்றவர்க்குமாகாது
 எள்ளளவுகண்டால் எங்களுக்காகாது
 இவ்வார்த்தைதானும் எடுத்துரைத்தான்மன்னவனும்
 அப்போதுபெண்களுந்தான் அடைவாகயேதுரைப்பார்
 மன்னவனேசுவாமி மதியுள்ளதுரையேநீ
 பாவையார்கற்றவித்தை பல்வரிசைதானறியாள்
 நிலவறையிலிருந்து நேராகத்தான்வளர்ந்தாள்
 சூரியனைக்கண்டதில்லை தோகையவள்பல்வரிசை
 அம்பலத்தேவந்ததில்லை அரசர்களைக்கண்டதில்லை
 அழகில்மிகுந்தவள் காண் ஆரணங்குபல்வரிசை
 பூவையரைப்போல பூவுலகில்கண்டதில்லை
 இராசாவுக்கேற்ற இரம்பையவள்பல்வரிசை
 அப்போதுஅல்லிராஜன் அன்பாகயேதுரைப்பான்
 மந்திரங்களில்லையென்று வண்மையுள்ளபூவையரே
 இந்தச்சபையறிய எடுத்துரைக்கவேணுமென்றான்
 சத்தியமாகவே சபைநடுவேசொல்லலுற்றார்
 அரனாருந்தானறிய ஆயனாருந்தானறிய
 இந்திரனார்தாமறிய இமையவர்கள் தாமறிய

ஒன்றுமறியாள் காண் உற்றதொருபல்வரிசை
 என்றுதான்சொன்னாளே ஏற்றதொருசபைநடுவே
 அந்தவிசேஷம் அறிந்துகொண்டு அல்லிராஜன்
 பல்வரிசையென்பவளைப் பாங்குடனையிப்போது
 கூப்பிட்டுவாடி கொம்பணையே ஆரவல்லி
 என்றுசொல்லமன்னவனும் ஏற்றதோர் ஆரவல்லி
 தயவாகக்கேளுமையா தையலும்நான் கூறுகிறேன்
 கலியாணஞ்செய்து கனப்பிரியமுடனேதான்
 பந்தலும்போட்டு பாங்காயலங்கரித்து
 மணவறையும்போட்டு வகையாயலங்கரித்து
 அரசாணிக்கால்நாட்டி ஆனதொருமணவறையில்
 மாப்பிள்ளையும்பெண்ணையும் மணமிட்டலங்கரித்து
 கைக்கோர்வையிட்டுக் கட்சியாயலங்கரித்து
 மாலைமணம்பூண்டு மங்கிலியந்தான்தரித்து
 நாகவல்லிசெய்து நலமாகயிப்போது
 மஞ்சள் நீராடி மாப்பிள்ளைக்குச்சன்மானங்கள்
 கொடுத்தனுப்பவேணுமையா கொற்றவனேராஜாவே
 இத்தவிசேஷம் இதமாகத்தான்கேட்டு
 அல்லிராஜாவும் அன்பாகயேதுசொல்வான்
 வாரும்டி ஆரவல்லி வார்த்தைசொல்லக்கேளுமடி
 எந்தனிடகுருகுலத்தில் ஏற்றதொருராஜாக்கள்
 குருகுலத்துராஜமன்னர் கொற்றவர்கள் காணாமல்
 மாமன்மார்காணாமல் மாமியாரறியாமல்
 மாப்பிள்ளைகோலம் மாமன்மாரறியாமல்
 மங்கிலியங்கட்டுவது மைத்துனன்மாரறியாமல்
 சங்கீதப்பெருமைதன்னைத் தகப்பனாரறியாமல்
 உலகமறியாமல் ஒருத்தருங்காணாமல்
 கலியாணமுடிப்பதில்லை கன்னியரே ஆரவல்லி
 தர்மரிடம்போயல்லோ தரணியிலொளியாமல்
 விவாகமுடிப்பேண்டி வீரவல்லி ஆரவல்லி
 அப்போது ஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
 விவாகமுடித்தல்லோ வெற்றிகொள்ளவேணுமையா
 கலியாணம்பண்ணியல்லோ காவலணையிப்போது
 கொல்லுவோமென்றிருந்தேன் கொம்பணையேதங்கையரே
 கன்னிகையில்சிக்காண்டி காவலனுமப்போது
 சூதுக்குசிக்காண்டி துரைமகனுமப்போது
 அல்லிராசா அப்போது ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
 வாய்மிரட்டி அரசாண்டாய் வகையற்றெட்டிப்பெண்ணே
 என்னையும்ப்படிக்கு எண்ணிக்கொண்டிரேந்தியையே
 என்றுசொல்லிசிலஜனங்களிடம் கட்சியாய்சொல்லுவார்கள்
 வந்ததொருமன்னவனும் மனதிலேகொஞ்சமதாய்
 என்னுயிரேயேந்தியையே எடுத்தாடிபெட்டியைத்தான்

எடுத்துவந்து ஆபரணம் ஏந்திழைக்குபூட்டலுற்றார்
 மார்பில்பதக்கமும் வயிரமணித்தாழ்வடமாம்
 ஆரணங்குதன்கழுத்தில் அழகானசிந்தாக்கும்
 பத்துவிரலுக்கும் பசும்பொன்னுல்மோதிரமும்
 கொப்பிட்டாள்வாளியிட்டாள் கொந்தளபொன்னுலையிட்டாள்
 அறப்புக்கடையாளம் அணியினையல்பொன்னுலே [ள்
 உத்தரியபொற்பதக்கம் ஒளியுள்ளதாவடமும்
 சித்திரமுகப்புள்ளாஞ் சிந்தாக்குத்தாவடமும்
 முன்கைக்குமுதாரி முழக்கடைமோதிரமும்
 அந்தமுள்ளகாவலுக்கு அழகானபாடகமும்
 விந்தையுள்ளதண்டைகளும் மேற்சிலம்புதானுமிட்டு
 காலாழிபீலாழி கனகரத்தினமோதிரமும்
 ஒட்டியாணங்கட்ட உயர்ந்தயிடையிருக்கும்
 ஏழாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரநீலபட்டுடுத்தி
 வாலைப்பிராயமுள்ள மங்கைத்திருவையற்கும்
 இன்னமுண்டு ஆபரண மேந்திழைக்குப்பூட்டினது
 எண்ணமுடியாது எடுத்துரைக்கக்கூடாது
 சித்தமடிமங்கையரே சிங்காரஞ்செய்தபின்பு
 எலுமிச்சங்கனியும் இதமாகத்தானெடுத்து
 மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மறவாமல்தான்கொடுத்து
 பல்வரிசை அடிமடியில் பாங்காகவைக்கச்சொல்லி
 பூவையற்குபுத்திசொல்லி போதவேதானுரைத்தார்
 அல்லிராஜா உன்கணவன் ஆனதொருபெண்திருவே
 உன்னை-மன்னவனிப்போது மாலையிடவேணுமென்று
 தர்மாபுரந்தானோக்கி தயவாகயிப்போது
 உன்னையங்கூட்டி யுற்றதொருநாயகனும்
 போதப்பயணமதாய் பொற்கொடியேநிற்கின்றார்
 மன்னவனும்போர வழிதனிலேதண்ணீர்ரென்று
 கேட்டதேயுண்டானால் கிளிமொழியேபெண்திருவே
 நீ-வழியிற்றடாகமது வனந்தனிலேகண்டதில்லை
 தவனமென்றுகேட்டானால் தாகவிடாய்தான்தீர்
 மடியிலிருக்குமந்த மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து
 மன்னவன்வகையிலே மனமகிழ்ந்துநீகொடுத்தால்
 கண்ணிலேயொற்றினால் மயக்கமதுவுண்டானால்
 மற்றுமொருக்கால் மயக்கமதுவுண்டானால்
 எலுமிச்சங்கனியெடுத்து இதமாகச்சார்பிழிந்து
 உள்ளுக்குவாங்கினால் உற்றதொருநாயகமது
 நிற்குமடிபெண்திருவே நிச்சயமாய்நீகொடுத்தால்
 என்றுபுத்திசொல்லி இதமாகப்பெண்களுந்தான்
 கூடியேவாரூர்கள் கோம்பனைமார்தானாக
 நடத்தியேவாரூர்கள் நங்கையர்கள் தானாக
 பல்வரிசைநடுவாக பாங்கியர்கள்சுத்திவர

கூட்டிவந்தாரந்நேரங் கொற்றவர்முன்பாக
 அல்லிராஜன்முன்பாக ஆரணங்கைவிட்டார்கள்
 அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகத்தான்பார்த்து
 மனதில்நினைத்தானே மன்னவனும்யோசனைகள்
 பெண்தாரோனென்று ஆரவல்லிபிரியமுடன்தானுரைத்தாள்
 சொன்னசொல்தவருமல் தோகையருமாரவல்லி
 கொண்டுவந்துவிட்டாளே கொம்பணையாளிப்போது
 வஞ்சகமில்லையென்று மன்னவனுந்தானினைந்தான்
 பின்னுமொருயோசனைகள் பிரபலமாய்த்தானினைந்து
 சபைகள்சபையறிய சத்தியமுஞ்சொன்னார்கள்
 என்றுமனதிலே எண்ணினார்மன்னவனும்
 பல்வரிசைபெண்ணணங்கை பார்த்தானேபாலகனும்
 பார்த்தவுடன்மன்னவர்க்கு பைங்கிளியாள்தன்வடிவு
 மயக்குதேயன்னேரம் மன்னவரைநினைவுதப்ப
 பண்டாரந்தான்மறந்தான் பைங்கிளியைக்கண்டவுடன்
 ஆலவாய்நீறுதன்னை அடைவாகத்தான்மறந்தான்
 ஆரணங்கைக்கண்டவுடன் அறிவுவேருச்சுதையா
 மயக்கத்தினாலே மன்னவனுமப்போது
 ஆரவல்லிதனைப்பார்த்து அம்மாடிபெண்திருவே
 பெண்ணையனுப்பிவிடு போய்வாரேனென்றுரைத்தான்
 அப்போதுஆரவல்லி அதுவேகருமமென்று
 பல்வரிசைதனைவளர்த்த பைங்கிளியாளந்நேரம்
 போய்வாடிமகளேயென்று புத்திமதிதானுரைத்து
 மன்னவனுநீயுமாய் மகராசிவாழ்ந்திருக்க
 வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையரைத்தானனுப்பி
 போற்றிவிடைகொடுத்து பூவையரையனுப்பிவிட்டாள்
 அப்போதுபல்வரிசை அன்புடனேதானும்
 அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு ஐயாவேபோவோமென்றாள்
 குதிரைவிட்டிறங்கி கொம்பணையைமேலேற்றி
 அஸ்வத்தின்மேலேறி ஆனதொருமன்னவனும்
 குதிரையின்மேலேறி கொற்றவனுமன்றாக
 நான்போய்வாரேனம்மா நல்லதுணையெந்தனுக்கு
 போய்வாடிமகளே புத்தியுள்ளமன்னன்பின்னே
 இறக்கடித்துப்போட்டு என்கிட்டநீவருவாய்
 கணவனை இறக்கடித்து கன்னியரேநீவருவாய்
 ஆரவல்லிஇவ்வார்த்தை அவளுரைக்கும்வேளையிலே
 மன்னவர்க்கும்கன்னியர்க்கும் மாருட்டமாயிருந்ததுகாண்
 இருந்துமயக்கமிஞ்சி இருக்குமந்தவேளையிலே
 மயக்கந்தெளிந்து மன்னவர்க்குநினைவாகி
 குதிரையைமெள்ள குதிகாலில்தட்டினான்
 தட்டினபோது தார்வேந்தன்புரவியது
 தர்மாபுரம்நோக்கி தடம்பார்த்துவந்ததையா

பறந்து நன்றாய் வருகையிலே பண்பான கானகத்தே
 மன்னவர்க்கு மயக்கம் வந்துதையா நடுவழியில்
 அஸ்வத்தை நில்லுமென்று அன்பாகத்தானுரைத்தான்
 அப்போது அஸ்வமது அன்பாகநின்றதையா
 கொற்றவனுமப்போது குதிரையை விட்டிற் றங்கி
 பல்வரிசைதனை பாங்குடனேயிறக்கிவிட்டு
 பூமியில்தானிறங்கி புண்ணியனாரப்போது
 இருக்குமந்தவேளையிலே ஏந்திழையாள் மந்திரங்கள்
 ஆரவல்லிமந்திரங்கள் அடைவாகமன்னவனை
 சூனியங்களப்போது துரைமகளை சூழ்ந்துதையா
 உரோமங்களெல்லாம் நுழைந்துதையா அந்நேரம்
 மயங்கியேயந்நேரம் மங்கையரைத்தானழைத்து
 பல்வரிசைபெண்ணணங்கை பண்பாகத்தான் பார்த்து
 உடல்சோர்ந்துவருகுதடி உத்தமியேபல்வரிசை
 தண்ணீர்க்குத்தவிக்குறண்டி தாடவிடாயாகுதடி
 என்று சொல்லுமவ்வளவில் இதமானபல்வரிசை
 மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மன்னவனாரைகொடுத்தான்
 அப்போது அல்லிராஜன் அடைவாகத்தான் வாங்கி
 முகத்தோடே முகம்வைத்து முகந்தானேயந்நேரம்
 பூச்செண்டை முகர்ந்தவுடன் புண்ணியர்க்கந்நேரம்
 விடவிடத்தன்னேரம் வெகுமயக்கமாச்சுதையா
 கன்னியரைத்தான் பார்த்து கட்டழகனேதுரைப்பான்
 மயக்கமெத்தவாகுதடி வல்லுயிருபோகுதடி
 இரத்தினக்கம்பளியை நலமாகவிரியுமென்றான்
 புண்ணைமரத்தடியில் பொற்கொடியாள் தான்விரித்தான்
 கம்பளியைத்தான்விரித்து கணவனைத்தானழைத்தான்
 அப்போது அல்லிராசன் அடைவாகத்தான் வாங்கி
 நடந்துவந்துமன்னவனும் இரத்தினக்கம்பளிமேலிருந்தான்
 இருந்ததொருமன்னவனும் ஏதுரைப்பானந்நேரம்
 பெண்ணணங்குபல்வரிசை பூவையரேகேட்டருள்வாய்
 கொஞ்சங்கிளிமொழியே கோதையரேபெண்மயிலே
 மாணும்மயில்போல மங்கையரே உன்னைவிட்டு
 நான்போறேன் சிவலோகம் நாயகியேயென்றுரைத்தான்
 அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயேதுரைப்பான்
 வாருமையா சுவாமி வன்மையுள்ளதுரைமகனே
 சிவலோகம்போகவந்த சேதியென்ன சொல்லுமையா
 என்றுரைத்தேபல்வரிசை இதமாகக்கேட்கையிலே
 மன்னவனுமப்போது மறுவார்த்தையேது சொல்வான்
 தண்ணீர்க்குத்தவிக்கிறண்டி தாகவிடாய்மெத்தவென்றான்
 பல்வரிசையப்போது பாங்குடனேபழங்கொடுத்தான்
 மன்னவனும்வாங்கி வகையாகச்சார்பிழிந்து
 பிழிந்ததொருசத்தை புண்ணியனும் தான்குடித்தான்

நஞ்சுகள்தானும் நன்மயக்கம்வந்துதையா
 உடம்புவெடுவெடுத்து உள் ளுயிரைவாங்குதையா
 பூமியிலேதன்னுடைய பொய்க்கூட்டைத்தான்போட்டு
 ஆகாயம்போனாரே அண்டர்கோன்சபையறிய
 அல்லிராஜாசொருபம் அடைவாகநின்றுகொண்டு
 சிறுபிள்ளைதன்னுடனே சேர்ந்துவிளையாடலுற்றான்
 தெய்வலோகங்குடியாக சேர்ந்தானே அல்லிராசன்
 அப்போதுபல்வரிசை அடைவாக அழகலுற்றான்
 மன்னவனேஎன்னைவிட்டு வானுலகம்சேர்ந்தீரோ
 வெற்றிகெளித்து விருதுகள்வென்றதுவும்
 சூதுகெளித்து சூனியத்தைவென்றதுவும்
 உந்தனிடபட்டணத்தில் ஒருவரறியாமல்
 தந்தையறியாமல் தனிவழியினிறந்துவிட்டீர்
 என்னைநடுக்காட்டிவிட்டீர் கணவரேயென்றுரைத்தாள்
 தண்ணியில்லாததாமரைப்போல் தயங்கிமணம்வாடுகிறேன்
 என்னைக்கெடுக்கவென்று எத்தனைநாள் தவமிருந்தீர்
 ஆருமறியாமல் அறையிலேபெண்வளர்ந்தேன்
 தலையிலெழுத்தோ தலைநாட்டான்சொற்படியோ
 பிள்ளையென்றுதான்வளர்க்குத பெற்றதாயார்கையாலே
 மகளைக்கெடுக்கவென்று மங்கையும்நினைப்பாளோ
 எந்தனையும்கொல்லாமல் என்னைவனைத்தான்மடித்தார்
 கணவனுடன்சாகாமல் காரிகையும்நின்றிவிட்டேன்
 மணவாளென்றுசொல்லி மங்கையரும்தொடர்ந்துவந்தே
 ஐயோசிவனையென்று அழுதுபுலம்பலுற்றான் [ன்
 விழுந்துபுரண்! முதாள் மேலான்பல்வரிசை
 மார்பிலடித்துக்கொண்டு மங்கையருந்தானமுதாள்
 மட்டற்றகண்ணீரை மார்போடேசோரவிட்டாள்
 அழுதுபுலம்பி அந்நேரம்ஏதுசொல்வாள்
 கட்டழகாயெந்தனுக்குக் கலியாணஞ்செய்தபின்பு
 கூட்டாயிருக்காமல் செத்துமடிந்தீரோ
 சத்ராதிஆரவல்லி சதிபண்ணிக்கொன்றுவிட்டாள்
 அப்படிச்செய்ததொரு ஆரணங்குபெண்டுகளை
 அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருந்தபட்டணமும்
 பட்டணத்திலுள்ளதெல்லாம் பாங்காயிறக்கடிக்க
 எமலோகம்போன என்னைவன்பிறந்துவந்து
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை அடுத்துச்சிறைபிடித்து
 ஈடழித்தப்போட்டு என்னைமணம்புரிந்து
 கொண்டுபோகவேணுமெய்யா கோதைபங்காயென்றுசொல்
 அரியஞ்சிவனையுந்தான் அன்பாகத்தானினைந்தால் [வி
 பஞ்சகையின்மேலே பைங்கிளியாள் தானிருந்தாள்
 உற்றருறன்முறையார் ஊரிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம்
 தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரர்சேனையெல்லாம்

கண்ணுகளித்து கட்டழகாபோகாமல்
 எட்டிப்பிரிந்து சிவலோகம்போனாயோ
 என்னுலொருஎண்ணமில்லை என்னுளேயேந்திழையாள்
 மண்ணாய்ப்போனவானம் வெள்ளைப்பிடித்தாற்போல்
 ஒருவரநியாமல் உற்றவனந்தனிலே
 ஆருமநியாமல் அத்துவானகானகத்தே
 போகவும்வேணுமோ புண்ணியனேவுன்ஜீவன்
 எழுதிவிட்டதன்குறையோ ஏதொன்றுநானறியேன்
 அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயெழுந்திருந்து
 மன்னனைப்பிரட்டி மங்கையருந்தான்பார்க்கு
 ஏனையாசுவாமி ஏந்திழையாளழகிறது

இறந்துபோன அம்மீராஜனுக்குப் பல்வரிசை புலம்பல்

பெண்ணாள்புலம்புவது பெருமாளநியாயோ
 மங்கையழுகிறது மகாதேவரநியாயோ
 நான்படுந்துயரமெல்லாம் நாயகனேயுன்செவியில்
 கேட்கிலையோவுன்செவியில் கிருபைக்கடலோனே
 எந்துயரங்கேட்டு ஈஸ்வரரேதானிறங்கி
 மங்கிவியப்பிச்சையது மடிப்பிச்சைதந்தாலே
 உன்மனதுகல்லோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்றாள்
 இப்படியாகயெண்ணி ஏந்திழையாள்புலம்பையிலே
 ஆண்டாண்டுதோறும் அழுகாலும்பூமியிலே
 மாண்டிறந்துபோனவர்கள் வநவதில்லையென்று
 சுவத்தைஎடுத்தடக்க தரணியிலொருவரில்லை
 சாதிஜனமிருக்க தன்னந்தனிக்காட்டில்
 மக்கள்மருகிருக்க வனத்திலிவர் மாண்டாரே
 தாய்தகப்பன் தானிருக்க தனிப்பிணமாய்நின்றாரே
 நாய்நரிகள் தானிருக்க நலமாகத்தின்னுமென்று
 பார்மன்னன் தன்தலையில் பாங்காகஎழுதினீரோ
 எழுதினஎழுத்தையல்லோ இன்னதென்றுநானறியேன்
 உன்னையெடுத்து இவ்விடத்திலடைக்கவையா
 என்னுலேயாகுமோதான் எனக்கிசைந்தமன்னவனே
 ஆரென்பாரொருவரில்லை அத்துவானகாட்டிலேதான்
 இப்படிக்குச்சொல்லி ஏந்திழையாள் தானமுதாள்
 நான்-பெண்ணாய்ப்பிறந்துமே பேருலகிலுந்தனுக்கு
 ஆதரவுயில்லாமல் அலைந்துதவிக்கிறேன்காண்
 பார்க்கப்பயமாகுதுகாண் பத்தாவேயென்றமுதாள்
 ஆரைநம்பிநானிருப்பேன் ஆரணியவனத்திலேதான்
 ஊரைநான் போனாலே ஊரிலுள்ளபெண்களுந்தான்
 பத்தாவைக்கொன்றுவிட்டுப் பாவியவள்வந்தாளென்று
 என்னீடுபெண்களெல்லாம் ஏசுவாரோமன்னவனே

பேடைமயில்போலே பிரண்டுனிழுந்தாளே
தனியாகநின்று தலைமேலேகையைவைத்து
அலுத்துசலித்துமல்லோ ஆரணங்குதானமுதாள்

பல்வரிசைக் கணவனைவிட்டுத் தாய்விடு வருதல்

மன்னவனைவிட்டகன்று மங்கையருந்தா நெழுந்து
உருண்டுமனம்வாடி உத்தமியாள் நடக்கலுற்றாள்
நடந்தாளேபல்வரிசை நாயகனைவிட்டகன்று
தடம்பார்த்துப்பல்வரிசை தனிவழியேநடக்கலுற்றாள்
வந்ததடம்பார்த்து மன்னவனைவிட்டகன்று
போளுளேபல்வரிசை பொற்கொடியாள்மனைநோக்கி
ஆரவல்லியந்நேரம் அக்காளுந்தங்கையுமாய்
கோபுரத்தின்மேலேறி கொம்பணையாள் பார்க்கலுற்றாள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஆரணங்குபல்வரிசை
வாளுளேபெண்திருவும் வாடிமுகம்சேர்ந்து
கண்டாளே ஆரவல்லி கன்னிகையையன்னேரம்
சந்தோஷமாகவே தயவாகபெண்களுந்தான்
கோபுரத்தைவிட்டுமல்லோ சூதித்திறங்கியோடிவந்து
மகள்வாறவழிதனிலே மங்கையர்களோடிவந்து
கண்ணீரைத்தான் துடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு

ஆரவல்லி பல்வரிசையாகிய தன் மகளுக்கு சமாநானங் கூறல்

புலம்பிவந்தநாயமேன் பொற்கொடியேசொல்லென்றாள்
அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயேதுசொல்வாள்
கணவனும் தானுமாக கானகத்தில்போனதுவும்
மன்னவனும்மதிமயங்கி மறுவார்த்தையுரைத்ததுவும்
தண்ணீர்தாகமென்று தயவாகக்கேட்டதுவும்
மல்லிகைப்பூச்செண்டெடுத்து மன்னன்கைகொடுத்ததுவும்
எலுமிச்சம்பழமெடுத்து இதமாகக்கொடுத்ததுவும்
மன்னவனும் தான்மயங்கி வானுலகஞ்சேர்ந்ததுவும்
அப்போதுபல்வரிசை அந்தவகைசொன்னபின்பு
ஆரவல்லி அப்போது அக்காளுந்தங்கையுமாய்
மன்னவனைக்கொன்றோமடி மறுவெற்றிபெற்றோமடி
நம்மைப்போலேயல்லோ ராஜ்ஜியத்தில்பெண்களில்லை
பல்வரிசைப்பெண்ணாளுக்குப் பண்பாகப்புத்திசொல்லி
எந்தன்மகளாரே என்களஞ்சியமேகண்மணியே
பொன்னின்மணியேயென் புவையரேபல்வரிசை
வந்ததொருமன்னவனும் வானுளிறந்தானே
மன்னனுஞ்செத்து வானுலகஞ்சேர்ந்தானே
நமக்குமேவெற்றியது நாயகியேயுண்டாச்சு

உன்-மனதுக்குள்ளுள்ளவும் உறக்கமதுவேண்டாம்
 மனதுசனியாதே மங்கையரே பல்வரிசை
 உனக்குநானின்னம்வேறே உலகத்தில்மன்னவரை
 தேடிப்பிடித்துதிருக் கலியாணம்பண்ணுகிறேன்
 ஏதுக்குமஞ்சாதே ஏந்திழையென்றுரைத்தாள்
 நிலவறைமாளிகைக்கு நீகியுடன் நடத்திவந்து
 புத்திமதிசொல்லிப் போனார்கள் பெண்களுந்தான்
 அப்போதுபல்வரிசை அடைவாகயெழுந்திருந்து
 கதவைமிகச்சாற்றி கனக்கவேதாள்பூட்டி

பல்வரிசை சிவனைத் தீயானித்து தோத்திரம் செய்தல்

சிவனைமிகநினைந்து சிந்தித்துதானமுது
 மாயவனைத்தானினைந்து மனக்கவலையாயமுது
 ஆரவல்லிபண்ணிவைத்த அவகேட்டைதானினைந்து
 புருஷனைக்கொன்றுவிட்ட பெரும்பாலியானேனென்று
 அழுதுபுலம்பி ஆரணங்கு அந்நேரம்
 மற்றுமொருக்கால் மகாதேவரைதெண்டனிட்டு
 சிந்தித்துநின்று சிவனையடிகொழுது
 அர்ச்சித்துநின்றுமவள் அரணையடிவணங்கி
 வந்ததொருமன்னவனும் வாகானவென்கணவன்
 ஷிருதுகெலித்து வெற்றிகொண்டுபோறவனை
 சத்ராதிஆரவல்லி சதிபண்ணிக்கொன்றுவிட்டாள்
 அப்படிச்செய்ததொரு ஆரணங்குபெண்டுகளை
 அக்காளுந்தங்கையரும் ஆண்டிருந்தபட்டணத்தை
 பட்டணத்திலுள்ளதெல்லாம் பாங்காயிறக்கடித்து
 எமலோகம்போனதொரு என்கணவன்பிழைத்துவந்து
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
 ஈடழித்துபோட்டுமவர் என்னைமணம்புரிந்து
 கொண்டுபோகவேணுமையா கோதைபங்காயென்றுசொல்
 அரியும்சிவனையும் அன்பாகத்தான்வணங்கி [வி
 பஞ்சனைமெத்தையின்மேல் பைங்கிளியாள்தானிருந்தாள்
 அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிராஜனருகாக
 இருந்ததொரு அசுவ மிதமானநற்புரவி
 மாண்டவரைப்பார்த்து வல்லூருபுறவியுமாய்
 நாமிரண்டுபேரும் இங்கிருந்தோமானாலே
 ஐவருக்குஞ்சேதிதன்னை அறிக்கையிடவேணுமேதான்
 பஞ்சவர்க்குஞ்சேதி பரிவாகநான்சென்று
 சொல்லிவருகிறேன் தொல்புவியிலின்னேரம்
 பூச்சுபுழுக்களது பிணத்தைத்தொடாதபடி
 காருமென்றுசொல்லியது கார்மேகநற்புரவி

அப்படியேகார்ப்போமென்று அன்பாகத்தானுரைக்க
பாவிகள்வந்தாலும் பத்திரமாய்தான்கார்ப்பேன்
என்றுசொல்லீவல்லூரு இதமாகத்தானுரைக்க

அகவம் பஞ்சவர்க்குச் சேதி சொல்வது

அப்போதுஅசுவமது அன்பாகப்பறந்துதையா
தர்மாபுரம்நோக்கி தடம்வழிபோகுதையா
வனமாய்வனந்தாண்டி வாகான நற்புரவி
ஐவர் பக்கம்வந்துதையா அசுவமதுஅன்னேரம்
கார்மேகநற்புரவி கடுகியேவருகுதையா
தர்மாபுரம்புகுந்துதையா தார்வேந்தநற்புரவி
ஐவர்சபைநடுவே அசுவமதுவந்துதையா
அப்போதுஅசுவமது அன்பாகயேதுரைக்கும்
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராஃபோனதுவுஞ்
சூதுகள் வென்றதுவுஞ் சூனியத்தைக்கொன்றதுவும்
விருதுகள் வென்றதுவும் வெற்றிக்கொண்டுமீண்டதுவும்
வாரவழிதனிலே வல்லுயிருபோனதுவும்
அப்போதுபஞ்சவர்கள் ஆர்ப்பறித்துக்கொக்கரித்து
ஆயுதங்கள் தானெடுத்து அவரவர்கள் கொக்கரித்து
நெல்லூருதிசைநோக்கி நேராகவருகலுற்றார்
ஆரவல்லிபட்டணத்தை அடைவாகதிசைநோக்கி

பஞ்சவர்கள் படையெடுத்து நெல்லூருக்கு வருதல்

முடுக்கினூர்தேரையும் முன்னூற்றுக்காதவழி
எதிர்பட்டமரங்களெல்லாம் இலவம்பஞ்சாகுதையா
வனமாய்வனந்தாண்டி வண்மையுள்ளபஞ்சவர்கள்
நெல்லூருபட்டணத்து நேரானஎல்லையிலே
போய்புகுந்தார்பஞ்சவர்கள் போர்வேந்தரப்போது
அப்போதுஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
வருவதைக்கண்டாளே வலுவானபெண்களுமே
அப்போதுமந்திரத்தை அடைவாகயுச்சரித்து
கல்லாச்சமைத்தார்கள் காவலருந்தேருகளும்
தேருகள்மலைபோலே திறமாகநின்றுதையா
நிற்குமந்தவேனையிலே நேரானபுரவியது
மதகிரிபட்டணத்து மதகிரியான்பக்கலுக்கு
போர்மன்னன்பக்கலுக்கு புதுமைசொல்லவேணுமென்று

அகவம் சங்கவதியம்மனுக்கு சேதி சொல்வது

சங்கவதிநாயகிக்குத் தார்வேந்தன்சேதிசொல்ல
அசுவத்தைக்கண்டாளே ஆனதொருசங்கவதி

சங்கவதி புலம்பல்

முகஞ்சேர்ந்துமெய்மறந்து முகத்தோடறந்துகொண்டா
 மகனேமகனெயென்று மார்மேலறைந்துகொண்டு [ள்
 என்மகனையல்லிராஜா எங்கேநீபோனெயென்று
 காணிக்ஊப்பிள்ளையென்று கருதிவளர்த்தேனே
 சூழந்தையென்றுநான்வளர்த்தேன் கொற்றவனேபோன
 வெற்றிகெலித்ததுவும் விருதுகள்பலித்ததுவும் [யோ
 சூதுகள்கெலித்ததுவும் சூனியத்தைவென்றதுவும்
 மீண்டுவந்துசொல்லாமல் வேந்தனேபோனயோ
 நடுக்காட்டிவிறந்துவிட்டாய் நல்லதொருயென்மகனே
 தந்தையறியாமல் தனிவழியேயிறந்தாயோ
 என்றுசொல்லிசங்கவதி இயல்பாயமுகையிலே
 போர்மன்னனுந்தான் புண்ணியனும்வருகலுற்றான்
 இதயேதுயென்று இயல்பாககேட்கலுற்றான்
 அப்போதுசங்கவதி அடைவாகச்சொல்லுகிறான்
 ஐவர்கள்வந்ததுவும் ஆலோசனைபண்ணதுவும்
 தான்சொன்னவார்க்கைகளைத் தவருமல்தானுரைத்தாள்
 கணவன்நானில்லாமல் கண்மணியைக்கொடுப்பார்களோ
 கொடுத்ததினால்தோஷமில்லை கொற்றவனுமடிந்தானே
 என்றைக்குநான்காண்பேனேற்றதொருமைந்தனைத்தான்
 சங்கவதியப்போது தரையில்புரண்டழுகாள்
 அழுகிறசத்தம் அபிமன்னன்தான்கேட்டு
 இதுவேதுசத்தமென்று எழிலபிமன்கேட்கலுற்றான்
 அப்போதபிமன்னன் அலறியேஓடிவந்து
 உற்றதோர்சேதிதன்னை உரைத்தானேபோர்மன்னன்
 அப்போதபிமன்னன் அடைவாகவேதுரைப்பான்
 பெற்றபிள்ளைநானிருக்க பேதலித்துநிற்பானேன்
 உற்றபிள்ளைநானிருக்க நீங்கள்உருக்கலங்கக்காரியமேன்
 வளர்த்தபிள்ளைநானிருக்க நீமனங்கலங்கஞாயமென்ன
 என்றுசொல்லஅபிமன்னன் ஏதுரைப்பானப்போது
 ஐவர்களிருக்குமட்டும் ஆலோசனையென்ன

அபிமன்னன் அத்நையர்க்குத் தேறுதல் சொல்வது

அபிமன்னனிருக்குமட்டும் அதற்குநீயஞ்சாதே
 மைந்தனெனும்லிராஜன் மகாலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
 எங்கேயிருந்தாலும் எமலோகம்போனாலும்
 பிரமலோகம்போனாலும் விஷ்ணுபக்கஞ்சேர்ந்தாலும்
 நாகலோகம்போனாலும் நலமானமைத்துனை
 தெய்வலோகம்போனாலும் திரும்பவேன்கண்டாயோ
 போர்மன்னராஜாவே புத்தியுள்ளஎன்மாமா

மதகிரிஎன்மாமா மனதிலொன்றுஞ்சலியாதே
 பாண்டவர்கள்என்தகப்பன் பண்பாககொண்டுவந்து
 உந்தனுக்குபிள்ளையென்று உபசரித்துதான்கொடுப்பார்
 எந்தனுக்குபிள்ளையென்று இறக்கடிக்கிருப்பேனோ
 என்றுசொல்லியபிமன்னன் இவ்வார்த்தைதானுரைத்தான்
 விலங்கைத்தறியுமையா வெற்றிகொண்டுநான்வாரேன்
 கால்விலங்கைத்தறிந்து கடுகெனவேவிட்டுவிடும்
 என்றுசொல்லியபிமன்னன் எடுத்துரைத்தானந்நேரம்
 அப்போதுபோர்மன்னன் அன்பாய்மருமகனை
 விலங்கைத்தறிந்து வீரியனைவெளிப்படுத்தி
 கூட்டிவந்தானப்போது கொற்றவனும்வீதியிலே
 வெளியிலேவந்தபின்பு மேலான அபிமன்னன்
 சங்கவதிபக்கலுக்குத் தார்வேந்தனோடி வந்து
 மாதாவேயென்தாயே மனச்சலிப்பு வந்ததென்ன
 மனச்சலிப்பைவிட்டுவிடு மாதாவேசிலவுதாரும்
 வியாகூலத்தைவிட்டுவிடு வெற்றிகொண்டுநான் வாரேன்
 உந்தனிடமைந்தனை யிப்போதழைத்துவாரேன்
 இதுவேபயணமம்மா என்மாதாவேயென்றுரைத்தான்
 அப்போதுசங்கவதி அதுகேட்டுசலிப்பாறி
 துக்கமதுதான்மறந்தாள் துயரமதைஆறிவிட்டாள்
 போய்வாமகனையென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்
 போர்மன்னராசனும் புகழ்பெறவேதான்கூடி
 போர்புரலிமுன்னாக புகழ்வீரன்பின்னாக
 பயணமதுதான்கூட பார்மன்னரிருவருமாய்
 குதிரையுமுன்னடக்க கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
 அல்லிராஜாதானிருக்கும் அசோகவனந்தாண்டி
 வாரார்களப்போது வாய்த்ததொருமன்னவர்கள்
 வனமாய்வனங்கடந்து வாருள்களப்போது
 புண்ணமரத்தருகே புண்ணியர்கள்வந்துநின்று
 கண்டவர்களெல்லோரும் கட்டழகரேதுசால்வாரீ
 வந்ததொருமன்னவர்கள் வகையாகப்பந்தவிட்டு
 பந்தவிட்டுப்பின்பாக பார்மன்னரிருவருந்தான்
 சவத்தைமெல்லத்தானெடுத்து தயவாககொண்டுவந்து
 பந்தவின்கீழே பாங்காயெடுத்துவைத்தார்
 வைத்தபின்பாக வாளபிமன்னனுந்தான்
 வானுமையாஎன்மாமா வண்மையுள்ளராஜாவே
 என்னுடையமைத்துனனே இதமாகக்கூட்டையிப்போ
 ஒன்றுந்தொடாதபடி உத்தமாகானுமையா
 என்றுசொல்லிபோட்டு இமயகிரிவாளபிமன்
 வகையாகச்சொல்லி வாளபிமனப்போது

பேசினார்ப்போது பேரானமாயவரும்
 வாரும்பிள்ளாய்ராஜாவே வாய்த்தகொருமன்னவனே
 காதையடைக்குதடா கண்ணைமுடிவருகுதடா
 பொசித்துமுன்றுநாளாச்சு போஜனமுமில்லையென்றார்
 ஆனபடியால்நமக்கு ஆரோக்கியமாய்ப்பசிக்குதடா
 காசிப்பிராமணன் தான் காவலனே தானுமென்றார்
 தடம்தப்பிவந்தேனடா தார்வேந்தாகேட்டருளும்
 புன்னைமரத்தடியே புஷ்பமதுகாணெடுத்து
 சிவபூசைதான் முடித்து தென்னவனும்நாமிப்போ
 ஆயனைத்தானினைந்து அரிபூசைதான்முடித்து
 சாதம்சமைத்து சாப்பாடுபண்ணவேணும்
 என்றுசொன்னார்ப்போது எம்பெருமாள் மேகவர்ணன்
 மன்னவனைப்பார்த்து மாயவரும்ஏதுசொல்வார்
 இந்தவனந்தனிலே எங்கேவந்தாய்மகனே
 மனஞ்சலித்துமுகஞ்சோர்ந்துவாடியிருப்பதென்ன
 மன்னவனையிவ்வார்த்தை மாயவனுங்கேட்கையிலே
 அப்போதுமன்னவனும் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 ஐயாநான்குருசாமி ஒருஅபகேடுவந்ததையா
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை ஆணழகனிப்போது
 வெற்றிகொண்டுமீண்டுவந்தான் வேந்தனுமிப்போது
 வந்தவழியிலே வல்லுயிருமடிந்ததையா
 என்னுடையமைந்தனைத்தா னிறக்கடித்துவிட்டு
 ஏங்கிமுகம்வாடி இருக்கிறேன்சுவாமியென்றார்
 அப்போதுமாயவரும் அன்பாகயேதுசொல்வார்
 மைந்தனிறந்துவிட்டால் மன்னவனேநீர்தானும்
 இங்குவந்தகாரியமேன் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
 அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகச்சொல்லுகிருன்
 என்னுடையமைந்தன்தானு மிதமாகப்போனபின்பு
 அவனுடையகூடதுவு மடைவுடனையிருக்குதையா
 பச்சைப்பந்தலின் கீழே பாங்காயிருக்குதையா
 இருக்குமந்தகூட்டை இடையூறுவாராதபடி
 காவலாய்த்தானிருந்து காக்கிறேன்சுவாமியென்றான்
 அப்போதுவேதியனும் அன்பாகத்தான்கேட்டு
 ஏதடாமன்னவரே ஏற்றதொருபொய்க்கூட்டை
 சீவனிறந்தபின்பு செத்தகூட்டைதானல்லோ
 சுட்டுத்தான்போட்டால் சுகமாயிருக்கலாமே
 சவத்தைத்தான்காப்பார்க்களோ தரணியில்மன்னவர்கள்
 மற்றமொருக்கால் மாயவருமேதுசொல்வார்
 வாரும்பிள்ளைமன்னவனே வாய்த்ததொருசீவனுந்தான்
 அபிமன்னன்கையிலேதானகப்படப்போகுதோதான்
 உலகத்திலுண்டோபின் னுயிர்கொண்டுவந்தவர்கள்
 ஆகாயம்போனவுயிர் ஆர்கொண்டுவந்தார்கள்

உயிர் போன காயமிது உற்றதுணையாகுமோ தான்
 சீவன் போன காயமிது செத்தமண்ணு தானல்லவோ
 சவத்தை நான்கண்டபின்பு சாப்பாடுபண்ணுவேனோ
 எடுத்துமிகச்சுட்டுவிட்டா லேற்றதொருமன்னவனை
 பூசையும் நான் முடிப்பேன் போ ஜனம்பண்ணுவேன்
 இல்லாது போனாக்கா லென்னுயிருந்தான்போகும்
 சாப்பாடுமில்லாமல் தலைசுத்திவருகுதுகாண்
 போ ஜனமுமில்லாமல் போகுதுகாணென்னுயிரு
 சவத்தையெடுத்துநீ தப்பாமல்சுட்டாலே
 சுட்டதிற்பிறகேதான் சுத்தம்பண்ண வேணுங்கண்டாய்
 போர்மன்னரா ஜனுந்தான் புண்ணியனுமேதுரைப்பான்
 வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளவேதியரே
 வாளாலபிமன்னன் வகையாகச்சீவனைத்தான்
 கொண்டு வரப்போனவன் கொற்றவனும்வந்தாரென்றால்
 என்னென்று சொல்லுவே னேதென்றுநானுரைப்பேன்
 மன்னவனுமில்வார்த்தை மதிமயங்கியுரைக்கலுற்றான்
 அப்போதுமாயவரும் அன்பாகவெடுத்துரைப்பார்
 காசிப்பிராமணர்தான் காவலனேகேட்டருளும்
 விருத்தக்கிழவனுந்தான் வேதியருமல்லவோ
 என்னபழிவைத்துக்கொண்டாய் இப்படியாகயிப்போ
 சுட்டுதான்போட்டாலே சுகம்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பீர்
 பாவமும்வாரதில்லை பழிவுனக்குவாரதில்லை
 என்றுதான்சொன்னாரே எம்பெருமான்மேகவர்ணம்
 இந்தவிசேஷம் எடுத்துரைத்தார்வேதியரும்
 அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாயெடுத்துரைப்பான்
 வாருமையாசுவாமி வண்மையுள்ளவேதியரே
 சொன்னபடிநான்கேட்டேன் நீர்சொல்லுமன்னவனே
 அபிமன்றனக்குத்தாரம் அடைவாகச்சொல்லமாட்டேன்
 நீர்சொன்னவார்த்தையைத் தடுப்பேனையிந்தாட்டும்
 என்றுசொல்லபோர்மன்னன் ஏதுசொன்னார்வேதியரும்
 அல்லடாமன்னவனே அபிமன்னன்வந்தாலென்ன
 விருதுமந்ததோஷம் வேந்தனென்பல்லாது
 தோஷங்கள்வராமல் சுட்டுவிட்டேனென்றுசொல்ல
 அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருபோர்மன்னன்
 உற்றறிந்துநின்று யோசித்துத்தான்பார்த்து
 இறந்துபோனசீவன் இனிவரப்போகுதோகாண்
 என்றுசொல்லிப்போர்மன்னன் இயல்பாகத்தான்பார்த்து
 வேதியருஞ்சொல்ல வேந்தனுஞ்சம்மதித்து
 கட்டைமுட்டைதானெடுத்துக் காவலனுமந்நேரம்
 அடுக்கினுனப்போது அழகானமன்னவனும்
 அப்போதுமாயவரும் அன்பாகயேதுரைப்பார்
 கட்டை முட்டையைப்பார்த்துக் காவலனைப்பார்த்தாரையா

நெடுந்தாரம்போய்நீ நஞ்சுகட்டைகொண்டாவென்றார்
 போர்மன்னன் தானடக்க புண்ணியருமன்னேரம்
 சவத்தைமெல்லத்தானெடுத்து தாரணியிலப்போது
 பூமியையிருபிளவாய் புண்ணியருந்தான் பிளந்தார்
 அப்போதுசவத்தைமெள்ள அன்பாகயெடுத்துவைத்து
 வைத்ததிற்பிறகு வண்மையுள்ளமாயவரும்
 பூமிதேவியம்மணையும் போகவேதானினைந்து
 சவத்தைநல்லபத்திரமாய் தான்கார்க்கவேணுமென்று
 ஒன்றுந்தொடாதபடி உண்மையாய்க்கார்க்கவென்றார்
 மாயவனுந்தானுரைக்க மனமகிழ்ந்துபூமிதேவி
 நல்லதென்றுதானுரைத்து நலமாகக்கார்க்கலுற்றாள்
 அப்போதுமாயவரும் அல்லிராஜர்பாவணையாய்
 அடுக்கினகட்டையைப்போல் அழகாகவுண்டுபண்ணி
 மேல்கட்டைதான்வைத்து வேதியனும்நிற்கையிலே
 நஞ்சுகட்டைதான்வெட்ட நெடுந்தாரம்போனமன்னன்
 ஓடியேவந்தானே உண்மையுள்ளமன்னவனும்
 நஞ்சுகட்டைதானும் நேராகநெருப்பையிட்டார்
 இருவருங்கூடி ஏற்றதொருகட்டையிலே
 சுற்றிநெருப்பையிட சூழ்ந்துதேகட்டையெல்லாம்
 எள்ளளவுமில்லாமல் எரிந்துதையா அந்நேரம்
 அப்போதுவல்லூரு ஆயனார்சூதுகளை
 கண்டுமனமகிழ்ந்து கானகத்திலிருந்துதையா
 மாயவரும்ப்போது மன்னனுடனேதுரைப்பார்
 மனதில்கிலேசம் மன்னவனேவேண்டாங்காண்
 நான்போய்வா ரேனென்று எம்பெருமாளப்போது
 கானகத்தினுட்புகுந்து கடுகிநடக்கலுற்றார்
 நடந்தங்கேபோயி நலமானவடதிசையில்
 வந்தங்கேநின்று வருணனைத்தானினைந்து
 மின்னலுடனிடயுமாய் பெருமழைபொழியுமென்றார்
 அப்போதுவருணராஜன் ஆகாசமாயிறங்கி
 பொழிந்தானேவருணராஜன் பூமியெங்குந்தான்குளிர
 மழைபொழியவெள்ளமது வருகுதேயப்போது
 வெள்ளமதுவந்து! வேந்தனதுசுடலைதன்னை
 கண்ணிலேயுங்காணாமல் கரைந்துதேசாம்பலுந்தான்
 அப்போதபிமன்னன் அண்டர்கோமான்பக்கலிலே
 மைத்துனன் அல்லிராஜன் மாண்டதொருவல்லுயிரை
 எங்கேயிருக்குதென்று எதிராகத்தான்கேட்டு
 இந்திரனும்ப்போது ஏதுரைப்பான்மன்னனுடன்
 ஏதோதெரியாது ஏற்றதொருபுத்திரனே
 தெரியாதென்றுசொல்லி தேவேந்திரன்தரனுரைத்தார்
 தேடியிங்கேபாருமென்று தேவர்களுந்தானுரைத்தார்
 பாருமையாபாரும் பார்மன்னுவென்றுரைத்தார்

அப்போதபிமன்னன் ஆராய்ந்துதேடலுற்றான்
 தேடியங்கேபோகையிலே சீர்வேந்தனல்லீராஜன்
 தேவாதிமக்களுடன் சேர்ந்துவினையாடலுற்றான்
 அப்போதபிமன்னன் கண்டானேராஜனுந்தான்
 கண்டபோதல்லவோ காவலனும்பொய்ப்பிடித்தான்
 பிடிக்குமந்தவேனையிலே புண்ணரியனார் சிக்கவில்லை
 அபிமன்னனப்போது அடைவாகத்தானுரைத்தான்
 மைத்துனனேயென்று வகையாகத்தானுரைத்தான்
 அப்போது அல்லீராஜன் ஆரென்றுகேட்கலுற்றான்
 வாளாலபிமன்னன் வகையாகத்தான் பார்த்து
 கூடிவினையாடி கொற்றவனும்ப்போது
 இந்திரன்பக்கலுக்கு இதமாகக்கூட்டிவந்து
 அப்போது இந்திரனும் அடைவாகத்தான் பார்த்து
 அல்லீராஜனை அன்புடனே தான்பிடித்து
 சிமிழிலடைத்துக்கொண்டு தென்னவனும்ப்போது
 அடைத்ததின் பின்பாக அபிமன்னன் கைகொடுத்தான்
 போவென்றனுப்பினார் புகழ்பெரியதேவேந்திரன்
 வரம்வாங்கிக்கொண்டு மதியுள்ள அபிமன்னனுமே
 தேவேந்திரனுக்கு சீராகத்தெண்டனிட்டு
 நான் போய்வாறேனென்று நலமாகத்தானுரைத்தான்
 பூலோகந்தானிறங்கி புன்னைமரத்தடியில்
 வந்தேனேமன்னவனும் வாய்த்ததொருமாமன்பக்கம்
 வந்தவுடனே வகையானமைத்துனனை
 எங்கேயென்றுகேட்டானே ஏற்றதொருமன்னவனை
 அப்போதுமன்னவனும் அழகுமுகம் சேர்ந்து
 கண்ணீருந்தானதிர காவலனுமேதுரைப்பான்
 மன்னவனேஎன்மருகா வார்த்தைசொல்லக்கேட்டருள்வீர்
 ஒருவேதியன்தானும் விருத்தக்கிழவனைப்போல்
 கடந்தப்பிவந்தல்லவோ சாப்பாடுமில்லாமல்
 புன்னைமரத்தடியில் புண்ணரியனும்வீற்றிருந்தான்
 வந்திருந்தவேதியனும் வாகானபொய்க்கூட்டை
 கண்டானேவேதியனும் காவலனும்பொய்க்கூட்டை
 தகனம்பண்ணச்சொல்லி தார்வேந்தனப்போது
 ஒருபிடியாய்ப்பிடித்தாரே உற்றதொருவேதியரும்
 நல்லதென்றுநானும் நயத்தொருசுடலையிலே
 கட்டைமுட்டைதானடுக்கி சுட்டுவிட்டேனென்றுரைத்தார்
 இவ்வாரிரண்டுபேரும் இன்பமுடனெரித்துவிட்டோம்
 என்றுரைத்தானப்போது ஏற்றதொருமன்னவனும்
 அப்போதபிமன்னன் அம்மாணத்தான் பார்த்து
 சுட்டவிடமெங்கே சுடலையெங்கேகாட்டுமென்று
 அப்போதுபோர்மன்னன் அம்மாணத்தான் பார்த்து
 எங்கெங்குந்தேடி இதமாகப்பார்க்கலுற்றார்

சுட்டயிடந்தெரியவில்லை சுட்டையுங்காணவில்லை
 பார்த்தவிடமெல்லாம் பசும்பூண்டிருக்குதையா
 புல்லுமுனைத்து பூமியெல்லாமறைந்துதையா
 வாளபிமன்னனுடன் வாடாமருமகனே
 வனங்கலெந்தாந்தேடிவந்தேன் தெரியவில்லையிப்போது
 தென்னவனேயெதென்று சீராகவேயுரைத்தான்
 அப்போதபிமன்னன் ஆர்ப்பரித்துக்கொக்கரித்து
 அம்மாணப்பார்த்து அடைவாகவேயுரைப்பான்
 மைத்துனனைக்காணாமல் மண்மீதிவிருப்பதில்லை
 என்னுயிரைமாய்ப்பேனென்று எடுத்தானேவாள் தனை
 அப்போதுராஜாளி அடைவாகவேடிவந்து
 வாளாலபிமன்னன் வலதுதோள்தானேறி
 இறந்ததொருராஜாளி ஏற்றதொருபூமியிலே
 பறந்துபோய்இறந்ததையா பார்வன்னர்தானறிய
 அல்லிராஜாகுடியிருக்கும் அடையாளமென்றுசொல்லி
 இருக்குதையாகூடென்று இதமாகராஜாளி
 வாளாலபின்னன் வகையாகஅவ்விடத்தில்
 போய்மிகப்பார்த்து புண்ணியனாரப்போது
 என்-மைத்துனனாகூடு வைத்தவிடமிதுதானே
 தெரியவில்லையென்றுசொல்லி தென்னவனுமந்நேரம்
 நாட்டினுன்வாளை நன்மையுள்ள அபிமன்னர்
 ஊனாரைப்போது உத்தமனார்வாளதனை
 வாளதனை நாட்டி வாளபிமன்னனுந்தான்
 மனதில்விசனங்கொண்டு மன்னவனுமப்போது
 சிவனைத்துதிசெய்து துரிதமுடனாக
 மைத்துனனைப்போலே மடிந்திடுவோமென்றுசொல்லி
 பின்னுமொருதரம் பிரபலமாய்லகுபாய்ந்து
 முன்லகுபின்லகு முதலாகுதான்பாய்ந்து
 கொக்கரித்துலகுபாய்ந்தான் கொற்றவனுமந்நேரம்
 மலைகள்மலையதிர வனங்கள்கொடியதிர
 பூமிகள் தானதிர புண்ணியனும்லகுபாய்ந்து
 லகுபாய்ந்தகாலே நன்றாகக்கைவாளும்
 பூமியிலிறங்குதையா புண்ணியனாகைவாளும்
 அல்லிராஜாகூட்டுக்கு அருகேயிறங்குதையா
 இறங்கினபோதே இந்தரனார்தன்னுயிரு
 அல்லிராஜன் தன்னுயிரும் ஆர்ப்பரித்து அந்நேரம்
 மந்திரவாள்படுகுழியில் வகையாயிறங்குதையா
 இறங்கினபோதே ஏற்றதொருபாய்க்கூட்டில்
 புகுந்துதையா அன்னேரம் புண்ணியனார்தன்கூட்டில்
 புகுந்தவுடனே புனிதனல்லிராஜாவும்
 மன்னவனுமப்போது மண்ணைப்பிரட்டிவைத்து
 புண்ணியனாரப்போது பூமியைப்புரட்டிக்கொண்டு

அதிகவிருப்பமுடன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
 பல்வரிசைஎங்கேயென்று பாங்குடனே வெளியில்வந்தான்
 பல்வரிசைமயக்கம்கைத பார்மன்னன்மறவாமல்
 எங்கேயெங்கேயென்று எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
 அப்போதுவாளபிமன் ஆர்ப்பரித்தோடிவந்து
 மைத்துனணையணைத்து வகையாகத்தான் தழுவி
 மாமன்மகனாரை மார்போடேதானணைந்து
 அதைதமகனாரை அபிமன்னன் தான்றழுவி
 அப்போதுபோர்மன்னன் அடைவாகஒடிவந்து
 மைத்துனரைக்கட்டி மார்போடணைத்துக்கொண்டு
 உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
 அப்போதுஅல்விராஜன் அன்பாகயேதுரைப்பான்
 மைத்துனணைப்பார்த்து வாய்விசேஷஞ்சொல்லுகிருன்
 நெல்லூருபட்டணத்தில் நிறைவானசூதுகளை
 இத்திராதிசூதுகள் யாவையுமிகவறிந்து
 கெலித்துவந்தேனையா கிருபையுள்ளமைத்துனரே
 ஆரவல்லிதன்மகளாம் ஆரணங்குபல்வரிசை
 வெற்றிப்பெண்கொண்டுவந்தேன் வேந்தனேநானுமிப்போ
 வந்ததொருநல்வழியில் வாகானயென்னுயிரை
 மாய்த்தாள் காணாரவல்லி மங்கையவள்மந்திரத்தால்
 சர்ப்பனைகள் செய்து சதிசெய்தாளாரவல்லி
 அவளுடையபட்டணத்தை அழித்துச்சிறைபிடித்து
 சுயடித்துப்போட்டால் என்மனதுக்கொக்குமென்றான்
 அப்போதுமன்னன் அபிமன்னராஜனுந்தான்
 மனதாரக்கேட்டு மன்னவர்கோபமதாய்
 வெகுண்டார் சிங்கம்போல் விண்ணுலகந்தான் நடுங்க
 அப்போதுஅல்விராஜன் அடைவாகத்தானெழுந்து
 பொய்கையிலேநீராடி புண்ணியனுமப்போது
 சிந்தித்துநின்று சிவணையடிதொழுது
 அர்ச்சித்துநின்று ஆயனடிதொழுது
 தோத்திரங்கள் செய்து துரோபதையைத்தான்தொழுது
 பணிந்துநின்றந்நேரம் பத்திரகாளியைத்தொழுது
 பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்காகத்தானெடுத்து
 நெற்றியிலேதான் பூசி நினைவிலேயுச்சரித்து
 வந்தானே அல்விராஜன் வாளபிமன்பக்கலுக்கு
 அப்போதுமுவருமாய் அழகாகத்தான்கூடி
 போனார்களப்போது புரவியின்மேலேறி
 ராசாளிபறக்குதையா வகையாகப்புரவியுடன்
 நெல்லூருபட்டணம் நேராகப்பறக்குதையா
 பின்னடந்துபோனார்கள் புண்ணியர்க்கிருவருமாய்
 அல்விராஜாவப்போது ஆர்ப்பரித்துநீறெடுத்து
 வீருகநீறெடுத்து விட்டெறிந்தான்முன்பாது

ஆலவாய்நீறெடுத்து ஆர்ப்பரித்துவிட்டெறிந்தான்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் ஆர்ப்பரித்துவந்தாணையா
அவருடையமந்திரங்கள் அடைவானசூனியங்கள்
எதிர்த்தேமந்திரங்கள் ஏற்றதொருபில்லிகளும்
ஒட்டிப்பில்லிசூனியங்கள் உருவேத்துமந்திரங்கள்
பட்டணத்தைவிட்டகன்று பதின் காதம்பறக்குதையா
அல்லிமுத்துயென்று சொல்லி அலறிப்பறக்குதையா
தென்னவனும்வாருனென்று சினந்துபறக்குதையா
மன்னவன்வாருனென்று மறைந்துபறக்குதையா
அப்போதுமந்திரிகள் அல்லிராஜாவாருரென்று
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அரண்மனையிலிருந்ததெல்லாம்
எல்லையிலிருந்ததெல்லாம் எங்கெங்கும்நில்லாமல்
பதிங்காதம்பறக்குதையா பாவையுடசூனியங்கள்
பஞ்சவர் கள் தேருகளும் பனிபோலிருந்ததெல்லாம்
பரிதிகண்டபனிபோல் பறந்தோடிப்போச்சுதையா
ஐவருடதேருகளும் அலகாரமாய்க்கடந்துதையா
பட்டணத்தைநோக்கியே பஞ்சவர்வருகலுற்றார்
அப்போது அல்லிராஜன் அதிகப்பிரியமுடன்
சல்லடந்தட்டிகட்டி சரியையுருமாலைகட்டி
சகல அலங்காரமும் தனஞ்செயன் செய்துகொண்டு
அதிகவிரைவாக அன்போடுமன்னவனும்
அல்லிராஜன் தானும் அழகானபுரவிதனில்
வந்துமேதானேறி மன்னவனும்ப்போது
ஓடியேவாரான்காண் உற்றதொருவடதீசையில்
போர்மன்னராசனுந்தான் புண்ணியனும்ப்போது
வாளாலபிமன்னன் வகையாயிருவருமாய்
ஆர்ப்பரித்துபற்கடித்து அதட்டியேவாருர்கள்
அப்போது ஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
கண்டார்கள்ப்போது காவலர்கள் வருகிறதை
தங்கையரே ஆரவல்லி தாஷ்டிகமாயேழுபேர்கள்
வாருர்கள் மன்னவர்கள் வாழ்வுகுலைந்ததம்மா
மந்திரங்களுள்ளதெல்லாம் வகையாகத்தானெழுப்பி
மன்னவர்கள் தன்னை வழிமறிக்கவேணுமென்று
எங்கெங்கும்பார்த்தார்கள் ஏற்றதொருசூனியத்தை
கண்ணிலேயுங்காணோமடி காரியையேயென்றுரைத்தாள்
அப்போது ஆரவல்லி அக்காளுந்தங்கையுமாய்
மாற்றுவாய்வாருன்காண் வல்லவனும்ப்போது
கோட்டையும்கொத்தளமும் கொள்ளாமல்வருகிறீர்கள்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பானபடைத்தலைவர்
கோட்டைநிறைந்தார்கள் கொத்தளங்கள் தெரியாமல்
எங்கேயிருந்துவந்து இதமாகச்சூழ்ந்தார்கள்
அந்தநல்லவேளையிலே ஐவருமப்போது

தேரைமுடுக்கிவந்தார் திசைகளெங்குந்தானதிர
தென் திசையில்வீமனுந்தான் தேரைமுடுக்கிவந்தான்
விசயன் நகுலனும் விதமானசகாதேவன்
கீழ்த்திசையில்வந்துநின்றார் கிநுபையுள்ளமன்னவர்கள்
மேலானபோர்மன்னன் மேல்திசையில்வந்துநின்றான்
அல்லிராஜாவும் அன்பான அபிமன்னன்
இருவருந்தானும்ப்போ ஏற்றதொருவட திசையில்
கொக்கரித்துநின்றார்கள் கொற்றவர்களநேரம்
பத்திரகாளியம்மனுக்கு பாங்குடனேயுத்தரங்கள்
எழுதினாரப்போது என்னவென்றுவக்கணைகள்
தாயேநீநீஸ்வரியே சாம்பிராணீவாசகியே
பூலோகநாயகியுன் பொற்பாதம்சரணமம்மா
உன்னுடையபேரன் நான் உற்றதொரு அல்லிராஜன்
அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு அடியேனெழுதிக்கொண்டது
நெல்லுருபட்டணத்தை நேரானகுதுகளை
கெலித்தேனம்மாவுன்னருளால் கீர்த்தியுள்ள நாயகியே
இப்போ-நெல்லுருபட்டணத்தை ரணக்களம்பண்ணவே
கொலுமுகத்தைவிட்டுக் கொற்றவியேவாருமம்மா [ணும்
இரணக்களத்தைகாருமம்மா நாயகியேவந்துநின்று
உன்-பூதப்படையை உள்ளதெல்லாமிப்போது
அனுப்பிவைக்கவேணும்மம்மா அருமையுள்ள பூதங்களை
பாட்டியரேயென்தாயே பாரதங்கள் நடக்கவேணும்
என்றுசொல்லிராஜா ஏற்கவேசுநுள் காட்டி
உத்தமனும் அல்லிராஜன் ஒளிவான அம்பெடுத்து
ஓகையைத்தான்கொடுத்து ஓட்டிவிட்டானப்போது
அந்தட்சணமே அன்பானஓகைதன்னை

ஓகை பத்திரகாளியம்மனிடம் வந்தது

பத்திரகாளியம்மன் பாதத்தில்வந்துதையா
எதிர் த்தார் களப்போது ஏற்றதொருமன்னவர்மேல்
எதிர் த்தவரைக்கண்டானே ஏற்றதொருமதவீமன்
வாளெடுத்துக்கச்சைகட்டி வாகாலகுபாய்ந்தான்
இலகுபாய்ந்தெதிர் த்தவரை ரணக்களமாய்விசலுற்றான்
வீசிணானன்னேரம் விரியனார் அல்லிமுத்து
இருவருங்கூடியே இடமானவட திசையில்
ஆரவல்லிராணுவங்கள் அணி அணியாய்நின்றுகொண்டார்
போர்மன்னராசாவும் புண்ணியருமப்போது
மேற்றிசையிலெதிர் த்தவரை மேலான அக்திரத்தில்
அந்நேரமறுத்தானே ஆரவல்லிபடையையெல்லாம்
தென்றிசையிலெதிர் த்து தேடியடிக்கலுற்றான்
தெண்டாலடித்தானே சிதறுதேமுகையெல்லாம்

அல்லிராசனபிமன்னனும் ஆரவல்லிபட்டணத்தில்
 கோட்டைக்குள் புகுந்து கொற்றவர்களிருவருமாய்
 அறுத்துக்குவித்தார்கள் ஆரவல்லிபடையெல்லாம்
 அந்தநல்லவேளையிலே ஆரவல்லிதங்கையவள்
 கூடப்பிறந்ததொரு கொம்பணியாள் தங்கையவள்
 ஏழுபேர்தங்கையுமே இகாநகவொருநாதியவள்
 தப்பினாள்போது தார்வேந்தரைக்காணாமல்
 ஓடினாள்போது ஒருவரறியாமல்
 தேசம்விட்டுதேசம் தெந்நெல்லிப்போகையிலே
 மறைந்தோடிப்போயல்லோ மலையாளந்தான்புகுந்தான்
 மந்திரங்கள் குணியங்கள் மாயவிதகையானதெல்லாம்
 மறைந்தோடிப்போனதெல்லாம் மங்கையரைத்தான்தொடர்
 போயங்கேமலையாளம் புகுந்துதையாகுணியங்கள் [ந்து
 பகவதியம்மென்று பண்பாகப்பேர்படைத்து
 கம்பளத்துதெய்வமென்று கனக்கவேபேர்படைத்து
 இருந்தாளேயப்போது ஏற்றதொருபெண்திருவும்
 அந்தநல்லவேளையிலே அல்லிமுத்து அபிமன்னனும்
 நேராயிருவருமாய் நெல்லூருபட்டணத்தில்
 இருக்குமந்தபடைகளெல்லாம் நடழித்தாரந்தேரம்
 ஆரவல்லிபெண்டுகளை அன்பாகத்தே - லுற்றார்
 தேடி யெங்கும்பார்த்தார்கள் தெருவீதியுள்ளதெல்லாம்
 பார்த்தங்கேவருகையிலே பாவையர்களாறுபேரும்
 ஒளித்திருந்தார் நிலவறையில் ஏற்றதொருபெண்களுந்தான்
 அப்போதுமன்னவர்களிரையரைக்கண்டவுடன்
 கூந்தலிலேகைபோட்டு குலுங்கவேயிழுத்தார்கள்
 பிடித்துவந்தவுடனே பெண்களையுமந்தேரம்
 ஆறுபேர்பெண்களும் அடைவாகச்சிக்கியபின்
 முழிபிதுங்கக்கட்டினார்கள் மூர்க்கமுள்ளபெண்களைத்தான்
 கட்டியங்கேயப்போது கன்னியரைத்தான்பார்த்து
 இன்னொருத்தியெங்கேயென்று இழுத்தடித்துக்கேட்டார்கள்
 அப்போதுபெண்களும் ஆரையாசுவாமியென்று
 அறியாமையாயிப்போது ஆரணங்கைக்கண்டதில்லை
 ஒளித்தோடிப்போனாளோ உயிரிழந்துபோனாளோ
 நாங்களறிந்ததில்லை நாயகரேயென்றுரைத்தாள்
 அப்போது அபிமன்னன் ஆர்ப்பரித்துதெனமுந்து
 கையறுப்பேனென்று கைவாளைத்தானெடுக்க
 அப்போது அல்லிராஜா அன்பாகச்சவுக்கெடுக்க
 வெட்டவேண்டாமையா வேந்தரேகேளுமையா
 என்று சொன்னானல்லிராஜன் ஏதுசொல்வானபிமன்னன்
 கொலைசெய்தபாபிகளை குத்தியறியாமல்
 கற்பனைசெய்தவரை தலையையறுக்காமல்
 குதுகள்செய்தவரைத் துணிக்காமல்விடலாமோ

விட்டுவிட்டாலெப்படிதான் இவள்தானேயென்றுரைத்தா
 அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகச்சவுக்கெடுத்து [ன்
 வீசிராரப்போது வினைசெய்தபெண்டுகளை
 சாடினாரப்போது சதிசெய்தபெண்களைத்தான்
 முள்ளுசவுக்காலே முட்டினானப்போது
 அந்தநல்லவேளையிலே அன்பாகவீமனுந்தான்
 அறியாதபிள்ளைதான் ஆனதொருகோட்டையிலே
 தனிசண்டைபிடித்தார்கள் தார்வேந்தரிருவருமாய்
 இதுவென்னமாயமோவென்றியலாகநாமறியோம்

வீமன் வந்து பார்க்கிறது

பார்த்துவிடவேணுமென்று பண்பாகமதவீமன்
 ஓடிவந்தாரந்நேர முற்றதொருகோட்டையிலே
 அப்பொழுதுயிருவருமாய் ஆரவல்லிதனைப்பிடித்து
 சவுக்காலேவீசுவதை கண்டானேதார்வேந்தன்
 அப்பொழுதுமைந்தர்களை அழைத்தங்கேயேதுசொல்வார்
 அடிக்கவேண்டாந்தம்பியரே அன்பானபெண்டுகளை
 அடியோடேமூக்கை அறுத்திடவேணுமென்றன்
 என்றுசொன்னான்மதவீமன் ஏற்றதொருமைந்தருக்கு
 அப்பொழுது அபிமன்னன் அழகான அல்லிராஜன்
 இருவருங்கூடி ஏற்றதொருபெண்களைத்தான்
 ஆரவல்லிசூரவல்லி அதற்கேற்றவீரவல்லி
 அக்காளுந்தங்கையரும் அன்பானபெண்டுகளை
 மூக்கோடுகாதை மூர்க்கமுடனறுத்துவிட்டான்
 காதோடுமூக்குங் கனிவாயும்மேலுதடும்
 அடியோடறுத்துவிட்டா ரானந்தவாழ்மார்பன்
 பூதப்படைகளெல்லாம் பொருந்தவேதானிருந்து
 வெட்டிரணக்களத்தில் விருந்துகளருந்துமென்றான்
 அப்போதுபூதமெல்லாம் அன்பாயருந்ததுகாண்
 ஆரவல்லிதங்கையரே அலரமயிர்பிடித்து
 அவளுடையமூக்கை யறுத்ததெல்லாந்தானெடுத்து
 பூதத்தின்கையிலே புகழ்பெறவேதான்கொடுத்து
 நிற்குமந்தவேளையிலே நிலவறையிலிருந்தகன்னி
 பல்வரிசைப்பெண்ணும் பாவையருந்தா தியர்கள்
 மன்னவனைக்கண்டு மனமகிழ்ந்துதானும் நின்று
 ஓடியேவந்தாளே யுற்றதொருமன்னன்பக்கல்
 பல்வரிசைபெண்ணும் பாங்கு-னேதெண்டனிட்டு
 தெண்டனிட்டபின்பு சீர்வேந்தன்மன்னவனும்
 கூடியேநடந்தார்கள் கொற்றவர்கள் பக்கலுக்கு
 மதவீமன்பக்கலுக்கு வாருர்கள் மன்னவர்கள்
 மேற்றிசையிலிருந்த மதவீமன்பக்கலுக்கு

வந்துகண்டார்மைந்தரும் மதவீமனைதெண்டனிட்டார்
 வாளாலபிமன்னனும் வகையாகத்தெண்டனிட்டார்
 அப்பொழுதுமதவீமன் அன்பாகவேதுரைப்பான்
 வாருங்காண்மருமகனே வண்மையுள்ளமன்னவனே
 மாண்டுபிழைத்த மன்னவனே அல்லிமுத்து
 ஆரணங்குபெண்திருவும் ஆரென்றுகேட்கலுற்றார்
 அப்பொழுது அல்லீராஜன் அன்பாகவேதுரைப்பான்
 வாருமையாளன்மாமா மதகிரிராசாவே
 பளிங்குமாமண்டபத்தில் பாங்கான நிலவறையில்
 வாகான ஆரவல்லி வளர்தெடுத்தபெண்ணுமவள்
 பல்வரிசையென்று பாங்கானபெயருமிட்டு
 வளர்த்து இருந்தார்கள் வண்மையுள்ள நிலவறையில்
 வெற்றிகொண்டமன்னற்கு வெற்றிபெண்கொடுப்பேனென
 வைத்திருந்தாளாரவல்லி வளமையுள்ள பெண்திருவை
 வெற்றிகொண்டேன் தப்பாமல் வேந்தர் சபையறிய
 அப்பொழுதுயெந்தனுக் கதிகப்பிரியமுடன்
 கொடுத்தாளே ஆரவல்லி கொம்பகையாள் சம்மதித்து
 எமக்குவிவாகம் முடிக்கவென்றுதானுரைத்தாள்
 சம்மதித்தாள் பெண்ணுமவள் தாய்மாரே என்றுரைத்தார்
 மதவீமனப்பொழுது மனமகிழ்ந்தேதுரைப்பான்
 தங்கையவள்மகனே தாஷ்டகனேகேட்டருள்வாய்
 பல்வரிசைப்பெண்ணை பசுங்கிளியைநாமுந்தான்
 கூட்டிப்போய்தர்மாபுரம் கொற்றவனேயுந்தனுக்கு
 தேசமன்னர் தானறிய தொல்லுலகோர் தானறிய
 திரௌபதியாள் தானறிய திசையிலுள்ளோர் தானறிய
 விவாகமுடித்து வேந்தனேயுந்தனுக்கு
 தாரமாயிருவரையும் தானறியச்செய்வோமென்றான்
 என்றுசொல்லிமதவீம னிதமாகத்தானுரைத்தான்
 அப்பொழுது அல்லிமுத்து அன்பாய்மனமகிழ்ந்து
 சந்தேஷமாகத் தயவாக அல்லிமுத்து
 மதகரிவீமனைத்தான் மற்றொருக்கால்தெண்டனிட்டு
 நெல்லூருபட்டணம் நிர்த்தூளிபண்ணவேணும்
 கோட்டையும்கொத்தளமும் கொம்பகையாளர்ண்மனையும்
 இடிக்கவேணுமென் றிதமாகத்தானுரைத்தார்
 தேரை நடத்தினான் காண் தென்னவனுமப்போது
 கோட்டையின்மேலே கொற்றவனுந்தானடந்தான்
 ஏழுபேர் தானுண்டே ஏற்றதொருபெண்களுந்தான்
 ஒருத்திதப்பினாயா ஏற்றதொருபெண்களிலே
 அவளை - கண்ணலுங்கா னோமையா கன்னியிவள் பெண்
 ஆறுபேர் முக்கை அம்மணிசந்நிதியில் [திருவை
 காளியம்மன் சந்நிதியில் காணிக்கைத்தானாக
 சாமுண்டிசந்நிதியில் தனித்தோணமாக

கட்டவேணுமென்று காவலனும் தானுரைத்தான்
 அல்லீராஜன்பின்னும் அன்புடனே தானுரைத்தான்
 அவர்களுக்காக்கினை என்னவென்றுகேட்கலுற்றார்
 ஆரவல்லிபெண்களைத்தான் அடைவாகக்கொண்டு வந்தோ
 அப்போது பஞ்சவர்கள் அன்பாகத்தானுரைத்தார் [ம்
 ஆரடாதம்பியரே அன்பான அல்லிமுத்து
 மூர்க்கமுள்ளபெண்ணணங்கை மூக்கையறுத்தபின்பு
 ஆக்கினைகள் செய்வோமோ ஆரணங்கைகவிடுவிடு
 என்று சொல்ல அல்லீராஜன் இதமாகத்தான்கேட்டு
 பூதத்தைத்தானழைத்துப் போய்விட்டாரந்நேரம்

பூதங்கள் கட்டிழ்ப்பது

ஆரவல்லிகட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டுவாருமென்ன
 பூதங்கள் தான் போய் பெண்ணணங்கைத்தானழைத்து
 பின் கட்டிழித்ததுவிட்டு பிரபலமாய்வந்ததுகாண்
 அப்பொழுது அல்லீராஜன் அழகான மூக்குகளை
 பூதத்தின் கையில் புண்ணியனுந்தான்கொடுத்து
 பயணம்பயணமென்று பார்மன்னரெல்லோரும்
 ஐவரதுதேரும் அன்பாகப்போகுதுகாண்
 தர்மபுரம்நோக்கித் தரணியில் நடக்குதையா
 பல்வரிசைப்பெண்ணைப் பாங்குடனே தான்கூடி
 எல்லோருந்தான் நடந்தார் ஏற்றதொருவனங்கடந்து
 பத்திரகாளிபக்கலுக்குப் பாங்குடனே போகலுற்றார்
 வனமாய்வனங்கடந்து வாரார்கள் பஞ்சவர்கள்
 அம்மனித சந்நிதியில் ஐவரும் வந்தார்கள்
 அம்மனிதபாதம் அடிவணங்கி தெண்டனிட்டார்
 அப்போது பத்திரகாளி அடைவாகத்தான் வாழ்க்கி
 நீடுழிகாலம் நீணிலத்தில் மாரணங்கள்
 பஞ்சவர்கள் பாரதங்கள் பண்பாய் நடக்குமென்று
 சந்தோஷவார்த்தை தானுரைத்தான் காளியம்மாள்
 அப்போது பஞ்சவர்கள் அன்பாக நடக்கலுற்றார்
 பஞ்சவர்கள் ஐவருந்தான் பயணமெப்போவென்றார்கள்
 வாளாலபிமன்னன் வண்மையுள்ள அல்லீராஜன்
 மூவருந்தான்கூடி முழக்கமிட்டார்ப்பரித்து
 அம்மனித சந்நிதிக்கு அடைவாகவந்தார்கள்
 போனதொருகாரியங்கள் புதுமைகளைச் சொல்லுமென்றார்

அல்லீராஜன் வரலாறு கூறுதல்

அவ்வசனங்கேட்டு அன்பான அல்லீராஜன்
 சொல்லுகிறுனப்பொழுது சோதிமுடிவேந்தன்

நெல்லூருபட்டணத்தை நேராய்திசைநோக்கி
 சூதுகளை வென்றதுவும் சூனியத்தைவென்றதுவும்
 விருதுகளைக்கெலித்ததுவும் வெற்றிகொண்டு வந்ததுவும்
 ஆரவல்லிதானும் அவகேடுசெய்ததுவும்
 அவகேடுவந்தபின்பு அபிமன்னராஜனுந்தான்
 வாளாலபிமன்னன் வகையாயெழுப்பினதும்
 மற்றுமொருகால் மங்கையுட்பட்டணத்தை
 மைத்துனருந்தானும் வகையாகப்போனதுவும்
 ஆரவல்லிபட்டணத்தை அழுத்துமிக்கொன்றதுவும்
 பத்திரமாஃப் பஞ்சவர்ண்காத்ததுவும்
 போர்மன்னராஜனுந்தான் புகழ்வேந்தன்வந்ததுவும்
 ஆலவாய்நீறும் அடைவாகத்தந்ததுவும்
 அக்காளுந்தங்கையுமாய் ஆரவல்லிதனைப்பிடித்து
 பின்கட்டாய்கட்டிப் பிரபலமாய்பிடித்ததுவும்
 ஒருத்திதனித்து ஓடியேபோனதுவும்
 ஆறுபேர்மூக்கை அடியோடறுத்ததுவும்
 நெல்லூருபட்டணத்தை நேராகப்பிடித்ததுவும்
 ஆரவல்லிபட்டணத்தி லாமணக்குவிரைத்ததுவும்
 விரைத்ததின் பின்பாக மேலானமன்னவர்கள்
 கூட்டமிட்டுநின்றதுவும் கொற்றவர்கள்வந்ததுவும்
 ஆரணங்குபல்வரிசை அன்பாகவந்ததுவும்
 எல்லாப்புகழும் எடுத்துரைத்தானல்லிராஜன்
 கண்டகண்டசேதியெல்லாம் காரணமாய்த்தானுரைத்தான்
 போனதுவும்வந்ததுவும் புகழ்பெறவேதானுரைத்தான்
 அதுவெல்லாங்குற்றமில்லை அன்பானபேராநீ
 எந்தனுடன்நீயுரைத்த ஏற்றதொருமூக்குகளை
 சந்திதிக்குமுன்பாக தார்வேந்தனின்னேரம்
 கொண்டு வந்துதோரணமாய்க் கொற்றவனைகட்டுமடா
 அப்பொழுதல்லிராஜன் அன்பாகயெழுந்திருந்து
 ஆறுமூக்குத்தானெடுத்து அழகாகத்தோரணமாய்
 சந்திதிக்குமுன்பாகத் தார்வேந்தர்கட்டிவைத்தார்
 அப்பொழுதுபத்திரகாளி அன்பாகத்தான் பார்த்து
 என்னடாபேராநீ ஏற்றதொருமன்னவனை
 இன்னமொருமக்கெங்கே என்றனேஈஸ்வரியும்
 அப்போதுமன்னவர்க ளடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
 மூவருந்தான்கூடி முடிமன்ன ரேதுரைப்பார்
 ஈஸ்வரியேயென்தாயே எமைவளர்க்கும்பார்வதியே
 கொண்டு வருவோமம்மா கொற்றவர் நாங்களுமே
 என்று சொல்லக்காளியம்மன் ஏதுரைப்பாள்மூவருக்கும்
 வாருமடாமன்னவரே வண்மையுள்ளசேவகரே
 உங்கள்-மனதறியவேணாமென்று உத்தமியும்நான்கேட்டே
 என்று சொல்லஈஸ்வரியு மேற்கவே தானுரைத்தாள் [ன்

வீற்றிருக்கும்வேகையிலே வேந்தனாமல்விராஜன்
அபிமன்னராஜனுந்தான் என்பாயிருவருமாய்
பாண்டவர்கள் பக்கம்வந்து பண்பாகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சேரவேதானெடுத்து
இருவரையும்பக்கல்லே யிருமென்றூரப்போது
அப்போதுபல்வரிசை ஆரணங்குமந்நேரம்
தருமரைக்காணத் தாதியர்கள் கூட்டிவந்தார்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் கொம்பணையையப்போது
விட்டதொருவேகையிலே மெல்லிநல்லாள் பல்வரிசை
அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாளாரணங்குபல்வரிசை
கொம்பணையத்தான்வாழ்த்தி கொற்றவர்கள் வீற்றிருந்தார்
குருகுலத்துராஜமன்னன் கொற்றவர்கள் வெற்றியென்று
பூலோகமுள்ளமட்டும் பேர் நடக்கும்புண்ணியனே
நீணிலத்தில்கதையாகும் நீநீழிகாலமெல்லாம்
என்றுசொல்லிகருமர் இதமாகத்தானுரைத்தார்
சங்கோஷமாகத் தயவாக அந்நேரம்
வீற்றிருந்தார்பாண்டவர்கள் வீரக அப்பொழுது
அப்பொழுதபிமன்னனு மன்பான அல்விராஜன்
இருவருமந்நேரம் இன்பமுடன்மனமகிழ்ந்து
ஆசனத்தைவிட்டி றங்கி ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு
மலர்தூவிதெண்டனிட்டு மன்னவர்களிருவருமாய்
திரௌபதையாள் பக்கலுக்கு துரைமார்கள்வாரார்கள்
பூவும்புதுமலரும் புட்பமதுதானெடுத்து
மல்லிகைமூல்கை மணமுள்ள செண்பகமும்
இருவாட்சிசெண்பக மூல்கைமருக்கொழுந்தும்
புஷ்பங்கள் தானெடுத்து புண்ணியர்களிருவருந்தான்
பத்தினியாள்பாதம் பணிந்துதெண்டனிட்டு
வந்துகண்டுமன்னவர்கள் மலர்தூவிதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சேரவேதானெடுத்து
இருவரையும்வாழ்த்தி இன்பமுடன்வீற்றிருந்தான்
அப்போது அல்விராஜன் ஆனதொருசேதிதன்னை
பாண்டவரைக்காக்கவந்த பத்தினியென்னுச்சி
நெல்லூருபட்டணத்தில் நேரானதிசைமுகத்தில்
ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அன்பாகபோனெனம்மா
வந்தகேமந்திரங்கள் வகையாகத்தானுமப்போ
பண்டாரவிபூதியைத்தான் பாங்காகவெடுத்தெறிந்தேன்
அதுகளுமாண்டு அன்பாயெரிந்ததம்மா
அனலெரியச்சூனியங்கள் ஆரவல்லிபட்டணத்தை
விட்டகன்றுபோச்சுதம்மா வெற்றியுள்ளசூனியங்கள்
அப்போதுநான்போய் ஆரவல்லிபட்டணத்தில்
கோட்டைக்குமுன்னாக கூடாரம்போட்டேனம்மா
கொண்டு வந்துவைத்தார்கள் கொம்பணையாள் குதுகளை

விருதுகெலித்தேனம்மா வெற்றிகொண்டு வந்தேனம்மா
 சர்ப்பனைகள் செய்து தனிவழியில் மடித்து விட்டான்
 அபிமன்னராஜன் வந்து அன்பாக பெழுப்பினதும்
 மற்றுமொருக்கால் மன்னவர்கள் தான்கூடி
 ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அழித்து மிகமீண்டதுவும்
 எல்லாவிபரமும் எடுத்துரைத்தானல்லிமுத்து
 மற்றுமொருக்கால் மன்னவனைத்தான் வாழ்த்தி
 மண்ணூழிகாலம் மண்டலத்தில் வாழ்ந்திருப்பாய்
 கதையுங்கதை நடக்கும் கலியுகமுள்ளமட்டும்
 பாரதமாகவே தான் பாருலகமுள்ளமட்டும்
 என்று சொல்லி மன்னவற்கு எடுத்துரைத்தாளப்போது
 அப்போது அல்லிராஜன் அபிமன்னரிருவருமாய்
 பத்தினியாள் திரௌபதையை பண்பாகத்தான் பணிந்து
 இருவருங்கூடி இருநகரங்களாசனத்தில்
 அப்போது தாதியர்கள் அன்பாக பெண்திருவை
 பல்வரிசை பெண்திருவைப் பாங்குடனேயழைத்து வந்து
 தெண்டனிட்டாள் பல்வரிசை சீராகவடி கொழுதாள்
 அப்போதிரௌபதியும் அன்பாகத்தான் வாழ்த்தி
 பத்தினியேயென்னுச்சி பார்வதியேகேளுமம்மா
 ஆரவல்லிபட்டணத்தில் அழகான நிலவறையில்
 பளிங்குமாமண்டபத்தில் பாங்கான நிலவறையில்
 வளர்த்தெடுத்த பெண்திருவும் மாதாவேயென்றுரைத்தாள்
 ஆணுலழகன் அல்லிராஜன் தானுரைக்க
 திரௌபதிநாயகியும் சொல்லுகிருள் மைந்தனுக்கு
 வாருயோமருமகனே வன்மையுள்ள அல்லிமுத்து
 மஞ்சள் நீர் தான் குடித்து நான் வளர்த்தபிள்ளையென்று
 பூலோகமெங்கும் பேருமிகவுண்டாச்சு
 மைந்தனுக்குபிள்ளையென்று மருமகனுக்குமருமகனும்
 எந்தனுக்குபிள்ளையென்று எல்லோருந்கானறிந்தார்
 உந்தனுக்குகலியாணம் உத்தமனே நான் முடிப்பேன்
 என்றுரைத்தாளுத்தமியும் இயல்பாகமனமகிழ்ந்து
 அப்போது அல்லிராஜன் அன்பாகத்தெண்டனிட்டாள்
 பாண்டவர்கள் யாவரும் பத்தினியாள் துரோபதையும்
 படைத்தலைமன்னவரும் பார்மன்னரெல்லோரும்
 எல்லோருங்கூடி இருக்குமந்கவேகையிலே
 ஐவருங்கூடி ஆலோசனைசெய்தார்
 என்னவென்று சொல்லி எடுத்துரைப்பார் பஞ்சவர்ணர்கள்
 சங்கவதியின் றெடுத்த கார்வேந்தனல்லிராஜன்
 அல்லிராஜன் தனக்கு ஆரணங்குபெண்திருவும்
 கலியாணமும் முடிக்கவென்று காவலர்கள் தானுரைத்தார்
 அப்போமதவிமன் அந்நேரமேது சொல்வான்
 அல்லிமுத்துராஜனுக்கு ஆரவல்லிதன்மகளை

கலியாணமென்கிறீர்கள் காவலருக்கன்னேரம்
 ஆரவல்லிகற்றதொரு ஆரணங்குவித்தையெல்லாம்
 கற்றிருப்பாள் பெண் திருவும் கன்னியவள் பல்வரிசை
 மனதறியப்போகாது வஞ்சனைகள் மெத்தவுண்டு
 என்றுதான்மதவீமன் ஏற்றதொருசபையறிய
 அந்தவிசேஷ மன்பாயுரைத்தபின்பு
 தாராதனஞ்செயனார் தருமரங்குதான்கேட்டு
 சாஸ்திரத்தில்வல்லவர் சகாதேவரைத்தானழைத்து
 நீசொன்னசாஸ்திரம் நிலையிந்தபூமியிலே
 சாஸ்திரமும்பார்த்து தாரணியோர்தாமறிய
 வெற்றிகொண்ட அல்லிராஜன் வேந்தனுமப்போது
 பல்வரிசைபெண் திருவும் பண்பாகநாமுந்தான்
 மனதறியப்போகாது மங்கையிடதன்னினைவை
 சாஸ்திரத்தினாலேயிப்போ தார்குழலாள் தன்மனதை
 அறியவேணுமிப்போ ஆரணங்குதன்மனதை

சகாதேவர் சாஸ்திரம் பார்க்கிறது

சாஸ்திரத்தைக்காணெடுத்துச் சதிராகப்பாருமடா
 அப்போசகாதேவன் ஆனந்தவாழ்மார்பன்
 சாஸ்திரத்தைக்காணெடுத்து தப்பாமல்பார்க்கலுற்றான்
 உள்ளங்கைசாஸ்திரத்தை உள்ளபடிபார்க்கலுற்றான்
 சாஸ்திரத்தைப்பார்த்தல்லோ சகாதேவனேதுரைப்பான்
 தருமர்முகம்நோக்கி சாஸ்திரக்கொடிவேந்தன்
 அண்ணன் முகம்நோக்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
 சொல்லுகிருணுள்ளகெல்லாஞ் சோதனைகண்டகெல்லாம்
 ஆரவல்லிகற்றதொரு அன்பானமந்திரங்கள்
 குரவல்லிகற்றதொரு குணியமந்திரங்கள்
 கன்னியவள் கற்றதில்லை காவலரேயென்றுரைத்தார்
 ஆரணங்குதானறியாள் ஆனதொருமந்திரத்தை
 வித்தையொன்றுங்கற்றதில்லை விதமானபல்வரிசை
 குதுகலநிந்ததில்லை தோகையவள் பல்வரிசை
 எவ்வளவுமனக்கவலை இல்லையென்றுதானுரைத்தார்
 அப்போதுதருமர் அழகானதம்பியரே
 கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேமுடியுமென்றார்
 அப்போதுமன்னவனும் அன்பாகயேதுரைப்பான்
 அல்லிமகாராஜாவுக்கு அழகுள்ளபல்வரிசை
 இருவருக்கும்பொருத்தம் இதமாக அறியவேணும்
 மன்னனுட்பேரும் மங்கையுடதன்பேரும்
 பொருத்தம் அறியவேணும் புண்ணியனே தார்பியென்றார்
 வேதியரையழையுமென்றார் வேந்தனும் தர்மராஜன்
 அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருவேதியராய்

தொண்ணூறுபிராயஞ்சென்ற துவண்டகிழவனைப்போல்
 நரைத்தகிழவனைப்போல் நாராயணரும்தோன்றினார்
 காதிலேகுண்டலமும் கையிலேபுத்தகமும்
 ஆபரணம்பூண்டு அழகானமாயவரும்
 தள்ளாடி நடை நடந்து தாமோதரரும்வந்தார்
 வந்ததோர்மாயவரை வணக்கமுடனாக
 நமஸ்காரஞ்செய்தார் நலமானபஞ்சவர்கள்
 இருக்குந்தலமெங்கே ஏகாந்தவேதியரே
 நான்-காசிப்பிராமணன் காவலரேகேட்டருளும்
 உலகளந்தமாயவற்கு உற்றதொருவேதியர் காண்
 அப்போது-மனமகிழ்ந்துபஞ்சவர்கள் மாயவனைத்தானினைந்
 ஆயனருளாலே அன்பாவுங்களுக்கு [து
 மாயனருளாலே மனமகிழ்ச்சியெங்களுக்கு
 ஒரு-பஞ்சாங்கம்சொல்லுமையா பாருலகந்தானறிய
 பஞ்சவர்கள் தானுரைக்க பாங்குடனே தானுரைப்பார்
 பிள்ளையார்பிடித்து பிரியமுடன்வையுமென்றார்
 லட்சம்பொன்தட்சணைகள் நாயகனார்வையுமென்றார்
 வேதியனார்சொற்படிக்கு வேந்தர்கள்நேரம்
 வைத்தார்கள்விநாயகனை வையகத்துராஜமன்னர்
 வேதியருமநேரம் விநாயகர்பூசைபண்ண
 கண்டகண்டசேதியெல்லாம் காரணமாய்த்தானுரைத்தார்
 உண்டுண்டுசாமி உண்மையிதுவென்றுரைத்தார்
 அல்லிராசாவுக்கு அருமையுள்ளபல்வரிசை
 இருவருக்கும்பொருத்த மென்னவென்றுதான்கேட்டார்
 அப்போதுவேதியனும் அன்பாகவுரைக்கலுற்றார்
 பொருத்தமதுபார்த்து பெரியதொருவேதியனும்
 பல்வரிசையென்றசொல்லை பஞ்சவரேவிட்டுவிடும்
 பூவையர்க்குத்தான் பேரும் புவணமெங்குந்தானறிய
 வேறேயொருபேரும் வேந்தர்கள் தானறிய
 வாலம்மாஎன்றுசொல்லி வையகந்தானறிய
 எல்லோருந்தானிருக்க எடுத்துரைத்தார்மாயவரும்
 கூட்டிவந்தார்களினிகையும் மாயனுடசீர்பாதம்
 மங்கையவள்கன்னிகையும் மாயனுடசீர்பாதம்
 அடிபணிந்துதெண்டனிட்டா ளாரணங்குபெண்திருவும்
 வாழ்த்தியெடுத்து வாழம்மாவென்றுரைத்தார்
 அப்போதுபஞ்சவர்கள் அனைவருந்தானுரைத்தார்
 கலியாணமகூர்த்தம் கடுகெனவேமுடியுமென்றார்
 பொருத்தமும்நன்றாக போதவேயிருக்குதையா
 அப்போதுவேதியரை அனுப்பிவைத்தாரைவர்களும்
 பார்ப்பானும்போனபின்பு பார்மன்னரைவருந்தான்
 இன்றைக்குப்பார்த்தார்கள் என்றேகலியாணம்
 சோபனலோலை சுருக்காயெழுதிவிட்டார்

தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேவாருமென்றார்
 சங்கவதிநாயகிக்குத் தனியோகையனுப்பலுற்றார்
 வந்தாளேசங்கவதி மன்னவர்களைவரைத்தான்
 அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள் அன்பானதங்கையரும்
 கலியாணமுகூர்த்தம் கடுகெனவேசெய்யவென்று
 அழைத்தேனம்மாவென்று ஐவருமேதானுரைத்தார்
 பட்டணமெங்கும் பாவணையாயலங்கரித்து
 அலங்கரித்துக்கூட்டிவந்தார் அல்லிமகாராஜாவை
 அப்போது அல்லிராஜன் யானையின்மேலேறினான்
 திரௌபதைநாயகியந் தோகையர்கள் தான்பார்த்து
 தாதியரைப்பார்த்து தாயாருமேதுரைப்பாள்
 வாலம்மாள் தன்னை வகையாயலங்கரிப்பாள்
 அப்போதுகாதியர்கள் ஆரணங்குபெண்திருவை
 மன்னவர்கள் தான்மெச்ச மங்கையர்களலங்கரித்து
 தேரின்மேலேறுமென்றார் தேன்மொழிமாரந்நேரம்
 ஏறினான் தேர்மேலே எனக்கானரம்பையைப்போல்
 மாணிக்கமாலையை வகையாகக்கைகொடுத்தார்
 கொடுத்ததொருமாலையெனக் கொம்பணையாளப்போது
 கழற்றியெறிந்தாளே சந்திரப்பூஞ்சாயநல்லாள்
 அப்போதுமலை அல்லிராஜன்கழுத்தில்
 மாணிக்கமலை மன்னனிடைத்திருத்தோளில்
 ஆணிக்கையாக அருள்பெற்றிருந்ததுகாண்
 அல்லிநல்லராஜனுக்கு ஆரணங்குமாலையிட்டாள்
 சங்கவதிமைந்தனுக்குத் தாழ்குழலுமாலையிட்டாள்
 யானையின்மேல்பேரிகையதிரமுழங்குதையா
 கொட்டிமுழங்கி கோலவண்ணமணவறையில்
 மணவறையில்வைத்து மன்னவர்க்கும்மங்கையர்க்கும்
 சீநுகள்செய்தார்கள் தென்னவர்களெல்லோரும்
 மஞ்சள்நீராடி மன்னவர்களெல்லோரும்
 மேலானதேவர்களும் விடைபெற்றுப்போனார்கள்
 போர்மன்னராஜனுந்தான் புகழ்பெறவேயந்நேரம்
 சங்கவதிநாயகியும் தார்வேந்தனல்லிராஜன்
 வாலம்மாள் தானும் மற்றுமுள்ளமன்னவரும்
 மதகரியான்பட்டணத்தே மன்னவர்களெல்லோரும்
 பயணம்பயணமென்று பாருலகந்தாமறிய
 அப்போது அல்லிராஜன் அனைவரையும்தெண்டனிட்டு
 அடிபணிந்துபெற்ற ஆண்மையுள்ள அல்லிராஜன்
 வாழ்த்தியெடுத்தார்கள் மன்னவர்களைவருந்தான்
 பெண்ணணங்குவாலம்மாள் பூவையரும்தெண்டனிட்டாள்
 பாண்டவர்களப்போது பண்பாகத்தான்வாழ்த்தி
 போவென்றனுப்பிவைத்தார் புண்ணியர்களைவருந்தான்
 தையல்திரௌபதைபாதம் தரிசித்துத்தெண்டனிட்டாள்

வாழ்த்தினுள்போது வணகயாயிருவரையும்
 விடைகொடுத்தாளுத்தமியும் வீராகத்தானுமிட்டு
 நடந்தார்பயணமதாய் நாணயமாயப்போது
 சங்கவதிதானுந்தன் அரண்மனைக்குப்போய்ப்புகுந்தார்
 அல்லிராஜாதானும் அரண்மனையுட்புகுந்தான்
 வாலம்மாள் தானு மாளிகையுட்புகுந்தான்
 மாதரிடபட்டணத்தில் மன்னவர்களெல்லோரும்
 அவரவர்கள்பதியில் அரசர்களெல்லோரும்
 தர்மாபுரமாளும் தார்வேந்தர்பஞ்சவர்கள்
 ஆயனருளாலே அல்லவரும்வீற்றிருந்தார்
 முப்பத்துமுக்கோடி முனிவர்கட்குதெண்டனிட்டேன்
 ஈசுரர்க்கும்பார்வதிக்கு மின்பமுடன்வணங்கினேன்
 எல்லோருங்கூடி எனைக்காக்கவேணுமையா
 காலுந்தலைநோகாமல் காப்பீர் களைந்தனைத்தான்
 திரௌபதையருளாலே திறம்பெற்றுவாழ்ந்திருப்பார்
 பத்திரகாளியருளாலே பாக்கியங்கள் பெற்றிருப்பார்
 வாழ்வாரீகள் வாழ்ந்திருப்பார் மறுமண்டலம்பெற்றிருப்பார்
 பொன்னுலகம்வாழி பூவையர்கள் தான்வாழி
 அந்தணர்கள் தாம்வாழி அரசர்களுந்தான்வாழி
 படிப்போரும்கேட்போரும் பாருலகில்வாழ்ந்திருப்பார்
 மக்கள்சம்பத்துண்டாம் மாணிலத்தில்வாழ்ந்திருப்பார்

ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை

முற்றிற்று.